

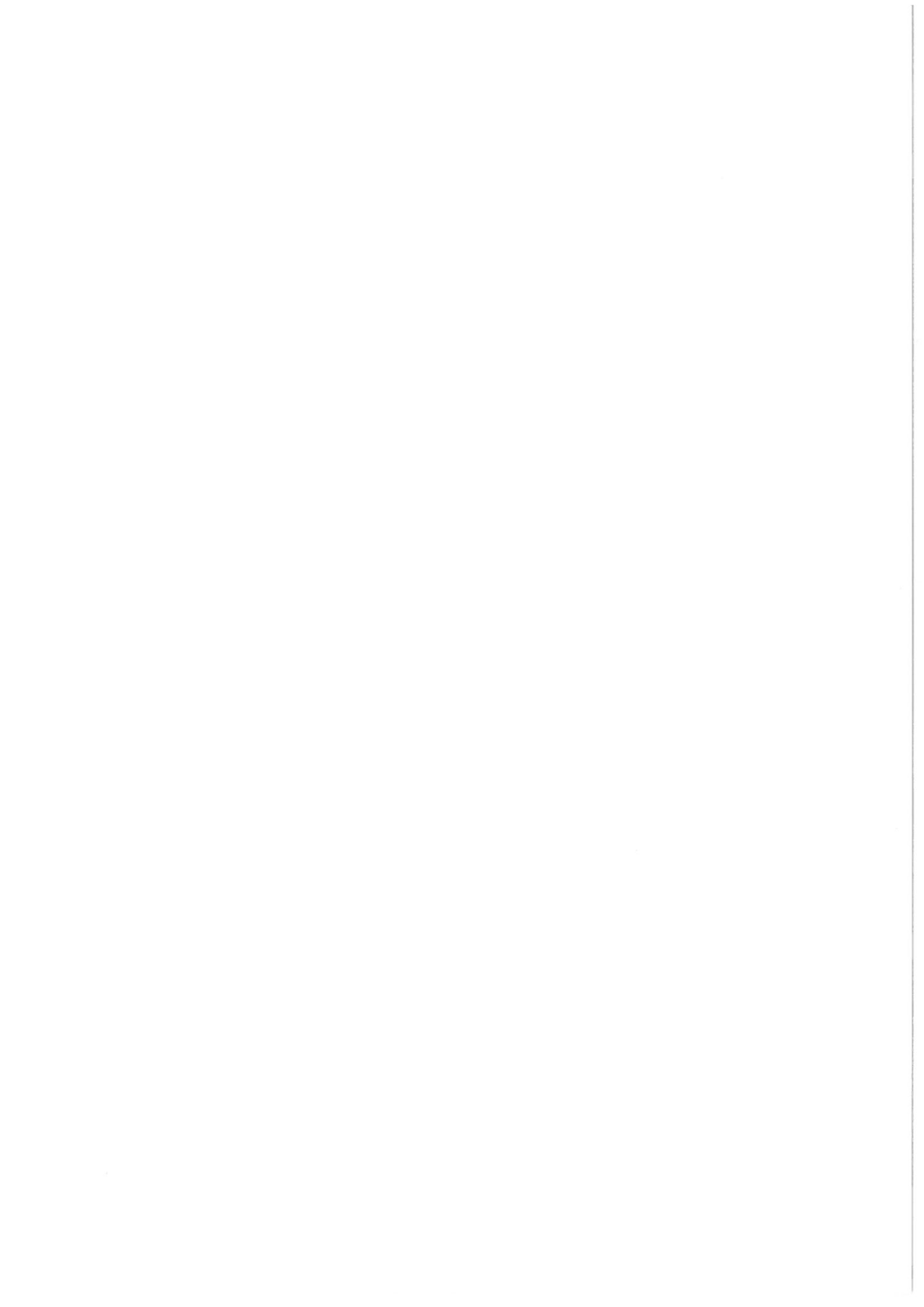
Koło RAŚ Rybnik

**Materiały na Kongres
Ruchu Autonomii Śląska.**

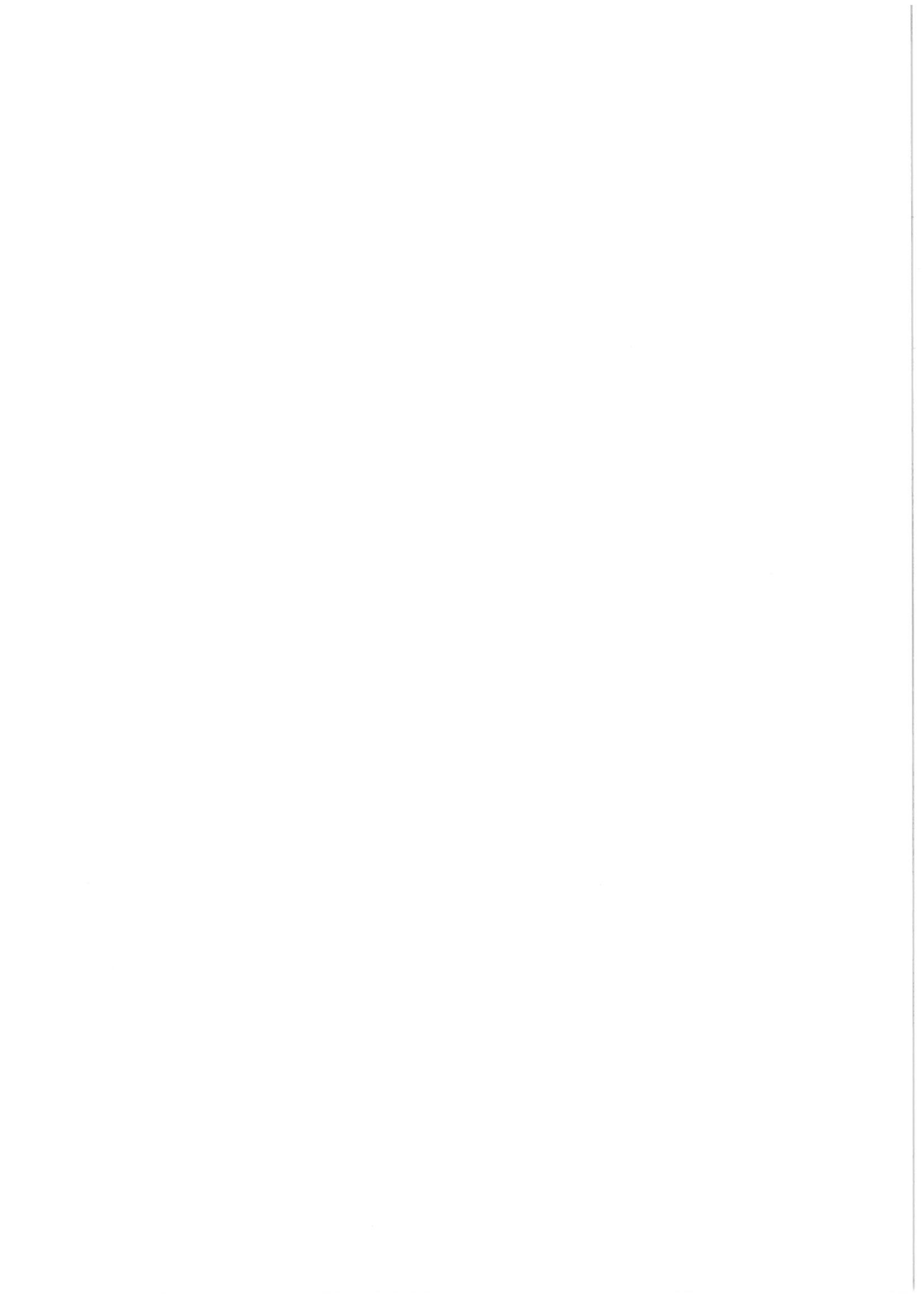

Katowice 05 marca 2011r.

Spis Treści

1. Wystąpienie Rudolfa Kołodziejczyka na Kongresie RAŚ.
2. Geneza powstania Ruchu Autonomii Śląska w Rybniku.
3. Wybory samorządowe Rybnik 2010.
4. Deklaracja ideowa i Rejestracja Stowarzyszenia.
5. Statut 1991 rok i 2001 rok.
6. Uroczystość Poświęcenia Sztandaru.
7. Program Społeczno-Polityczny Ruchu Autonomii Śląska.
8. Dziennik Ustaw.
9. Problemy społeczno-gospodarcze którymi zajmowało się Koło RAŚ Rybnik.

Wystąpieniem Rudolfa Kołodziejczyka na Kongresie RAŚ w dniu 5marca 2011 r

Motto: „ Nie możemy nie mówić tego co widzieliśmy i słyszeliśmy” Biblia

Szanowni Goście i Delegaci.

Stojąc przed Kongresem Ruchu Autonomii Śląska, najwyższą władzą tego stowarzyszenia chcę dać świadectwo Prawdzie.

Nie możemy nie mówić tego, co widzieliśmy i słyszeliśmy. Jest to obowiązek wszystkich .

Obecny Kongres jest ważny i doniosły z trzech powodów, a mianowicie:

- jubileuszu XX - lecia istnienia organizacji,
- sukcesu w wyborach samorządowych w październiku 2010 r. oraz przygotowanie się do tegorocznych wyborów parlamentarnych,
- określenie strategii organizacji na najbliższe lata.

I. Powstanie organizacji.

Wydana w dniu 7 kwietnia 1989 r. Ustawa- Prawo o stowarzyszeniach dawała prawo czynnego uczestniczenia w życiu publicznym i wyrażania zróżnicowanych poglądów, zgodnie z Powszechną Deklaracją Praw Człowieka i Międzynarodowym Paktem Praw Obywatelskich i Politycznych.

Dramatyczne warunki społeczno polityczne i gospodarcze występujące na terenie Rybnickiego Okręgu Węglowego stały się przyczyną powstania organizacji skupiającej ludzi zaniepokojonych losem istniejącego potencjału wytwórczego. Odrębne opracowanie zawiera szczegółowy opis niektórych zjawisk. Prace przygotowawcze i powszechne konsultacje trwały kilka lat. Jednym z konsultantem był także, bardzo popularny i ceniony nie tylko przez Ślązaków-, wybitny reżyser, syn ziem śląskiej Pan Kazimierz Kutz, przeschmuglowany przez Ślązaków, na teren kopalni „Pniówek”. Po wysłuchaniu mnie i zadaniu nam kilku pytań stwierdził, że żadna organizacja skupiająca Ślązaków nie będzie przez władze akceptowana choćbyśmy ukryli ją pod nazwą „czcicieli drzewa cedrowego”.

Mimo wielu skrajnie różniących się opinii i czekających nas konsekwencji postanowiliśmy działać.

W dniu 13 stycznia 1990 r. w podziemiach kościoła Rzymsko-katolickiego, pod wezwaniem świętej Jadwigi Śląskiej – patronki Śląska, przy ulicy Kardynała Bolesława Kominka syna Ziemi Rybnickiej w Rybniku, piętnastu miejscowych, odważnych społeczników- intelektu-

-alistów podpisało deklarację ideową „Ruch na rzecz pełnej autonomii Śląska” Podpisanie deklaracji odbyło się w obecności około 60 osób. Niektórzy nie kryli wzruszenia. Odprowadzający mnie gospodarz spotkania na pytanie, czy nie boi się konsekwencji gdy podam Jego nazwisko do publicznej wiadomości odpowiedział, że od bajtla marzył o takiej organizacji. Niedługo po tym, szykanowany, opluty i znieważany, opuszczony przez część wiernych, podjudzanych przez media i historyków zmarł. A tak wiele zrobił i mógł jeszcze zrobić, dla społeczności Rybnika i okolic, szczególnie dla chorych dzieci.

Pełna autonomia w naszym rozumieniu oznaczała autonomię gospodarczą nawiązującą do rozwiązań określonych w Ustawie Konstytucyjnej z 15 lipca 1920 roku. Nie przewidzieliśmy, że w Polsce jest wiele ludzi pobierające nauki u pseudo historyków uodpornionych na wiedzę historyczną, nieraz bolesną ale odpowiadającą prawdzie, zawartej w dokumentach.

Po rocznym koszmarze zgotowanym nam przez ówczesną administrację i prawników Sądu Wojewódzkiego w Katowicach w atmosferze oszczerstw i pomówień prominentnych dyletantów, usłużnych, dyżurnych pismaków różnej maści (dzisiaj nie jest ich wcale mniej) w dniu 19 lutego 1991 roku Sąd postanowił zarejestrować stowarzyszenie pod nazwą Ruch Autonomii Śląska z siedzibą w Rybniku Przystępując do działań określonych przez statut, byliśmy nieugięci i zdeterminowani, świadomi szans na bezpośrednie działania na rzecz pomyślności Śląska oraz głoszenia o nim Prawdy.

W codziennej pracy staraliśmy się przestrzegać następujących zasad ::

- 1. Jesteśmy Ślązakami, zobowiązuje nas to do czynów szlachetnych.**
- 2. Ziemia Śląska naszą Ojcowizną, dążyć będziemy do jej pomyślności.**
- 3. Pozytywistyczna praca i głoszenie prawdy naszym obowiązkiem.**
- 4. Ludzie dobrej woli oraz wszyscy mieszkańcy Śląska są naszymi braćmi.**
- 5. Ogrom dokonań naszych przodków, drogowskazym przyszłych działań.**
- 6. Nie opuścimy Śląska skąd nasz Naród i Język swój zachowamy.**
- 7. Tworzyć będziemy pozytywny wizerunek Śląska, jako krainy dojrzałej samorządności i aktywnych postaw obywatelskich.**

Powyższe siedem zasadniczych Prawd Ślązaków proponujemy przyjąć przez Kongres, jako obowiązujące wszystkich członków RAŚ wraz z prośbą o ich przestrzeganie wszystkich mieszkańców Śląska. Proponuję równocześnie umieścić te prawdy w deklaracji przystąpienia do RAŚ a złożenie na niej podpisu byłoby równoznaczne z ich akceptacją codziennego stosowania.

Dokonania pierwszych lat działalności, to między innymi:

:

1. Załatwienie wszelkich czynności prawem przewidzianych,
2. Wykonaniem niezbędnych prac organizacyjnych jakie towarzyszą wszystkim nowo powstałym organizacjom, wyszukanie lokalu i jego umeblowanie (pierwszy lokal znajdował się na piętrze w budynku przeznaczonym do rozbiórki przy ulicy Gliwickiej bez światła, telefonu przy rozpadających się schodach, bez urządzeń sanitarnych z meblami pozostawionymi na strychu... za to nie płaciliśmy czynszu), kompletowanie wyposażenia, łączności, pieczęć i tym podobnych drobiazgów,
3. Comiesięczne spotkania z członkami, sympatykami a przede wszystkim z przeciwnikami propagując idee Ruchu i odpowiadając na absurdalne zarzuty. W kilka miesięcy po rejestracji ilość członków wzrosła do 6 tysięcy.
4. Zabezpieczanie środków finansowych polegało na dobrowolnych składkach członków Komitetu Założycielskiego oraz składek zamożniejszych członków RAŚ. Nie wymagaliśmy płacenia składek obligatoryjnie,
5. Na w pełni bezpłatnej pomocy mieszkańcom Śląska w rozwiązywaniu ich problemów, zwłaszcza w relacjach obywatel - urzędy i instytucje. Bywały dni, że otrzymywaliśmy kilka listów z prośbą o interwencję. Nie odmawialiśmy nikomu.
6. Załatwianiem uciążliwych i pracochłonnych prac związanych z wydawaniem swojego pisma „ Jaskółka Śląska”. W pierwszym okresie był to Biuletyn Informacyjny.
7. Przekształcenie popularnego biuletynu w miarę regularny miesięcznik „Jaskółka Śląska” w trudnych warunkach redakcyjnych, technicznych i finansowych. Czasopismo propagowało idee samorządności regionalnej, było prekursorem w odkrywaniu „nowej” historii Śląska, prezentowała problemy przedwojennej autonomii województwa śląskiego, pisała o tym o czym milczała usłużna władzy i „kapitałowi” prasa, wskazywała na potrzebę decentralizacji państwa i korzyści jakie płyną z tego faktu dla Śląska i Polski itd.
8. Rozpowszechnianie literatury zawierającej treści bliskie celom Ruchu... „swoistą literaturę drugiego obiegu”,
9. Start w wyborach parlamentarnych. Kampania prowadzona była w oparciu o idee Statutu Organicznego Województwa Śląskiego. Głoszone wtedy hasła są nadal aktualne – wybieralny wojewoda, Sejm Śląski i Skarb Śląski. Kandydaci RAŚ weszli do Sejmu. Byli to Kol. Paweł Andrzej Musioł i kol. Kazimierz Świtoń.
10. Zorganizowanie, wspólnie z Unią Wielkopolan i przy wsparciu prof. Jozefa Brzyszkowskiego wicewojewody gdańskiego, spotkań z organizacjami w kraju i zagranicą, celem wymiany doświadczeń oraz sprecyzowanie celów i zadań wspólnych,
11. W październiku 1994 r. w Poznaniu pod przewodnictwem Unii Wielkopolan zorganizowaliśmy I Zjazd Ligi Regionów w którym oprócz organizatorów udział wzięły
 - 1). Zrzeszenie Kaszubsko-Pomorskie,
 - 2). Związek Górnośląski,
 - 3) Związek Górnoślązaków,

4) Związek Podhalan,

5) Wielkopolskie Towarzystwo Kulturalne.

Sukces precyzyjnie przygotowanego i przeprowadzonego Zjazdu nie przypadł do gustu władzom. Dobrze zapowiadająca się współpraca w ramach Ligii Regionów, z przyczyn trudnych do określenia osłabła, a później w praktyce zanikła.

12. Nasza działalność stała się znaną za granicą, otrzymujemy zaproszenia do Francji, Włoch, Wielkiej Brytanii, Czech i na Morawy. Jedziemy tam i prezentujemy naszą organizację oraz nasze stanowiska w formie materiałów uwierzytelnionych przez tłumaczy przysięgłych. Moje wystąpienie na Uniwersytecie w Padwie przyjęte zostało owacyjnie i na stojąco. Wszelkie koszty transportu i pobytów za granicą pokrywaliśmy z budżetów rodzinnych (poza kosztami pokrywanymi przez zapraszających).

13. W dniu 19 października 1997 r. w Bazylice na Górze Świętej Anny zorganizowaliśmy uroczyste poświęcenie sztandaru naszego stowarzyszenia, którego jedynym fundatorem był kolega Stanisław Rduch z Wodzisławia-Markłowic. To co przyniosło Mu życie po tym chlebnym czynie, było wieloletnim pasmem niegodziwości. To nie były przypadki które „chodzą” po ludziach. Na koniec wytoczono mu haniebny proces i skazano za napad z bronią w reku. Proces był od początku do końca spreparowany przez wymiar sprawiedliwości (nawet absolwent szkoły specjalnej zauważyłby niegodziwość organów ścigania w konstruowaniu oskarżenia). Wszelkie odwołania skargi nie przyniosły pożądanego skutku. Kolega Rduch poprosił szefa organizacji o pomoc. Także bez skutku.

14. Rozpoczyna się okres zmasowanego ataku na Ruch... wynikający ze wzrostu jego realnej Siły społecznej stanowiącym zagrożenie dla „układów” wszelkiej konfiguracji. Ponoć „niezależna prasa” przypuszcza perfidny atak. Zdesperowany zaistniałą sytuacją wytaczam proces sądowy o zniesławienie panu B wydawcy Trybuny... i przegrywam. „Pracodawcy”, którzy nie szczędzili pochwał aktywistom Ruchu za dobre wykonywanie obowiązków służbowych, jak za dotknięciem czarodziejskiej ręki zmieniają zdanie i jesteśmy poddawani niesprawiedliwym osądom. Proszę o wzmożoną aktywność organizacyjną i pomoc wiele osób. Zastraszeni ludzie odmawiają.. Nie pomagają także obecnie kierujący organizacją. Na zebraniu Koła RAŚ w Katowicach przedstawiam zarzuty, także przegrywam. Podejmuję decyzję o rezygnacji z uczestnictwa w najbliższym Kongresie i z aktywnej działalności, Poświęciłem się tylko pracy zawodowej i analizie podejmowanych decyzji, szczególnie decyzji o sprzedaży majątku różnych przedsiębiorstw ze szczególną analizą procesów poprzedzających prywatyzacje.

Mówię o tym publicznie po raz pierwszy sprowokowany informacjami, że opuściłem Ruch w sposób skandaliczny. Miałem nadzieję, że moi następcy dokonają samooczyszczenia.

Podsumowując powyższy okres działalności z perspektywy minionego czasu stwierdzam:

- 1) Trzeba było niezwykłego hartu ducha, odwagi, samozaparcia i wyrzeczeń osobistych, aby w tym gorącym okresie, kiedy brutalne praktyki rządzących były nadal stosowane, podjąć się niezależnej działalności społecznej wbrew naciskom władzy oraz ludzi z „układów,
- 2) Zawarte w deklaracji ideowej Ruchu ...motto: Jesteśmy solą tej ziemi” stało się rzeczywistością. Dla przeciwników pomyślności Śląska, staliśmy solą w ich oczach, a to jest dla nich bardzo bolesne,
- 3) Demokratyczne uregulowania prawne były dopiero w sferze projektów, Konstytucja Rzeczypospolitej Polski gwarantująca swobody obywatelskie uchwalona została dopiero 2-go kwietnia 1997 roku,
- 4) Polska nie była członkiem Unii Europejskiej i mogła stosować inne uregulowania prawne, mniej korzystne dla obywateli,
- 5) Internet, był dla naszego Ruchu..., jak i dla przeciętnego obywatela w praktyce nieosiągalny. Nie muszę chyba tłumaczyć, jakie jego posiadanie ,daje możliwości działania.
- 6) Ograniczając aktywność w działalności Ruchu..., członkowie Komitetu Założycielskiego oraz grono moich najbliższych współpracowników było przekonanych, że w pełni wypełniło swoją misję . Stowarzyszenie Ruch Autonomii Śląska powstało, rozwinęło się i trwa. Czystość i przejrzystość działania większości członków i sympatyków spowodowała, że siła oddziaływania, mimo usilnych zabiegów ugrupowań strzegących „polskiej racji stanu”, była i jest duża i gwarantowała kontynuowanie działalności.
- 7) Wydaje się być słusznym odniesienie się do wypowiedzi Świętego Pawła, głównego organizatora Kościoła do nas, organizatorów Ruchu – „...ciało nasze nie zaznało żadnego odpoczynku, lecz zewsząd byliśmy uciśnieni walkami zewnątrz, obawami od wewnątrz”,
- 8) Świadomi jesteśmy braku zdecydowanej działalności w walce z niesprawiedliwością społeczną, wszem obecnym ubóstwem, bezrobociem, bezlitosnym wykorzystywaniu pracowników najemnych w sektorze prywatnym, itd., itp.

II. Wybory samorządowe i parlamentarne

Gratuluję wszystkim wybranym radnym, zwłaszcza tym do Sejmiku Wojewódzkiego. Dziękuję wyborcom głosującym na listy RAŚ, kandydatom, wszystkim wolontariuszom wspierających Komitet Wyborczy, których postawa była wspaniała. Sukces nasz był na tyle duży, że spowodował reakcję samej wierchuszki „warszawki” i wielu innych, wybitnych „histeryków”.

Na temat Ruchu ... i nowej sytuacji politycznej wypowiadało się sporo „ludzi mających mgliste pojęcie o Śląsku i Ślązakach, o mieszkańcach Śląska.

Sprowokowani niegodziwym atakiem na Ruch... i w konsekwencji na jego elektorat, poczu-
-liśmy się, jako Koło RAŚ z Rybnika,, z matecznika organizacji , ja jako organizator i jej współzałożyciel , posiadający legitymację Nr 1, zobowiązani do riposty, która okazała się bardzo owocna.

Nasze stanowisko... zawarliśmy w liczącym osiem stron opracowaniu, stanowiącym kompendium wiedzy o Śląsku i RAŚ. Przedstawione tam w syntetycznym skrócie podstawowe informacje o tym co działo się na Śląsku od plebiscytu do chwili obecnej, przesłaliśmy pocztą elektroniczną do: Prezydenta RP, premiera, partii politycznych, których przedstawiciele zasiadają w parlamencie, Przewodniczącego Parlamentu Europejskiego i kilkunastu innych adresatów, którzy powinni być zainteresowani przekazywaniem prawdziwych informacji o sprawach śląskich. Reakcji na przesłane Stanowisko...zawierające między innymi przemilczane i niewygodne fakty z historii Śląska nie było. Oznaczało to, że odbiorcy przyjęli nasz list otwarty w formie milczącej akceptacji. Wyjątkiem było przesłane po trzech tygodniach podziękowanie z agendy podległej Premierowi Tuszkowi. Domyślamy się, że szczegółowo analizowano tam treść naszego listu otwartego, w aspekcie zgodności ze stanem faktycznym. Otrzymana od nas dawka wiedzy skutkuje. Do chwili obecnej brak ze strony adresatów wypowiedzi mijających się z prawdą. Niestety, Uchwała Rady Naczelnej RAŚ, zabroniła nam aktualnie występowania do mediów z obroną naszego Stowarzyszenia, a wydaje się, że riposta np. Radiu z Torunia się należała.

Nasuwa się pytanie, kto w Polsce, kraju katolickim dał dyspensę na nieprzestrzeganie ósmego przykazania Bożego: Nie mów fałszywego świadectwa przeciw bliźniemu twemu?! Nawijając do ubiegłorocznych wyników wyborów, pozwolę sobie przypomnieć, po raz drugi, że w wyborach parlamentarnych w 1991 roku RAŚ wprowadził do Sejmu RP kol. Pawła Andrzeja Musioła oraz Kazimierza Świtonia protegowanego kościoła. Dziś żałuję, że uległem prośbą emisariusza., kandydaci do Senatu, Zenon Wieczorek i Rudolf Kołodziejczyk, otrzymali po około 180 tys głosów każdy i uplasowali się wśród 20 kandydatów, którzy otrzymali najwięcej głosów w Polsce.

W 2010 roku startowaliśmy do wyborów samorządowych jako jedyny,zdecydowanie pro śląski Komitet Wyborczy. Mieliśmy niejako ułatwione zadanie.

Ocenę wyborów samorządowych w mieście Rybniku przedstawia odrębne opracowanie znajdującym się w tym zbiorze. Wskażę tylko na niektóre aspekty tych wyborów a mianowicie :

- 1) głównym celem było zdecydowanie szersze zaistnienie kandydatów RAŚ w porównaniu z poprzednimi wyborami, w tym kandydata na prezydenta Miasta,
- 2) odebranie części głosów kandydatom partii centralistycznych.

Założone przez Koł Rybnik RAŚ cele, w pełni zostały zrealizowane. Prezydentem został wybrany w II turze kandydat Bloku Samorządowego Rybnik, który uzyskał nasze poparcie.. Nie dopuściliśmy do zawładnięcia ostatniej enklawy instytucjonalnej samorządności przez pośła z partii, która nic dobrego dla Śląska nie zrobiła.

Sukcesowi wyborczemu RAŚ w roku 1991 roku jak i w roku 2010 pomógł chaos polityczny i gospodarczy w kraju.

Warunki sprzyjające zwróceniu się mieszkańców w stronę członków Ruchu Autonomii Śląska jest nadzieja na uzdrowienie panującego chaosu politycznego. Walka głównych partii osłabia nie tylko państwo ale pogłębia podziały w społeczeństwie, skłóca je i wyczerpuje energię potrzebną do życia i pracy dla społeczeństwa. Na ogólnej destabilizacji korzystają cwaniacy i przeróżnej maści klakierzy i nieroby. Mieszkańcy Śląska mają dość dyletanckich dyskusji i idiotycznych wypowiedzi byle jakich przedstawicieli niepoważnych instytucji, nie-stotnych prawd lub prawd oczywistych, dlatego po raz drugi postawili w wyborach na RAŚ licząc na zmiany dotychczasowego sposobu rządzenia.

Mieszkańcy liczą na zmiany, zmiany jakie by nie były., liczą na twarde, konsekwentne postawy członków RAŚ.

Czy jesteśmy gotowi sprostać oczekiwaniom naszego elektoratu ?

Czy będziemy zasługiwać na to aby poparto nas po raz trzeci ?

Co musimy zrobić aby wykorzystać drzemiące w nas predyspozycje aby służyć mieszkańcom w ich codziennym, trudnym życiu bez perspektyw na jego poprawy ?

III Strategia RAŚ na najbliższe lata

Uważam, że jesteśmy zdolni do efektywnej pracy dla innych. Mamy cechy których nie mają inni.

Ale w pierwszej kolejności powinniśmy zacząć od siebie. Musimy zacząć samych siebie szanować. Szacunek do siebie i naszych przodków to warunek podstawowy i konieczny aby nas szanowano i poważnie traktowano.

Radość z sukcesu wyborczego ukrywa nie zawsze świetlana rzeczywistość dnia powszedniego działalności organizacyjnej Ruchu Autonomii Śląska.

Dlatego zdecydowałem się na powrót do aktywnej działalności w Ruchu Autonomii Śląska. Prosilili nas oto, nie tylko członkowie RAŚ, żądali powrotu „starych” działaczy do aktywnej działalności. Zaintrygowała ich aktywność lidera i innych zajmujących intratne stanowiska w administracji lokalnej działaczy, dziwna aktywność naczelnego „pismaka” w poczytnym, bo jedynym, dzienniku codziennym. Próbowano zarejestrować stowarzyszenie wcześniej zarejestrowanej. I to okazało się nieprawdą..

Powie ktoś. Szkaluje Pan organizację bo zazdrości nam Pan sukcesu w wyborach samorządowych.

Po stokroć nie !!! Przeżyliśmy jeszcze większy sukces. Euforia zasłoniła nam istniejące niedomagania organizacyjne i podwójne oblicza niektórych aktywistów.

Czy zdołamy temu zapobiec. ?. Uważamy, że

W pierwszej kolejności należy:

1) Wskazać winnego kłamstw podanych w Internecie i pokazać dokumenty w pełnej treści i przedstawić władzę wynikającą z Krajowe Rejestru Sądowego przed dniem 5 marca 2011 r.

Nieprawdziwe informacje zawarte w Wikipedii, które pomimo interwencji Koła Raś Rybnik do władz Stowarzyszenia nie zostały usunięte. Jest to sprawa pierszrzędnej wagi, ponieważ krokiem do czerpania informacji o Ruchu... jest właśnie ta internetowa encyklopedia.

Kongres powinien zabronić kandydowania członkom nielegalnie sprawujących władzę w RAŚ... Legalna jest jedynie Rada Naczelna w części dotyczącej Przewodniczących istniejących kół na dzień 31 grudnia 2010 r. oraz delegaci z istniejących kół w dniu 31.12.2010 r.

2) Udrożnić kanały przepływu informacji między organizacjami w terenie oraz organizacjami a centrum. Odnosimy wrażenie, że nasza korespondencja trafia na ... Berdyczów.

3) Zbudować system interwencyjny służący wszystkim mieszkańcom województwa,

4) Obiektywnie przedstawić Tragedię Górnosląską szerokim kręgom społecznym. Podkreślić należy ekstradycję tysięcy mieszkańców (głównie robotników) powiatu rybnickiego – obywateli Rzeczypospolitej, a później automatycznie Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej. Wywóz ich następował bez postawienia jakichkolwiek zarzutów i postępowania wyjaśniającego. Nie znany jest ani jeden przypadek, aby wśród wywiezionych były osoby, które zrzekły się obywatelstwa polskiego lub obywatelstwa tego ich pozbawiono. O lojalności tych mieszkańców świadczą słowa urzędującego w powiecie rybnickim szefa NSDAP, który jednoznacznie stwierdził, że „brak było w terenie prawdziwych volksdeutscheów i nie udało się stworzyć doborowego aparatu mężów zaufania. Charakterystyczna jest również wypowiedź jednego z uczestników zebrania partyjnego w 1942 roku, który wręcz powiedział, że „volkslista jest jednym wielkim oszustwem”. Trudno tych działaczy aparatu hitlerowskiego posądzić o brak znajomości spraw o których mówili, a w przeciwieństwie do większości polskich historyków-histeryków oraz plotących bzdury wszelkiego rodzaju polityków i dziennikarzy. Szersze omówienie tych spraw prezentowane jest w opracowaniu Koła RAŚ Rybnik „Geneza powstania Ruchu Autonomii Śląska.

Wskazywanie przez Sejmik Śląski w swoim oświadczeniu, że były to ofiary komunistycznego aparatu bezpieczeństwa jest kuriozalne. Jakiemu bezpieczeństwu zagrażali wykwalifikowani ludzie pracy ?. Nie do przyjęcia są dywagacje pseudo historyków, którzy wskazują, że Stalin potrzebował tych fachowców do odbudowy ZSRR.

Tak ich potrzebował i troszczył się o nich, że niektórzy zanim dojechali do miejsc zsyłki, już byli martwi. Pozostali kierowani byli do prymitywnych, wyniszczających prac fizycznych w łagrach. Co to były łagry sowieckie należałoby pseudonaukowcom przypomnieć.

Brakiem taktu i szacunku dla rodzin ofiar , graniczącym z bezczelnością było poinformowanie o tym w kościele w Dębieńsku Wielkim wszystkim zebranym, sprawcami byli wirtualni zabójcy a nie konkretni ludzie ówczesnej władzy. .

Wstyd i hańba.

We Francji wystąpiła podobna sytuacja, gdzie niektórzy Francuzi pomogli hitlerowcom wysyłać do obozów koncentracyjnych Żydów obywateli francuskich. Za ten haniebny czyn społeczność żydowską przepraszała Prezydenci Francji, w tym Chirac, a najgorliwsi wykonawcy tej brudnej roboty zostali skazani na kary więzienia.

5) Następnym zagadnieniem, wymagającym pilnego, profesjonalnego zainteresowania, żyjących jeszcze elit uczciwych historyków (nie historyków), opracowanie nowej historii Śląska opartej na wiedzy czerpanej z dokumentów z różnych źródeł.

W tym celu należy skierować prośby do wszystkich chcących bezinteresownie uczestniczyć w tym długoletnim procesie budowy dzieła. Będzie ono w przyszłości drogocennym dokumentem prawd o Śląsku i Ślązakach a także o innych wybitnych mieszkańcach tej ziemi.

O propozycję rozwiązań tego problemu prosimy kol.kol/ Arkadiusza Farugę, Darka Jerczyńskiego, Alfreda Dragę i Andrzeja Rocznioka, którym z tego miejsca gorąco dziękuję za rzeczy już dokonane.

6) Kolejnym, nierozwiązanym problemem oczekującym pilnego zakończenia są przedłużające się prace nad standaryzacją i kodyfikacją Języka Śląskiego.

Z informacji którą posiadam wynika, że komisja ds. standaryzacji i kodyfikacji przestała istnieć na skutek rozbicia jej przez siły wyższe.

Kiedy dotarła do mnie ta informacja o zaniechaniu pracy komisji ds. Języka Śląskiego przypomniałem sobie o spotkaniu w filii Uniwersytetu Śląskiego z Prof. Ryszardem Kaczmarem, dr Gorzelikiem i Panem Spyrą. Profesor całe swoje, przydługie, nudne, wystąpienie poświęcił na udowodnienie, że Naród Śląski nie istnieje.

Na koniec przemądrych, naukowych wywodów Pan Profesor stwierdził autorytatywnie, że aby uznać ludność za Naród muszą być spełnione następujące warunki:

- musi być określone terytorium zamieszkania,
- musi istnieć język którym się posługują,
- „tubylcy” muszą mieć elity (elity).

Ze względu na brak języka i elit nie można rdzennych mieszkańców Śląska uznać za Naród stwierdził prof. Ryszard Kaczmarek kierownik Katedry Historii Uniwersytetu Śląskiego w Katowicach. A na pytanie zgłoszone prześliczną gwarą, Pan chyba nie jest ze Śląska prof. obraził się i przyrzekł wyprowadzić się...nie dosłyszałem dokąd i dlaczego.

Terytorium jest, elity były i są mimo, że po wojnie nie pozostało ich wiele (ucieczki, wywózki i inne przyczyny), pozostał brak **Języka**.

No i właśnie

Komu więc zależy aby go nie było ?.

Informuję tych co nie wiedzą i przypomnę tym co zapomnieli.

Aby spełnić ostatni warunek, osobiście spowodowałem, że odbyła się I Konferencja poświęcona Językowi Śląskiemu w Sali Sejmu Śląskiego (30 czerwiec 2008 roku!!!). na który przybył nadkomplet zainteresowanych (nieistniejącego Narodu Śląskiego??) w sprawie Języka Śląskiego. Przybyło ich tyle ,że brakło miejsc siedzących .

Faktycznym organizatorem Konferencji był Związek Ludności Narodowości Śląskie (ZLNŚ) Merytorycznym przygotowaniem Konferencji zajął się Kol. Andrzej ROCZNIOK w ścisłej współpracy z Profesorem Jolantą TAMBOR z Uniwersytetu Śląskiego odważną, bezkompromisową orędowniczką standaryzacji i kodyfikacji Języka Śląskiego

Czy nie jest to dziwne, że prace zostały faktycznie wstrzymane.

Zabrakło Pani Senator Krystyny Bochenek zmarłej śmiercią tragiczną w Smoleńsku, z Nią mieliśmy nadzieję na dokończenie rozpoczętego dzieła. Była osobą światłą, była uodporniona na intrygi, układy, podchody i zachody, po prostu brzydziła się wciskającą się zewsząd głupotą i histerią pseudo patriotów i „prawdziwych Polaków”

Miną niedługo 3(trzy) lata a końca nie widać. Widać ,że komuś na tym zależy.???

KOMU ?

7) Działania na rzecz sprawiedliwości społecznej

Nie do zaakceptowania są uregulowania obciążające mieszkańców województwa śląskiego opłatami za dystrybucję energii elektrycznej w wysokości 60%, przy opłacie za energię 40%.Obniżenie ceny prądu dla gospodarstw domowych rzędu 30%, czyli do wysokości ekonomicznie uzasadnionej jest niezbędne. Uzależnienie ceny energii elektrycznej od odległości jej przesyłania jest oczywiste. Rozwiązanie to jest stosowane we wszystkich krajach o gospodarce rynkowej, dlaczego nie w Polsce?. Niższa cena za energię elektryczną przełoży się natychmiast na wzrost zużycia, a tym samym na obniżenie ilości spalonego węgla w domowych kotłach grzewczych. W wyniku tego nastąpi znaczące obniżenie tak zwanej niskiej emisji z wieloma pozytywnymi zjawiskami temu towarzyszącymi.

8) Należy przeprowadzić gruntowną analizę pracy redakcji miesięcznika „ Jaskółka Śląska”. Zła wola, a może nadmierna cenzura doprowadza do nonsensownych sytuacji. Głupota sięga zenitu. Ignorowanie żyjących członków Zarządu Koła RAŚ to rozumiem (nie ma wśród nas bezmyślnych klakierów, to fakt) ale walczyć z pamięcią o zmarłych. Wstyd nam było , gdy nie ukazały się w JŚ wspomnienia po śmierci kol Bieni i śmierci córki jednego z działaczy z Rybnika. Widziałem redaktora w roli geszefciarza i dobrze mu szło zaś kierowanie miesięcznikiem mu nie wychodzi. 95% nakładu z okazji wyborów poszło na makulaturę bo nikt tego.... nie chciał roznosić bo się po prostu wstydziło .Coś z tym fantem trzeba zrobić. Trzeba znaleźć kogoś mądrego, roztropnego i odważnego.

9) Udział w wyborach parlamentarnych 2011 r.

Po koniecznych i pożądanym zmianach we władzy RAŚ (koniecznie należy wprowadzić kadencyjność u szczytów władzy, władza nie może być dana raz na zawsze), ustaleniu

kompetencji Rady Naczelnej i Zarządu, wybraniu nowego redaktora organu RAŚ przystąpić niezwłocznie do prac związanych z wyborami parlamentarnymi w 2011 r. Doprowadzić do przeprowadzenia w ramach wyborów, ogólnonarodowego referendum z pytaniami :

1) czy jesteś za wprowadzeniem wybieralności wojewodów ?

2) czy jesteś za znacznym wzrostem samorządności gmin, powiatów i województw ?

10) Cel statutowy Ruchu (& 7 pkt 3) "Współuczestniczenie we współczesnej integracji wszystkich zamieszkałych Śląsk grup ludności, bez względu na opcje etniczne oraz umacnianie różnorodności" praktycznie nie jest realizowany. Wielu napływowych mieszkańców Śląska od dziesięcioleci tu mieszkających, dojrzało do stwierdzenia: mieszkam na Śląsku – jestem Ślązakiem. Niech przykładem dla nich będą górnicy, poddani księżnej Świętej Jadwigi Śląskiej, wywodzący się z wielu narodów. W bitwie pod Legnicą, jak głosi ustny przekaz, który jest wciąż u nas żywy – walczyli bohatersko do końca i wszyscy polegli. Zginęli w obronie swojej nowej Ojczyzny, która dała im pracę i godziwe jak na ówczesne czasy, warunki życia

Na o tym celu pamiętać i wdrażać w życie.

IV Stwierdzenia końcowe

Formalne uregulowanie spraw jest konieczne aby uniknąć problemów i zarzutów prowadzących do delegalizacji organizacji nie dbającej o spełnienie wymogów nakazujących zgłaszanie istotnych uchwał Kongresu dotyczących zmian personalnych i zmian w statucie organizacji i inne.

Celem pogłębienia wiadomości na temat RAŚ i Śląska proszę Szanownych Zebranych o zapoznanie się ze zbiorem niektórych dokumentów przygotowanych przez Koło w Rybniku. Kończąc, dziękuję z głębi serca i duszy wszystkim ludziom, którzy w jakikolwiek sposób działali na rzecz pomyślności mieszkańców Śląska.

Dziękuję.

Rudolf Kołodziejczyk

Rduch Stanisław

Olek Bogucki

Katowice, 5 marca 2011 r.

Geneza powstania Ruchu Autonomii Śląska w Rybniku.

Mieszkańcy części Górnego Śląska przyłączyli się do Polski w głębokim przekonaniu, że w pełni realizowane będą postanowienia Ustawy Konstytucyjnej z dnia 15 lipca 1920 r. zawierającej statut organiczny Województwa Śląskiego. To właśnie zapisy tej Ustawy, w decydujący sposób spowodowały, że Górny Śląsk, jeden z najbardziej rozwiniętych cywilizacyjnie regionów świata został podzielony, z czego Polska otrzymała ogromny majątek: 76% kopalń węgla, 97% kopalń rudy żelaza, 82% kopalń rud cynku, 50% koksowni, 13% hut cynku i ołowiu, 50% hut żelaza itd. Ciężka sytuacja mas pracujących, a jeszcze gorsza, licznej rzeszy bezrobotnych, będąca pochodną kryzysu i nieudolnych rządów sanacyjnych, a także coraz bardziej panującego systemu antydemokratycznego, powodowała wzrost antyreżimowych działań, w tym w ramach działalności Sejmu Śląskiego. Rozwiązanie w 1930 tego Sejmu, rozpisanie wyborów oraz brutalna kompania wyborcza nie dała zwycięstwa sanacji. Generalna lojalność tego Sejmu w stosunku do swoich wyborców, objawiająca się obroną ich praw jest drogowskazem na przyszłość. Przypominać będziemy zawsze, że o silnej i niezłomnej woli Sejmu Rzeczypospolitej, w zakresie trwałego zagwarantowania samorządności województwa śląskiego. Dwa artykuły wyżej wymienionej Ustawy Konstytucyjnej, a mianowicie: Art. 22 (...) „Naczelnik Państwa, może rozwiązać Sejm Śląski, w wypadku tym jednak winien równocześnie zarządzić nowe wybory, które muszą odbyć się w ciągu 75 dni od dnia rozwiązania”. Art. 44 (...) „Ustawa zmieniająca niniejszą ustawę konstytucyjną, a ograniczająca prawa ustawodawstwa lub samorządu śląskiego / artykuły 1,4 do 12,13 do 33, 36 do 42 i 44 / wymagać będzie zgody Sejmu Śląskiego, - jednoznacznie stanowią, że wszelkie zmiany na rzecz ograniczenia autonomii są wyłącznie w gestii Sejmu Śląskiego. Jakiegokolwiek inne działania w tym zakresie, niezależne od tego kto, tego dokonał uważa się za czyny bezprawne. Ewidentnym złamaniem prawa były zapisy konstytucji kwietniowej, z 1935 roku, które wyeliminowały cytowany artykuł 44 Uchwały Konstytucyjnej z 1920 roku. W okresie międzywojennym województwo śląskie miało decydujący wpływ na wzmocnienie państwa polskiego. Środki finansowe tu wypracowane umożliwiły działalność inwestycyjną w wyniku której między innymi: powstał Centralny Okręg Przemysłowy, wybudowano nowoczesny port Gdynia, oddano do użytku kolejową magistralę węglową łączącą Górny Śląsk z Wybrzeżem. Śląsk przyczynił się do wzrostu siły militarnej Polski, która przestała być postrzegana jako państwo słabe. Antydemokratyczna wizja państwa i polityka zagraniczna okazała się zębna dla Polski. Totalne bankructwo reżimu sanacyjnego objawiło się w postaci: klęski wrześniowej, utraty w czasie wojny blisko połowy majątku narodowego, śmierci milionów obywateli, całkowicie zburzonej stolicy, zdziesiątkowanej inteligencji, pozostania na emigracji wielu Polaków. Na tym tle, zwłaszcza w zakresie majątku trwałego korzystnie przedstawiała się sprawa na Śląsku. W czasie bezpośrednich działań frontowych nie dopuszczono do zniszczenia ogromnego potencjału przemysłowego kopalń, hut, elektrowni itd. Jak duża była ta akcja, świadczy fakt nadania bohaterskim pracownikom, polskich odznaczeń państwowych. Natychmiastowe wznowienie produkcji, a wielu przypadkach nieprzerwana praca zakładów np. elektrowni, było istotną przesłanką umożliwiającą wojskom radzieckim i sprzymierzonym szybsze natarcie na Berlin. W rezultacie przyśpieszono wyzwolenie obozów koncentracyjnych, obozów jenieckich, obozów pracy i pracowników zesłanych na roboty przymusowe. Ślązacy w sposób pośredni przyczynili się do szybszego uzyskania wolności przez miliony Polaków. Górny Śląsk po raz drugi na przestrzeni 23 lat wszedł w skład państwa Polskiego, zasobny w ogromny majątek produkcyjny, bogactwa naturalne i przede wszystkim kapitał ludzki. Włodarzami tej ziemi i tym razem nie zostali jej rodowici mieszkańcy. Włączeniu całego Śląska do Polski towarzyszyło wiele gorszących i niesprawiedliwych

działań.

Krajowa Rada Narodową w dniu 6 maja 1945 r. zniósła Ustawę Konstytucyjną , ale pamięć o niej chwalebnie przetrwała, zwłaszcza na terenie Ziemi Rybnickiej. Powyższe uogólnienia skłaniają do podania zasadniczych uwarunkowań i przyczyn , które doprowadziły w Rybniku do działań na rzecz przywrócenia autonomii Śląska. W szerszym ujęciu historycznym , każda z niżej wymienionych spraw miała przełożenie na zamiar utworzenia organizacji, której głównym celem będzie przywrócenie autonomii, na wzór tej przedwojennej.

Do spraw tych , zaliczyć należy:

1. Żywą pamięć o plebiscycie i Powstaniach Śląskich. To stąd wywodziło się wielu działaczy plebiscytowych , tysiące Powstańców Śląskich , w tym kadra dowódcza,
2. Fakt, że pierwszym wojewodą śląskim był syn tej ziemi Rymer . Postem Sejmu Śląskiego był bohater kilku narodów Henryk Sławik, który świadomie wybrał męczeńską śmierć z rąk hitlerowskich oprawców. Wystarczyło zaniechać działalności na rzecz polskich i żydowskich dzieci , zabrać paszport dyplomatyczny i wyjechać do Szwajcarii,
3. Ustny przekaz przodków o Ustawie Konstytucyjnej ... , dającej kompetencje ustawodawstwa i samorządu śląskiego, docierał do nowych pokoleń,
4. Pamięć o Policji Województwa Śląskiego , która głównie /80 % / składała się z Powstańców Śląskich. Wielu tych policjantów , w tym z powiatu rybnickiego zginęło w Katyniu,
5. Dumę z dokonań Powstańców Śląskich , którzy walczyli w kampanii wrześniowej od Rybnika do Włodzimierza Wołyńskiego , gdzie 16/17 stoczyli ostatnią bitwę,
6. Walkę z okupantem hitlerowskim, Inspektorat Rybnik Armii krajowej był jednym z najsilniejszych w Polsce, przy czym kadra dowódcza była miejscowa. Z Armii tej wywodzi się wielu miejscowych „ wyklętych żołnierzy „ walczących o niepodległą Ojczyznę po zakończeniu II wojny światowej,
7. Tysiące rybniczian walczyło w Polskich Siłach Zbrojnych na Zachodzie, w tym kilkuset rybniczian stanowiło trzon VII zapasowej dywizji pod Bari we Włoszech. Zdecydowana większość powróciła do domów.
8. Godne zachowanie się ogromnej większości mieszkańców podczas okupacji , czego potwierdzeniem są znamienne słowa szefa NSDAP w powiecie rybnickim , który jednoznacznie stwierdził , że „brak było w terenie prawdziwych volksdeutschów i nie udało się stworzyć doborowego aparatu mężów zaufania „,
9. Bohaterskie czyny kilkuset robotników i dozoru niższego, pozwoliły zachować kopalnie które weszły w skład Rybnickiego Zjednoczenia Przemysłu Węglowego, w pełnej gotowości produkcyjnej. Odbywało się to w czasie walk frontowych, z narażeniem życia , często o głodzie i chłódzie . Kopalnie RZPW wydobyły w 1945 roku aż 2,2 milionów ton węgla !
10. Powszechne oburzenie związane z deportacją na początku 1945 r. tysiący mieszkańców powiatu rybnickiego, niemal wyłącznie robotników przemysłu węglowego – obywateli II Rzeczypospolitej !! Wywóz nastąpił bez postawienia jakichkolwiek zarzutów i postępowania wyjaśniającego . Wyznaczenie do deportacji okazało się do ogromnej większości ludzi – wyrokiem śmierci. Polska siła sprawcza tej deportacji , kryje się za określeniem „ komunistyczny aparat bezpieczeństwa”. W kontekście natychmiastowego podjęcia wydajnej pracy w kopalniach , twierdzenie, że wywóz nastąpił celem odbudowy ZSRR jest kłamliwy i cyniczny. Rząd polski mógł jednoznacznie wystąpić w obronie wywożonych , wskazując, że ich wydajna praca na Śląsku da większe korzyści niż praca w odmiennych warunkach gospodarki

radzieckiej. Komuniści polscy już niedługo potem zagwarantowali dostawy milionów ton węgla rocznie na potrzeby ZSRR, za symboliczną cenę.

Podobna wywózka ludzi we Francji objęła w czasie okupacji, obywateli pochodzenia żydowskiego. Za ten haniebny czyn współpracy Francuzów z okupantem hitlerowskim w okresie powojennym przepraszali Żydów – Prezydenci Francji, a najbardziej gorliwi kolaboranci zostali skazani na karę pozbawienia wolności.

11. Dynamiczny rozwój górnictwa węglowego w Rybnickim Okręgu Węglowym / ROW/zaliczany jest do największych osiągnięć światowego górnictwa węglowego /głębinowego/. W ciągu około trzydziestu lat wybudowano dziewięć dużych kopalń, wydobywających wysokiej jakości węgiel koksujący. Decydujący wpływ na sprawny proces uruchomienia tych kopalń miało przemieszczanie wysokokwalifikowanych kadr pracowniczych z tak zwanych kopalń strych, istniejących przed II wojną światową. W ramach wielokierunkowego rozwoju ROW doszło do przymusowego wywłaszczenia tysięcy hektarów ziemi za skandalicznie niską cenę. Wywłaszczeniu uległy grunty rolne i nieruchomości pod budowę kopalń i innych zakładów, infrastrukturę techniczną, budownictwo mieszkaniowe, hałdy, ogródki działkowe itp.
12. Sprowadzenie tysięcy młodych mężczyzn do pracy w kopalniach i umieszczenie ich w Domach Górnika, zwłaszcza w latach sześćdziesiątych, prowadziło do wzrostu przestępczości i konfliktów.
13. Prowadzoną politykę kadrową, która budziła wiele zastrzeżeń, zwłaszcza w aspekcie faworyzowania ludzi powiązanych z władzami partyjnymi oraz wchodzących w skład 'układów'. Im wyższy był szczebel władzy partyjnej, tym mniej było przedstawicieli ludności miejscowej.
14. Postępującą integracją mieszkańców, zwłaszcza poprzez solidarność zawodową, małżeństwa mieszane i kontakty towarzyskie. Centralistyczna polityka siania zamętu w społecznościach lokalnych osiągała tutaj mierne wyniki. Stosunkowo wysoki poziom integracji zawodowej i wynikającej z miejsca zamieszkania umożliwił zgodne uczestnictwo w akcjach strajkowych.
15. Fakt, że Rybnik od lat sześćdziesiątych XX wieku stał się miastem akademickim. Rozpoczęła działalność Filia Politechniki Śląskiej, w której pierwsze dyplomy inżynierskie wręczono w 1967 roku. Rozwijał się Punkt Konsultacyjny Wyższej Szkoły Ekonomicznej w Katowicach, uważany powszechnie przez kadrę naukową za najlepszy Punkt... tej uczelni. To miejscowa inteligencja z tych uczelni stanowiła trzon Komitetu Założycielskiego oraz aktywnych działaczy i sympatyków Ruchu...
16. Represje wynikające z wprowadzenia stany wojennego, wzmocniły proces integracji mieszkańców.
17. Stwierdzenia i wnioski Podzespołu d.s. Górnictwa działającego w ramach „Okrągłego Stołu” – wypracowane w czasie spotkań w okresie luty-marzec 1989 r., mówiły między innymi o tym, że: - górnictwo węgla kamiennego, jako całość powinno być wyodrębnioną, samofinansującą się jednostką gospodarki narodowej, - istniejący układ organizacyjny w tym górnictwie zapewnia realizację ustawowych zadań i jest podobny do struktur górnictwa w krajach zachodnich.
Dla każdego profesjonalisty były to stwierdzenia oczywiste.
Projekt reformy górnictwa węgla kamiennego / stanowisko Krajowej Komisji Górnictwa NSZZ „Solidarność” / z listopada 1989 r. zakładał między innymi : - danie każdej kopalni możliwość funkcjonowania, jako samorządne i samofinansujące się przedsiębiorstwo, - utworzenie Izby Górnictwa Węgla Kamiennego, która co podkreślano, nie może posiadać

żadnych władczych uprawnień, - likwidację Wspólnoty Węgla Kamiennego, której uprawnienia i zobowiązania miałyby przejąć Minister Przemysłu.

Odnosząc się do powyższych ustaleń Projektu .. stwierdzić należy, że w tym czasie kopalnie posiadały podstawowe atrybuty przynależne przedsiębiorstwu; były zakładami pracy w rozumieniu kodeksu pracy, posiadały prawo do zaciągania kredytów bankowych na finansowanie działalności eksploatacyjnej oraz inwestycyjnej, sporządzały bilans, miały samorząd pracowniczy. Projekt „Solidarności” wyznaczał prostą i pewną drogę do upadku górnictwa, ponieważ: 1/ mrzonką było założenie, że każda kopalnia zdolna była do samodzielnego bytu gospodarczego ze względu na warunki górniczej eksploatacji, mające decydujący wpływ na koszt wydobycia. Na przykład w ramach Przedsiębiorstwa Eksploatacji Węgla „Południe” w Jastrzębiu Zdroju koszt sprzedaży węgla w kopalniach różnił się diametralnie i wynosił około: minimalny 14500 zł/tonę, maksymalny 50800 zł/tonę.

2/ w dobie globalizacji w sektorze górnictwa węglowego, tylko duże i wielozakładowe jednostki gospodarcze mają siłę konkurencyjną. 3/ wnioskował pozbawienie Śląska liczących się ośrodków decyzyjnych w postaci kilku Przedsiębiorstw Eksploatacji Węgla / wywodzących się ze Zjednoczeń Przemysłu Węglowego / i Wspólnoty Węgla Kamiennego, wyrażając zamiar przeniesienia ich uprawnień do niefachowych urzędników w Warszawie. Już w momencie ukazania się fachowcy ocenili, że jest to „Projekt ...” dyletantów. Życie potwierdziło słuszność oceny lokalnych patriotów z branży górniczej, chociażby poprzez fakt, że aktualnie kopalnie doprowadzono do roli Oddziałów, w ramach Kompani Węglowej S.A.

18. Aparatczyki z PZPR, chcący za wszelką cenę utrzymać się u władzy lub chociażby przedłużyć swoje panowanie, gotowi byli poświęcić wszystko co ich bezpośrednio nie dotyczyło. Jednym z tych działań, była rozpętana nagonka na Dyrekcje Przedsiębiorstw Eksploatacji Węgla, którym to Dyrekcjom wyznaczono rolę piorunochronu, w który uderzać miały wszelkie objawy niezadowolonych załóg górniczych. W Jastrzębiu Zdroju pojawiły się informacje ustne, dotyczące:
- średnich zarobków w Dyrekcji, które miały być 3-4 wyższe od średnich w kopalniach. Faktycznie zarobki te, nigdy nie były wyższe niż 20 procent, przy strukturze zatrudnienia pracowników, w której około 70 procent załogi legitymowało się wyższym wykształceniem oraz średnim stażem pracy rzędu 25 lat. Niemal wszyscy pracownicy na stanowiskach kierowniczych oraz samodzielnych przeszli na kopalniach wiele szczebli kariery zawodowej,
 - zatrudnienia w Dyrekcji sięgającego kilkuset / była też informacja, że tysiąc / pracowników, podczas gdy faktyczne wynosiło mniej niż 160 pracowników, przy ogólnym zatrudnieniu w Przedsiębiorstwie Eksploatacji Węgla „Południe” ponad 100 tysięcy !!
- Na kilka tygodni przed datą fizycznej likwidacji Dyrekcji, z inspiracji władz „Solidarności” KWK Manifest Lipcowy zażądano, aby załoga w ciągu kilku godzin opuściła jedno skrzydło budynku i przeniosła się do drugiego – już zajmowanego. Doprowadzono to do większego zagęszczenia pracujących w biurach, aniżeli obecnie więźniów odbywających kary pozbawienia wolności. W opuszczonej części budynku przez wiele miesięcy, nie wykonywano jakichkolwiek prac remontowych i nie wykorzystywano pomieszczeń do innych celów. Cały segment budynku pozostał pusty!
- Decyzja o likwidacji nastąpiła z naruszeniem prawa, ponieważ władze centralne nie zwróciły się do Samorządu Pracowniczego Przedsiębiorstwa...o opinię, co do zasadności postępowania likwidacyjnego. Pracownicy Dyrekcji generalnie bezskutecznie próbowali zatrudnić się w

kopalniach, w których uprzednio pracowali. Kopalnie opuścili w ramach przeniesienia służbowego do Dyrekcji, co w ówczesnych czasach, równoważne było niemal z wykonaniem rozkazu w wojsku. Wnioski o przyjęcie do macierzystych kopalń, gdzie często pracowali rzędu 20 lat, były „rozpatrywane” w czasie zmanipulowanych masówek, gdzie wrzaski i ordynarne wyzwiska pod adresem dawnych kolegów były na porządku dziennym. Część wniosków formalnie rozpatrywały działające w kopalniach pro-solidarnościowe Samorządy Pracownicze – oczywiście negatywnie. Stosowne Uchwały były rozwieszane w gablotach z podaniem danych osobowych / bez podania wykształcenia /. Na jednej z kopalń / im. ZMP / wywieszono duży plakat, potępiający ewentualne przyjęcie dwóch pracowników Dyrekcji, co do złudzenia przypominało to, tak zwane gazety wielkich hieroglifów w czasach rewolucji kulturalnej w Chinach. Wobec tych samych metod działania w kopalniach, niemal pewnym wydaje się, że były to działania sterowane centralnie i nosiły znamiona, tak zwanych sądów kapturowych.

W całym tym procesie likwidacji PEW „Południe” w Jastrzębiu Zdroju pikanterii dodaje wiele faktów, na przykład, że załoga w 80 procentach należała do „Solidarności” i to przed wprowadzeniem stanu wojennego, a więc w stopniu wyższym niż do PZPR - 65 procent. Jeden z pracowników Dyrekcji PEW „Południe”, był za działalność w „Solidarności” internowany. Gwoli sprawiedliwości trzeba zaznaczyć, że około dziesięciu pracowników zostało w okresie późniejszym zatrudnionych w Państwowej Agencji Węgla Kamiennego w Katowicach. Igrzyska dla mniej wyrobionych społecznie ludzi prowadzone były wieloaspektowo i rozłożone w czasie. W końcowym okresie działania PEW „Południe” nagłaśniane wśród załóg, insynuacje i populistyczne wypowiedzi działaczy związkowych i samorządowych, zwłaszcza z „Solidarności” z pobliskich kopalń, budziły uśmiechy politowania. Przykładowo sprawy dotyczyły:

- stosowania preferencji dla pracowników Dyrekcji w stołówce, mieszczącej się w tym samym budynku, a będącej w gestii KWK Manifest Lipcowy. Zarzut był śmieszny, bo stołówka była ogólnie dostępna dla mieszkańców Jastrzębia Z. i korzystało z niej wiele ludzi / także rodziny /, uczniowie pobliskiej Zasadniczej Szkoły Zawodowej; uczestnicy narad, w tym samorządowcy i związkowcy. Trzeba było mieć dużo złej woli, żeby nie zauważyć, że wszyscy demokratycznie stoją w kolejce, płacą za posiłki te same ceny itd.

– roztaczania wizji luksusowego wyposażenia biur i korytarzy z dywanami. W rzeczywistości większość biur posiadała kilkudziesięcioletnie meble przywiezione w ramach przeprowadzki z Rybnika, w tym część pochodzącą z czasów drugiej wojny światowej. Sławetne dywany stanowił jeden, jednobarwny, używany chodnik wypożyczony na kilka dni z KWK Manifest Lipcowy w związku z przyjazdem Ministra Górnictwa.

Powyzsze fakty wskazujące, że nowa władza w odniesieniu do jednostki jak i danej zbiorowości stosować będzie cały zakres możliwych represyjnych działań i czynów niegodziwych. Utwierdziło ludzi dobrej woli w postanowieniu, że zjawiskom tym należy się przeciwstawić.

19. Rozpoczęty proces prywatyzacji w Polsce budził niepokój i uzasadnione obawy, co do całokształtu spraw związanych z wyprzedająą majątku i przekształceń własnościowych. Majątek ten był wypracowany w znacznej mierze przez ludzi pracy województwa katowickiego. Śląsk pracował wydajnie przez wszystkie lata powojenne, a efekty tej pracy były zasadniczym źródłem finansowania rozwoju Polski. Obszerna jest lista wielkich inwestycji i ogromny majątek jaki wypracowano. Przykładowo: odbudowa Warszawy, Kopalnie Węgla Brunatnego: Bełchatów, Turów, Konin – Pątnów

i potężne elektrownie pracujące w oparciu o ten węgiel, Stocznie : Gdańsk, Gdynia i Szczecin, Huty: Lenina, Katowice, obiekty sakralne, budownictwo mieszkaniowe , Centralna Magistrala Kolejowa .

Obecnie wiemy, że sposób przeprowadzenia prywatyzacji w województwie śląskim , nie odbiegał w swoim charakterze od przekształceń w innych regionach Polski. Często w miejsce własności państwowej czyli wszystkich Obywateli , powstała własność prywatna. Zawłaszczenia dokonywali głównie towarzysze z „układów” partyjnych i ubeckich. Udział Ślązaków w tych „ układach” w praktyce był marginalny. Wyjaśnia to powody, dlaczego wśród miliarderów polskich lub chociażby multimilionerów , brak rodowitych mieszkańców województwa śląskiego. Oznacza to, że kolejny raz pozbawiono Ślązaków możliwości włodarzenia wypracowanym przez nich majątkiem na ich ziemi.

Gorszącą prywatyzację dobitnie widać na przykładzie Huty „Baildon”, gdzie dokonano rozbicia wspaniale zorganizowanego i na wysokim poziomie technicznym stojącego zakładu, by osiągnąć to co najlepsze.

Odrębnym problemem jest zakup państwowych gruntów po byłych przedsiębiorstwach i późniejsza sprzedaż tych terenów po wielokrotnie wyższych cenach.

Wielkim sukcesem Ślązaków , było niedopuszczenie do pełnego zawładnięcia Wojewódzkim Parkiem Kultury i Wypoczynku. Park ten będący głównie wynikiem czynu społecznego trzeba bronić za wszelką cenę, jako miejsca integracji mieszkańców nie tylko naszego województwa.

20. Powyższe sprawy były dyskutowane w rodzinach, na spotkaniach towarzyskich, a w końcu w czasie zebrań poświęconych zamierzonemu powołaniu organizacji, działającej na rzecz autonomii śląskiej.

Podsumowując stwierdza się, że :

- wszystkie w skrócie przedstawione sprawy i uwarunkowania, pozytywnie wpłynęły na wyjątkowo silne poczucie lokalnego patriotyzmu,
 - przybyli na ten teren ‘prawdziwi patrioci’ należący zarówno do poprzedniego reżimu jak i obecnego „układu” , nie byli w stanie unicestwić obywatelskich postaw i chęci gospodarowania na swoim,
 - wprowadzanie nowych praktyk zarówno w sferze zawodowo - społecznej , traktowanie ludzi „podmiotowo” / patrz likwidacja PEW „Południe” / jak i w zakresie udziału obywateli w życiu gospodarczym i politycznym / patrz pkt.19 prywatyzacja, gdzie udział ludzi pracy, którzy tworzyli majątek i byli nieformalnymi właścicielami , w jego zbywaniu był w praktyce żaden/, skłaniało do działań zapobiegawczych , mających na celu przeciwdziałanie tym negatywnym zjawiskom ,
 - postępujący proces demokratyzacji i wydana w 1989 r. ustawa, Prawo o stowarzyszeniach , umożliwiła założenia organizacji o wyraźnym pro śląskim obliczu, której zasadniczym celem było przywrócenie autonomii gospodarczej w województwie śląskim.
- Genezę powstania Ruchu ... , można umownie zamknąć czasowo, z chwilą powołania Komitetu Założycielskiego Ruchu Autonomii Śląska w Rybniku.

Rybnik, dnia lutego 2011 roku.

Paweł Helis

FIDELIS TERRA SILESIENSE PATRIENSIS NOSTRE

MOTUS SUI IRIS SILESIENSIS
RUCH AUTONOMII ŚLĄSKA

Wybory Samorządowe Rybnik 2010

Wybory samorządowe w mieście Rybnik 2010 rok.

1. Kampania wyborcza.

1.1. Uwarunkowania wstępne.

Przebieg kampanii wyborczej zależała od wielu czynników. Ponadto odwołamy tylko podstawowe:

1 Program wyborczy.

Dzięki programowi wyborczemu określёнemu przez Ruch Autonomii Śląska, a uszczegółowionemu w odniesieniu do miasta Rybnika, mieliśmy mocne podstawy prowadzenia kampanii.

Konceptyje Rudolfa Kolodziejczyka rokowały również nadzieję na pewien sukces wyborczy.

2 Kandydaci

Jedynym liderem wśród kandydatów Ruchu Autonomii Śląska Koła w Rybniku - mógł zostać

R. Kolodziejczyk, który był postacią znaną szerszymi kręgami wyborców.

Przeprowadzone rozmowy w terenie pozwalały przypuszczać, że nastąpi wzrost liczby osób, które wyrażą zgodę na kandydowanie.

3 Komitet Wyborczy.

Powstał Komitet Wyborczy RAŚI w Rybniku, włączając się z deklarowaną pomocą ze strony kandydatów oraz aktywnych, pracujących z dużym zaangażowaniem wolontariuszy.

4 Nastawienie wyborców.

Brak naszego udziału w wyborach Prezydenta Miasta Rybnika w 2006 r., a do Rady Miasta w

znakomitej liczbie 6 kandydatów, wobec pozostałych 290 kandydatów innych Komitetów, stawiał nas w bardzo trudnej sytuacji. Do tego dochodziła stosunkowo słaba aktywność naszego Koła Terenowego w ostatnich latach - w odniesieniu do pierwszych lat działalności Ruchu.

W przypadku słabiej działalności Komitetu Wyborczego, liczba głosów byłaby znakomita, rzędu kilkuset.

Wystopowało zniechęcenie wielu zwolenników Autonomii do głosowania - wynikające z postanowień Ordynacji Wyborczych oraz brak wiary w sukces wyborczy i możliwość zwiększenia samorządności.

Wyborcy brali w ogół, na miarę tej w 2006 r., gdy w wyborach samorządowych w mieście głosowało około 35 procent.

5 Mobilizacja oddziaływania na wyborców.

W porównaniu z innymi Komitetami możliwości te były znakomite.

Propaganda sukcesu prowadzona przez partie centralistyczne za pośrednictwem środków masowego przekazu - a w odniesieniu do A. Fudaloga Prezydenta Miasta także poprzez niezależnie Gazeta Rybnicka o wieloletnim nakładzie - minimalizowała nasze szanse do wielkości marginalnych.

Wyborcy przez cały okres działalności Ruchu... poddawani byli wszelakim oddziaływaniom mającym na celu, jego wykluczenie z życia społecznego.

6 Własne partykularne interesy dużej liczby wyborców

Zachowanie istniejącego stanu posiadania władzy w mieście, leżało w interesie osób pracujących lub współpracujących z obecnymi Prezydentami oraz osób powiązanych z PO, w tym obecnych radnych z tego ugrupowania.

1.2. Przebieg kampanii.

Przeprowadzono przez Koło Terenowe RAŚI w Rybniku, analizę istniejącego stanu, z określeniem naszych słabych i mocnych stron, pozycją i wierzyli w względny sukces wyborczy.

W mieście zorganizowano trzy duże spotkania wyborcze - wszystkie zmanipulowane przez główne ugrupowania.

Debata odbywała się z głównie udziałem kłaków urzędującego prezydenta Miasta oraz Platformy Obywatelskiej. Podstawowym zadaniem niektórych z nich - było przeszkadzać w debacie, zwłaszcza przy głosie udziałem R. Kolodziejczyka.

Kolacja z debat były losowe. Niezależni wyborcy, po zakończeniu spotkań z kandydatami na Prezydenta Miasta, podchodzili z gratulacjami do naszego kandydata.

Na dwóch spotkaniach, w których uczestniczył R. Kolodziejczyk łącznie było około 600 osób.

Opracowanie "Mój Pomysł na Rybnik" - które jest prezentowane, na portalu Potadziemy / oficjalna strona internetowa Ruchu Autonomii Śląska i - było podstawą Jego wystąpień.

Rzeczowość wypowiedzi, znajomość tematyki, brak górnolotnych oświadczeń wyborczych i celna

numerystyczne punkty - zostały wysoko ocenione przez bardziej wyrobionych wyborców. W swoich wystąpieniach nasz kandydat podkreślił potrzebę wzrostu samorządności /autonomia / , w aspekcie wzrostu pieniędzy w dyspozycji samorządów. Dwa podstawowe ugrupowania wyborcze : Blok Samorządny Rybnik i PO , wyrażając, że nasz kandydat przy rosnącym poparciu , może uczestniczyć w drugiej turze wyborów przystąpiły do zmasowanego kontrataku, głównie w internecie. Pomówienia , insynuacje oraz manipulowanie sondażami przedwyborczymi były tak krzywdzące, że w obronie stał się internet. Nie inspirowani przez nasz Komitet Wyborczy Pod pozorem neutralnego "Regulaminu " nie dopuszczano do publikowania niewygodnych wypowiedzi, chyba korzystnych dla RAŚI. Wobec braku środków finansowych, generalnie nie uczestniczyliśmy w akcji plakatowej. Z tych samych powodów minimalny był nasz udział w plakalnych ogłoszeniach. Podstawowym orężem w walce wyborczej, były ulotki. Ulotkę zatytułowaną SAD samorządność, autonomia, demokracja, zawierającą między innymi opracowanie "Mój Pomysł na Rybnik" wydrukowano w liczbie kilkuset egzemplarzy i rozprowadzono głównie tam, gdzie mogliśmy liczyć, w większym stopniu na głosy wyborców. Ostatnim akordem w walce wyborczej była nasza cdezwa / w liczbie 500 sztuk / z 18 listopada br. rozprowadzona w miarę możliwości bezpośrednio do wyborców. Bardzo dobrze spisali się wolontariusze z pełnym zaangażowaniem i poświęceniem walczący w boju wyborczym.

II. Ocena wyników wyborów.

II.1. Wybór na Prezydenta.

W Rybniku, mieście powstania i siedziby Ruchu Autonomii Śląska, poparcie dla idei samorządności jest tak silne, że aż trzech kandydatów startowało w wyborach powołując się na samorządność. R. Kolodziejczyk - RAŚI, A. Fudała - Blok Samorządny Rybnik, Jędruska - Samorządny Rybnik 2010.

Samorządowcy zdobyli łącznie 63,58 procent głosów !! Kandydaci popierani przez partię, mającą siedzibę w Warszawie uzyskali 36,4 procent, to jest spadek o 37 procent w odniesieniu do wyborów z 2006 roku. Wyniki wyborów na Prezydenta Miasta Rybnika w 2010 r. / w procentach /

A. Fudała, Blok Samorządny Rybnik	40,36
M. Jędruska, Samorządny Rybnik	10,41
M. Krawczyk, Platforma Obywatelska	33,42
R. Kolodziejczyk, Ruch Autonomii ..	3,78
K. Pajdak, Lewica	3,02

Na Rudolfa Kolodziejczyka głosowali zdecydowani zwolennicy Ruchu Autonomii Śląska, umiarkowani samorządowcy oddali swe głosy na A. Fudałę i M. Jędruskę, zapewne z myślą o niedopuszczeniu przedstawięla partii centralistycznej do władzy w mieście. Wyborcom z Miasta Rybnika, którzy głos oddali na samorządowych kandydatów, a w szczególności na Rudolfa Kolodziejczyka - dziękujemy. Najwyższe uznanie i podziękowania dla Rudolfa Kolodziejczyka, za Jego bezinteresowne poświęcenie, natł duchą i miłobądźczą energią.

II.2. Wybory do Rady Miasta Rybnika.

W wyborach do Rady Miasta wystawiliśmy 22 kandydatów, którzy wyrażając zgodę na udział w wyborach, świadomi byli minimalnych szans na powodzenie, głównie za sprawą Ordynacji Wyborczej. Wiadomo było, że próg wyborczego chyba nie przekroczą. Tak się też stało, uzyskali 3,29 procent głosów.

Według nieoficjalnych wyników kandydaci PO uzyskali 31,32 procent i 10 mandatów tj. PO wystarczyło średnio 3,13 procent, aby uzyskać 1 mandat, a Ruchowi Autonomii mielibyśmy więcej bo 3,78 procent głosów mandat się nie należy !! Kandydaci do Rady Miasta wystartowali, aby Ruch Autonomii Śląska, był zauważalny i na tym miejscu dziękujemy wyborczej. Za podjęcie się przez nich nierównego boju wyborczego - cześć i chwala.

III. Podsumowanie.

1. Przyjmując, jako kryterium oceny efektywności ekonomicznej danego Komitetu Wyborczego liczoną jako stosunek wszystkich poniesionych kosztów / zarówno pracy ludzkiej jak i wydatków pieniężnych i rzeczowych / do liczby zdobytych głosów - najefektywniejszym Komitetem Wyborczym był Komitet Wyborczy Ruch Autonomii Śląska w Rybniku.

Szacujemy, że wydał się zaledwie 80 groszy, aby uzyskać jeden głos wyborczy w przypadku wyborów Prezydenta Miasta i około 70 groszy w przypadku wyborów do Rady Miasta. W oparciu o powyższe kryterium można stwierdzić, że w Rybniku zwyciężył Komitet Wyborczy RASi

2/ Względnie niski stopień poparcia dla R. Kołodziejczyka to wynik braku pieniędzy, pieniędzy w dyspozycji naszego Komitetu, były wyłącznie nasze, to jest osobiste członków Komitetu, większości kandydatów oraz sympatyków.

Główne środki w dyspozycji Komitetu Platformy Obywatelskiej oraz Komitetu BSR pochodziły w mniejszym lub większym stopniu, pośrednio lub bezpośrednio od podatników. Pogłębiona analiza kosztów, jakie poniosły te Komitety / chociażby koszt usług telekomunikacyjnych, praca wielu ludzi na rzecz wyborów w czasie służbowym itp / doprowadziłaby do wykazania horrendalnie wysokich wydatków w porównaniu z RASi.

3. Istotny wpływ na obniżenie poparcia dla RASi, było szerokie rozpropagowanie przez partie zasiadające w Sejmie, tuż przed wyborami, że popierają koncepcję decentralizacji /regionalizacji / kraju. Przykładem jest mocno nagłośnione, zwłaszcza na Śląsku, spotkanie na Uniwersytecie Śląskim z udziałem kilkudziesięciu studentów i studentek, z prominentnymi aparaczkami z partii zasiadających w Sejmie.

4. W odniesieniu do wyborów samorządowych w 2009 roku, obecnie wybory uznać należy w Rybniku, za pomyślne dla RASi.

Uzasadnić to, można następująco
1/ w poprzednich wyborach na Prezydenta kandydat RASi nie startował, w obecnych tak i w wyjątkowo niesprzyjających warunkach zdobył, aż blisko 4 procentowe poparcie.

2/ w 2006 r. RASi wystawił w wyborach do Rady Miasta Rybnika za ledwie 6 kandydatów i to dzielnicach o najmniejszym poparciu dla Ruchu..., którzy uzyskali ok. 130 głosów. Obecnie wystawiliśmy 22 kandydatów, którzy uzyskali poparcie w wysokości 3,29 procent głosów.

3/ wystąpienia Rudolfa Kołodziejczyka z udziałem kilkuset osób liczącej widowni, materiały wyborcze przekazane wyborcom, w stopniu większym niż poprzednio rozpropagowały Program działania Ruchu Autonomii... na terenie Rybnika.

4/ stworzono szeroką bazę poparcia dla RASi, większą znacznie niż ta, która wynika z wyników wyborów.

5/ kilkadziesiąt osób wyraziło chęć wstąpienia do naszego Stowarzyszenia.

IV. Wnioski końcowe.

1. Obecne wyniki wyborów samorządowych jednoznacznie wskazują, że Komitet Wyborczy Ruch Autonomii Śląska w Rybniku; w odniesieniu do wyników 2006 r. odniósł sukces

2. Poparcie dla kandydatów "samorządowych" wzrosło o 3.7 procent, czyli trochę mniej niż uzyskał R. Kołodziejczyk.

3. Kandydaci reprezentujący w partię centrafistyczne, także za naszą sprawą, nie osiągnęli w Rybniku sukcesu na jaki liczyli

4. Kandydat Lewicy przegrał z Rudolfem Kołodziejczykiem.

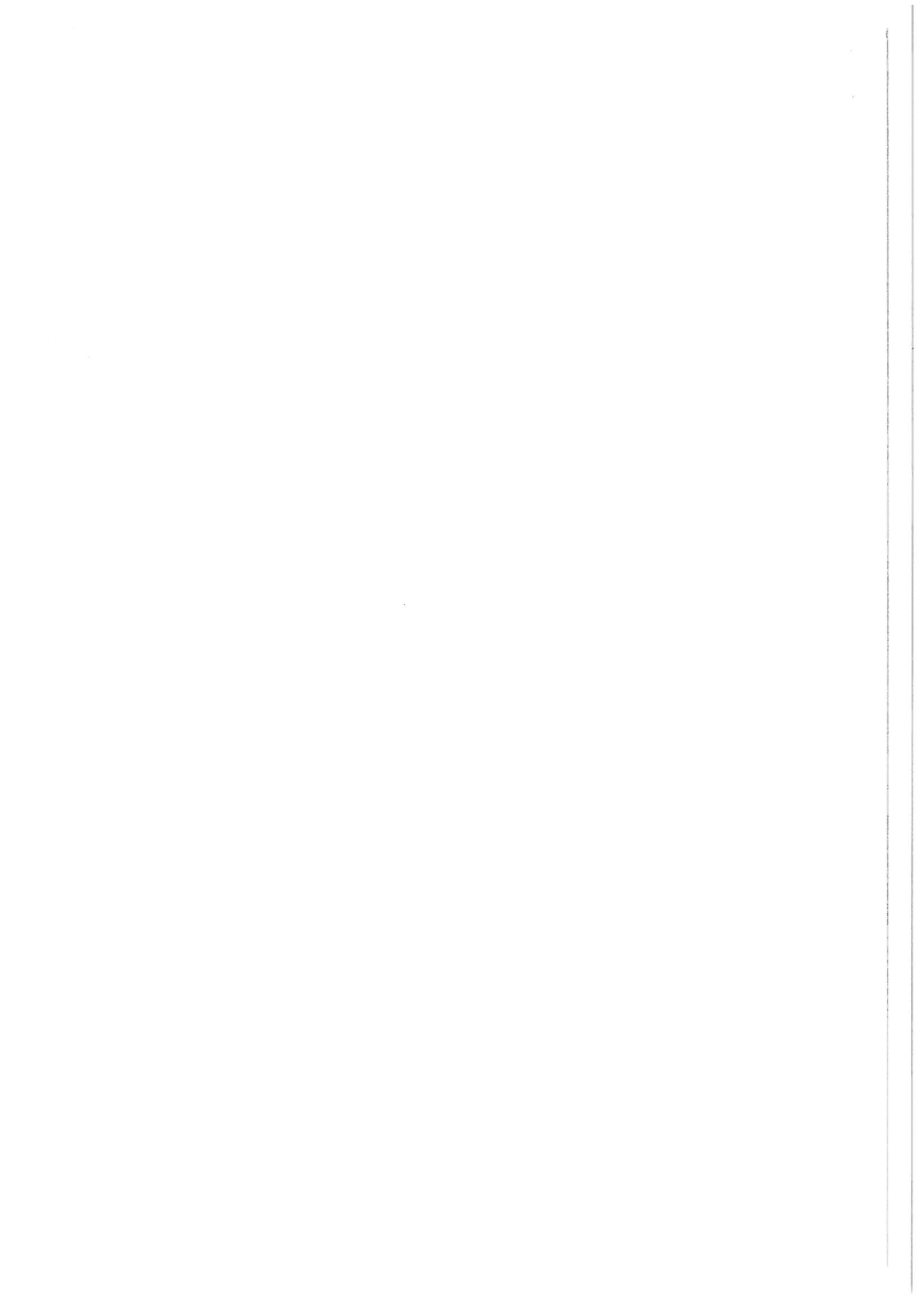
5. Przyszłość dla Ruchu Autonomii Śląska jest pomyślna

Wszystkim rybnickim społecznikom oraz naszym wyborcom
DIĘKUJEMY.

Z upoważnienia Pełnomocnika
Komitetu Wyborczego Ruch Autonomii Śląska w Katowicach

/ / Paweł Helia

Rybnik, 22.11.2010 r.

FIDELIS TERRA SILESIENSE PATRIENSIS NOSTRE

MOTUS SUI IRIS SILESIENSIS
RUCH AUTONOMII ŚLĄSKA

Deklaracja ideowa i Rejestracja Stowarzyszenia

"Jesteśmy solą tej ziemi"

Deklaracja ideowa

"Ruchu na rzecz pełnej autonomii Śląska"

Dramatyczną sytuacją ekologiczną i społeczną, bezwzględna eksploatacja zasobów naturalnych, permanentne niedoinwestowanie sfery społecznej i technicznej, brak perspektyw poprawy warunków życia zmusiły ludzi od wielu pokoleń mieszkających na Śląsku do masowej emigracji, a tych którzy pozostali do znoszenia istniejącego stanu rzeczy.

Uznając, iż w dotychczasowych formach strukturalnych systemu państwowego nie jest możliwe doprowadzenie do nadania Śląskowi i Jego mieszkańcom należnego, bo wynikającego z siły potencjału gospodarczego, miejsca w życiu społecznym kraju zachodzi konieczność uzyskania prawa do samostanowienia o losach Śląska.

W pierwszym etapie autonomię w formie obowiązującej przed wojną na polskiej części Śląska wraz z Sejmem Śląskim a w dążeniu docelowym - pełnej autonomii.

Zadaniem "Ruchu" jest skupienie wszystkich Ślązaków niezależnie od obywatelstwa i miejsca zamieszkania na bazie programu autonomii i utworzenie Ruchu Społecznego, który doprowadzi do osiągnięcia założonego celu.

Strukturę organizacyjną "Ruchu" określi statut.

Siedzibą "Ruchu ..." jest miasto Rybnik.

Adres Komitetu Założycielskiego: Rybnik-Nowiny

ul. Kardynała B. Kominka 18

Komitet Założycielski

1. Jan Gojny	- inżynier	9. Karol Hoczko	- inżynier
2. Stanisław Hanak	- inżynier	10. Paweł Andrzej Musioł	- prawnik - przewodniczący
3. Kazimierz Idzikowski	- technik	11. Stanisław Rduch	- inżynier
4. Henryk Joško	- ks. proboszcz Rzyasko-Kat. Parafii św. Jadwigi w Rybniku	12. Władysław Salamon	- technik
5. Ryszard Klinger	- górnik	13. Janusz Słietana	- muzyk
6. Rudolf Kołodziejczyk	- ekonomista	14. Maria Słietana	- technik rtg
7. Jan Majwald	- prawnik	15. Karol Solich	- prawnik
8. Henryk Morgała	- technik		

Rybnik, dnia 13 stycznia 1990 r.

~~Sędziowie~~
~~Kawaler~~

Protokółant C. Dąbrowska

po rozpoznaniu w dniu 19 lutego 1991 r. w Katowicach

przy udziale*) /
(Wymienić prokuratora lub przedstawiciela organizacji społecznej jeśli brał udział)

na posiedzeniu niejawnym

Sprawy z powództwa*) Komitetu Założycielskiego Ruchu Autonomii
wniosku) Śląska w Rybniku

przeciwko
~~XXXXXX~~

o wpisanie do rejestru stowarzyszeń

postanawia:

I- zarejestrować stowarzyszenie pod nazwą Ruch Autonomii Śląska w Rybniku,

II- wpisać do rejestru stowarzyszeń w dziale "A"

w rubr. 3- Ruch Autonomii Śląska w Rybniku ul. Gliwicka 7,

w rubr. 4- obszar całego kraju może tworzyć jednostki terenowe

w rubr. 5- kształcenie i rozwijanie wśród ludności Śląska

aktywnej postawy obywatelskiej sprzyjającej powstaniu poczucia pełnego władarzenia i współodpowie-

dzialności za swoją "małą ojczyznę";

współuczestniczenie w społecznej integracji

*) Zbędne słowa skreślić.

verte

MS/C post. 2. Postanowienie sądu I instancji.

wszystkich zamieszkujących Śląsk grup ludności bez względu na opcje etniczne; powstrzymanie postępującej degradacji środowiska naturalnego; utrzymywanie ze środowiskiem Ślązaków bez względu na miejsce zamieszkania kontaktów kulturowych i ekonomicznych; uzyskanie dla Śląska Autonomii wraz z Sejmem Śląskim.

Cele realizuje przez:

działalność programową, kulturowo-oświatową, naukową, wydawniczą, itp- bliżej określone w §§ 7 i 8 statutu.

w rubr. 6- Paweł- Andrzej Musioł, Rudolf Kołodziejczyk, Ryszard Klinger.

w rubr. 8- Zarząd Ruchu reprezentuje Ruch na zewnątrz. Upoważniony jest do zaciągania zobowiązań majątkowych.

w rubr. 9- Statut złożono dnia 18.II.1991 r.

U z a s a d n i e

Wnioskodawcy wnieśli o wpisanie do rejestru stowarzyszeń organizacji pod nazwą Ruch Autonomii Śląska w Rybniku, załączając do wniosku wymagane przepisami dokumenty.

Sąd Wojewódzki zważył co następuje:

złożone dokumenty jak lista założycieli, protokół z zebrania założycielskiego nie nasuwały zastrzeżeń.

Natomiast odnośnie statutu uwagi swe zgłosił organ nadzorujący w piśmie z dnia 20.11.90 r.

Sąd Wojewódzki wyraża zgodę na przystąpienie organu nadzorującego w postępowaniu.

Wnioskodawca w skorygowanym statucie uwzględnił powyższe uwagi a w tej sytuacji - gdy i Sąd nie kwestionuje postanowień w nim zawartych, statut należało uznać za prawidłowy.

W konsekwencji powyższego i na zasadzie art.12,16 oraz 8 ust.4 ustawy z dnia 7.04.1989 r.- prawo o stowarzyszeniach/ Dz.U. nr. 20 poz.104/ a nadto art.514 kpc orzeczono jak w sentencji.

Sędzia Sądu Wojewódzkiego

Stefan Grodzki

Na wygnanie właścicieli
Zapobieganie kryminalności

SECRETARIA

FIDELIS TERRA SILESIENSE PATRIENSIS NOSTRE

MOTUS SUI IRIS SILESIENSIS
RUCH AUTONOMII ŚLĄSKA

Statut

1991 rok

2001 rok

R o z d z i a ł I.

Nazwa, teren działania i postanowienia ogólne.

§ 1

Ruch Autonomii Śląska zwany w dalszym ciągu Ruchem, jest organizacją zrzeszającą ludność Śląska. Siedzibą Ruchu Autonomii Śląska, jest miasto Rybnik, a terenem działania jest obszar całego kraju i za granicą.

§ 2

Ruch Autonomii Śląska posiada osobowość prawną i może prowadzić działalność gospodarczą i społeczno-wychowawczą.

§ 3

Ruch Autonomii Śląska działa zgodnie z przepisami statutu oraz w oparciu o międzynarodowe konwencje, przyjęte i ratyfikowane, przez rząd Rzeczypospolitej Polskiej.

§ 4

Ruch Autonomii Śląska może się zrzeszać w krajowych i międzynarodowych organizacjach o takim samym lub podobnym zakresie działania - według zasad określonych w ich statutach, jeżeli nie narusza to zobowiązań wynikających z umów międzynarodowych, w których Rzeczpospolita Polska jest stroną.

§ 5

1. Władzami Ruchu są:

- Walne Zgromadzenie Delegatów, zwane dalej Kongresem
- Rada Naczelna
- Zarząd Ruchu
- Komisja Rewizyjna
- Sąd Koleżeński

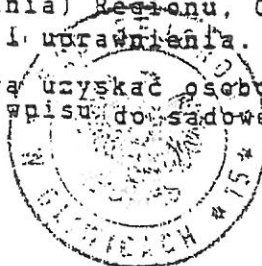
2. Koła, jako podstawowe komórki organizacyjne, wyboru zarządu, dokonują na walnym zebraniu koła

3. Koła mogą łączyć się w Regiony, Regiony w Okręgi. Decyzję o utworzeniu Regionu, podejmuje Zarząd Ruchu, na wniosek Kół. Decyzję o utworzeniu Okręgu podejmuje Rada Naczelna, na wniosek Zarządu Ruchu.

4. Koła, jako podstawowe jednostki organizacyjne, powołane są do realizacji celów i zadań Ruchu Autonomii Śląska i działają w ramach podstawowych jednostek, struktur terytorialnych istniejącego podziału administracyjnego - miast i ich dzielnic, jak i gmin oraz ich sołectw - wsi.

5. W akcie powołania (utworzenia) Regionu, Okręgu, podaje się jako siedzibę, obszar, zakres działania, i uprawnienia.

6. Koła, Regiony i Okręgi mogą uzyskać osobowość prawną w oparciu o uchwałę Zarządu oraz na podstawie wpisu do sądowego rejestru stowarzyszeń.

- Koła, Regiony i Okręgi posiadające osobowość prawną, występują w obrocie prawnym, we własnym imieniu i na własny rachunek.
- Koła, Regiony i Okręgi odpowiadają za swoje zobowiązania, a nie odpowiadają za zobowiązania Ruchu.
- Ruch nie odpowiada za zobowiązania Koła, Regionu oraz Okręgu.

§ 6

1. Godłem Ruchu Autonomii Śląska jest orzeł śląski
2. Symbolem Ruchu Autonomii Śląska jest wizerunek jaskółki w locie, na tle złotego słońca i błękitnego nieba.
3. Wzory i zasady używania Godła oraz symbolu Ruchu, określi Rada Naczelna
4. Ruch Autonomii Śląska posiada sztandar.

R o z d z i a ł II.

Cele i sposoby realizacji.

§ 7

Celem Ruchu jest:

1. Kształtowanie i rozwijanie wśród ludności Śląska aktywnej postawy obywatelskiej, sprzyjającej powstawaniu poczucia pełnego wiodarcenia i współodpowiedzialności za swoją "małą ojczyznę".
2. Współuczestniczenie w we współczesnej integracji wszystkich zamieszkujących Śląsk, grup ludności, bez względu na opcje etniczne oraz na umacnianiu szacunku dla różnorodności reprezentowanych przez te grupy odmien kulturowych.
3. Powstrzymanie postępującej degradacji środowiska naturalnego, i stanu zasobów, istniejącego zagospodarowania oraz wartości kultury materialnej, duchowej, społecznej i etnicznej.
4. Utrzymywanie ze środowiskiem Ślązaków bez względu na miejsce zamieszkania, kontaktów kulturowych i ekonomicznych, oraz podtrzymywanie wśród nich więzi emocjonalnych ze stronami ojczystymi.
5. Uzyskanie dla Śląska autonomii wraz z Sejmem Śląskim.

§ 8

Przyjęte cele Ruch realizować będzie przez:

- działalność programową
- działalność kulturalno - oświatową
- działalność naukową
- działalność wydawniczą
- działalność popularyzatorską
- działalność socjalną i charytatywną
- prowadzenie i popieranie działalności gospodarczej
- pracę z młodzieżą
- współpracę z organizacjami, których działalność jest zbieżna z celami Ruchu
- podejmowanie innych przedsięwzięć, prowadzących do realizacji celów, określonych w paragrafie siódmym.

Śląsk uzyskując autonomię, będzie integralnie złączony z Rzeczypospolitą Polską.

R o z d z i a ł III.

Członkowie Ruchu, ich prawa i obowiązki.

§ 10

Członkami Ruchu mogą być Ślązacy, którzy złożyli deklarację członkowską, uznając cele i Statut Ruchu.

§ 11

Członkowie dzielą się na:

- zwyczajnych
- honorowych
- wspierających.

§ 12

1. Uzyskanie członkostwa następuje uchwałą podjętą na zebraniu Koła, na podstawie złożonej deklaracji. Uchwała podejmowana jest zwykłą większością głosów.
2. Do czasu podstania Koła, członków przyjmuje Zarząd Ruchu.

§ 13

1. Członkiem honorowym Ruchu może zostać osoba, która zasłużyła się dla rozwoju Ruchu i Śląska. Godność tę nadaje Rada Naczelna na wniosek Zarządu Ruchu.
2. Kongres na wniosek Rady Naczelnej może nadać tytuł "Honorowy Przewodniczący Ruchu Autonomii Śląska".

§ 14

Członkiem wspierającym może być osoba fizyczna lub prawna, uznająca Statut, deklarująca pomoc finansową lub rzeczową. Decyzję o przyjęciu osób prawnych podejmuje Zarząd Ruchu, a fizycznych Zarząd Koła.

§ 15

Członkowie zwyczajni i honorowi mają prawo:

- Uczestniczenia we wszystkich formach działalności Ruchu
- wybierać i być wybieranym
- korzystać z pomocy Ruchu
- używać symboli Ruchu.

§ 16

Obowiązki członków Ruchu:

- Przestrzegać postanowień Statutu
 - realizować program Ruchu
 - dbać o dobre imię stowarzyszenia
 - opłacać regularnie składki członkowskie
- Z obowiązku płacenia składek zwolniony jest członek honorowy

Wygaśnięcie członkostwa następuje w wyniku:

- dobrowolnego wystąpienia przez zgłoszenie na piśmie właściwemu Zarządowi
- skreślenie z listy członków z powodu nieopłacania przez okres jednego roku składek członkowskich
- nieprzestrzegania postanowień Statutu
- wykluczenie prawomocnym orzeczeniem Sądu Koleżeńskiego
- zgonu członka.

R o z d z i a ł IV

§ 18

Władze Ruchu Autonomii Śląska.

1. Władzami Ruchu są:

- Kongres
- Rada Naczelna
- Zarząd Ruchu
- Komisja Rewizyjna
- Sąd Koleżeński.

2. Władzami Regionów (Okręgu) są:

- Walne Zebranie
- Zarząd Okręgu (Regionu)
- Komisja Rewizyjna
- Sąd Koleżeński.

3. Władzami w Kołach są:

- Walne Zebranie
- Zarząd
- Komisja Rewizyjna.

4. Kadencja władz trwa 4 lata.

5. Wybory do władz wszystkich szczebli, odbywają się w głosowaniu tajnym.

6. Przewodniczący Ruchu Autonomii Śląska wybierany i odwoływany jest w głosowaniu tajnym odrębnym.

7. Koło jest jednostką organizacyjną Ruchu, składającą się przynajmniej z 7 - miu członków.

§ 19

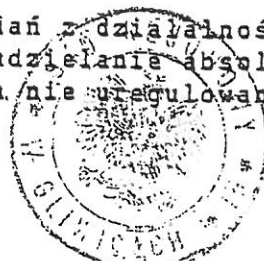
1. Kongres jest najwyższą władzą Ruchu Autonomii Śląska.

2. Kongres zwoływany jest co 4 lata na wniosek Rady Naczelnej, Zarządu, względnie 1/3, liczby Kół Ruchu.

3. Kongres zwołuje Zarząd Ruchu przez pisemne zawiadomienie delegatów, o miejscu, terminie i porządku obrad. Zawiadomienie doręcza się conajmniej 21 dni przed terminem odbycia Kongresu.

4. Kompetencje Kongresu:

- Ustalenie wytycznych działania Ruchu
- podejmowanie uchwał
- wybór władz Ruchu
- rozpatrywanie sprawozdań z działalności władz i ustalanie regulaminu ich działania, oraz, udzielanie absolutorium ustępującym władzom.
- decydowanie o sprawach nie uregulowanych Statutem

- 3
- uchwalanie zmian w Statucie Ruchu
 - uchwalenie decyzji o rozwiązaniu Ruchu.
5. Kongres prawomocny jest przy udziale conajmniej połowy uprawnionych delegatów, a w drugim terminie - wyznaczonym przez Radę - bez względu na ilość obecnych. Uchwały podejmowane są zwykłą większością głosów, z wyjątkiem przypadków zmiany Statutu i rozwiązania Ruchu.
6. Delegaci na Kongres wybierani są w wyborach proporcjonalnych. Zasady wyborów delegatów określa Rada Naczelna.

§ 20

1. Rada Naczelna wybierana jest w głosowaniu tajnym na 4-letnią kadencję.
2. Rada Naczelna podejmuje uchwały zwykłą większością głosów.
3. Zadania Rady Naczelnej:
 - Określanie programu działania
 - przygotowywanie koncepcji rozwoju
 - ocena działalności Zarządu Ruchu
 - inicjowanie uchwał Kongresu
 - powoływanie i rozwiązywanie Okręgów
 - zawieszanie w czynnościach Zarządów Kół, Regionów i Okręgów, lub ich uchwał sprzecznych ze Statutem.
4. Radę Naczelną Ruchu Autonomii Śląska tworzą:
 - Przewodniczący Ruchu
 - Zarząd Ruchu
 - Członkowie Rady
 - Przewodniczący Kół.
5. Na wniosek Komisji Rewizyjnej lub Sądu Koleżeńskiego Rada Naczelna, może mocą uchwały zawiesić w czynnościach Przewodniczącego Ruchu jak i Członka Zarządu Ruchu. Uchwała ta podjęta być musi bezwzględną większością głosów, w obecności 50 % stanu statutowego Rady.
6. Rada Naczelna ma prawo zwoływania Kongresu oraz posiedzeń Zarządu Ruchu.

§ 21

1. Zarząd Ruchu wybierany jest przez Kongres na 4-letnią kadencję w głosowaniu tajnym.
 2. Zarząd Ruchu jest organem wykonawczym Rady Naczelnej.
 3. Pracami Zarządu Ruchu kieruje Przewodniczący Ruchu, wybierany w głosowaniu tajnym i odrębnym przez delegatów Kongresu.
 4. Zarząd Ruchu Autonomii Śląska wybierany jest w sposób tajny, spośród członków Rady Naczelnej, przez tę Radę, i składa się z 7 do 11 osób.
 5. Zarząd Ruchu Autonomii Śląska tworzą:
 - przewodniczący Ruchu
 - dwóch wiceprzewodniczących Ruchu
 - sekretarz Zarządu
 - skarbnik Zarządu
 - członkowie Zarządu.
 6. Podział funkcji w Zarządzie następuje poprzez głosowanie tajne spośród członków Zarządu.
- Do kompetencji Zarządu należy:
- Bezpośrednie kierowanie działalnością Ruchu
 - zwoływanie Kongresu
 - realizowanie uchwał

- 3 -
- opracowanie budżetu Ruchu
 - zarząd majątkiem Ruchu
 - skreślanie z listy członków zalegających z opłatą składek
 - powoływanie i rozwiązywanie kół terenowych, zawieszanie w czynnościach zarządów kół lub uchwał kół, sprzecznych ze Statutem
 - przyjmowanie i zwalnianie pracowników etatowych
 - współpraca z innymi organizacjami i instytucjami.
7. Zarząd Ruchu w trakcie kadencji może dokonać uzupełnień swego składu do 1/3 członków, wyłącznie w wyniku uchwały Rady Naczelnej na wniosek Zarządu Ruchu.
 8. Uchwały Zarządu Ruchu podejmowane są zwykłą większością głosów, przy obecności co najmniej 50% członków Zarządu.
 9. Zarząd Ruchu reprezentuje Ruch na zewnątrz. Upoważniony jest do zaciągania zobowiązań majątkowych.
 10. Zarząd Ruchu może upoważnić przewodniczącego Ruchu i wiceprzewodniczącą do zaciągania zobowiązań majątkowych, większością 2/3 głosów.

§ 22

Komisja Rewizyjna.

1. Komisję Rewizyjną wybiera w tajnym głosowaniu Kongres Ruchu na 4-letnią kadencję w liczbie 7 osób.
2. Do zadań Komisji należy:
 - Wykonywanie kontroli stałej całokształtu działalności programowej pod względem jej zgodności ze Statutem
 - kontrola działalności finansowej i majątkowej
 - składanie Kongresowi sprawozdań ze swej działalności i stawianie o udzielenie absolutorium ustępującej Radzie Naczelnej
3. Członkowie Komisji Rewizyjnej nie mogą piastować żadnych innych funkcji w Ruchu, jak również nie mogą być pracownikami Ruchu.
4. Komisja Rewizyjna może zwołać nadzwyczajne posiedzenie władz Ruchu (Kongresu, Rady, Zarządu).
5. Uzupełnienie składu Komisji Rewizyjnej w trakcie kadencji może nastąpić w wyniku uchwały Rady Naczelnej i nie może przekraczać 1/3 tego stanu.
6. Podział funkcji dokonywany jest poprzez głosowanie tajne, przeprowadzone przez członków Komisji.

§ 23

Sąd Koleżeński

1. Sąd Koleżeński działa na podstawie regulaminu postępowania dyscyplinarnego koleżeńskiego, uchwalonego przez Kongres Ruchu. Sąd Koleżeński składa się z 7 osób i wybierany jest w głosowaniu tajnym przez Kongres na 4-letnią kadencję.
2. Do kompetencji Sądu należy:
 - rozstrzyganie sporów członków
 - rozpatrywanie spraw członków i jednostek organizacyjnych Ruchu, związanych z naruszeniem postanowień Statutu oraz uchwał Ruchu.
3. Sąd Koleżeński może wymierzyć następujące kary:
 - Upomnienie
 - nagana
 - zawieszenie w prawach członkowskich
 - wykluczenie z Ruchu.

4. Uzupełnienie składu Sądu Koleżeńskiego w trakcie kadencji, może nastąpić w wyniku uchwały Rady Naczelnej i nie może przekroczyć 1/3 tego stanu.
5. Podział funkcki dokonywany jest poprzez głosowanie tajne, przeprowadzone przez członków Sądu.

R o z d z i a ł V

§ 24

Majątek Ruchu

1. Majątek Ruchu składa się z nieruchomości, ruchomości i funduszy.
2. Fundusz Ruchu składa się:
 - ze składek członkowskich
 - subwencji i zapisów
 - własnej działalności
 - ofiarności publicznej.
3. Zasady prowadzenia gospodarki finansowej Ruchu ustala Rada Naczelna oraz, obowiązujące w tej sprawie przepisy państwowe.

R o z d z i a ł VI

§ 25

Zmiany Statutu oraz likwidacja Ruchu.

Zmiana Statutu:

1. Zmiana Statutu Ruchu⁷ może nastąpić na mocy uchwały Kongresu, powziętej w obecności conajmniej 2/3 delegatów, zwykłą większością głosów.
2. Wnioski i propozycje zmian Statutu Ruchu, wpływają do Rady Naczelnej od członków i kół.

§ 26

Likwidacja Ruchu

1. Rozwiązanie Ruchu Autonomii Śląska wymaga jednobrzmiących uchwał, powziętych na dwóch kolejnych Kongresach, zwołanych w odstępie conajmniej 6 miesięcy.
2. Uchwały obydwu Kongresów powinny zapaść większością 2/3 głosów obecnych, i przy udziale co najmniej 1/2 ogólnej liczby delegatów.
3. Kongres Ruchu podejmuje uchwałę o przekazaniu majątku i ustala skład Komisji Likwidacyjnej.
4. Majątek Ruchu - w przypadku jego rozwiązania - po uregulowaniu zobowiązań zostanie przekazany na określone cele, uchwałą ostatniego Kongresu.
5. W przypadku rozwiązania przez Zarząd Koła, Regionu lub Okręgu, posiadającego osobowość prawną, Zarząd Ruchu wyznacza likwidatora, który działa w oparciu o przepisy likwidacji stowarzyszenia.

R o z d z i a ł VII

§ 27

Postanowienia końcowe

1. W sprawach nie objętych postanowieniami Statutu stosuje się przepisy ustawy "prawo o stowarzyszeniach" oraz obowiązujące akty wykonawcze.
2. Nazwa, Godło oraz symbol Ruchu Autonomii Śląska są wzorami zastrzeżonymi.

STATUT RUCHU AUTONOMII ŚLĄSKA

(tekst jednolity)

Rozdział I

Nazwa, teren działania i postanowienia ogólne

§ 1

Stowarzyszenie nosi nazwę Ruch Autonomii Śląska i zwane jest w dalszej części Ruchem.

Siedzibą Ruchu Autonomii Śląska jest miasto Rybnik, a terenem działania jest obszar całego kraju i zagranica.

§ 2

Ruch Autonomii Śląska posiada osobowość prawną i może prowadzić działalność gospodarczą i społeczno wychowawczą.

§ 3

Ruch Autonomii Śląska działa zgodnie z przepisami statutu oraz w oparciu o obowiązujące przepisy prawa Rzeczypospolitej Polskiej.

§ 4

Ruch Autonomii Śląska może się zrzeszać w krajowych i międzynarodowych organizacjach o takim samym lub podobnym zakresie działania. O przystąpieniu do tych organizacji decyduje Rada Naczelna.

§ 5

1. Władzami Ruchu są:

Walne Zgromadzenie Delegatów, zwane dalej Kongresem
Rada Naczelna
Zarząd Ruchu
Komisja Rewizyjna
Sąd Koleżeński

2. Koła, jako podstawowe komórki organizacyjne, wyboru zarządu dokonują na walnym zebraniu koła.

3. Koła mogą łączyć się w Regiony, Regiony lub Regiony i Koła w Okręgi. Decyzję o utworzeniu Regionu podejmuje Zarząd Ruchu, na wniosek Kół. Decyzję o utworzeniu Okręgu podejmuje Rada Naczelna, na wniosek Zarządu Ruchu.

4. Koła, jako podstawowe jednostki Ruchu, powołane są przez Radę Naczelną na wniosek Zarządu Ruchu, do realizacji celów i zadań Ruchu.

5. W akcie powołania (utworzenia) Regionu, Okręgu, podaje się jako siedzibę obszar, zakres działania i uprawnienia.

6. Koła, Regiony i Okręgi mogą uzyskać osobowość prawną w oparciu o uchwałę Zarządu oraz na podstawie wpisu do sądowego rejestru stowarzyszeń.

Koła, Regiony i Okręgi posiadające osobowość prawną, występują w obrocie prawnym, we własnym imieniu i na własny rachunek.

Koła, Regiony i Okręgi odpowiadają za swoje zobowiązania, a nie odpowiadają za zobowiązania Ruchu.

Ruch nie odpowiada za zobowiązania Koła, Regionu i Okręgu.

§ 6

1. Godłem Ruchu jest orzeł śląski.

2. Symbolem Ruchu jest wizerunek jaskółki w locie, na tle żółtego słońca i błękitnego nieba.
3. Wzory i zasady używania Godła oraz symbolu Ruchu określi Rada Naczelna.
4. Ruch posiada sztandar.

Rozdział II

Cele i sposoby realizacji

§ 7

Celem Ruchu jest działalność naukowa, naukowo-techniczna, oświatowa, kulturalna, w zakresie kultury fizycznej i sportu, ochrony środowiska, dobroczynności, ochrony zdrowia i pomocy społecznej, rehabilitacji zawodowej i społecznej inwalidów oraz kultu religijnego, a w szczególności:

1. Edukacja obywatelska, prowadząca do szerokiej akceptacji i w efekcie realizacji postulatu autonomii Śląska, jako dojrzałej formy decentralizacji.
2. Kształtowanie i rozwijanie wśród ludności Śląska aktywnej postawy obywatelskiej, sprzyjającej powstawaniu poczucia pełnego władzania i współodpowiedzialności za swoją ojczyznę.
3. Współuczestniczenie we współczesnej integracji wszystkich zamieszkujących Śląsk grup ludności, bez względu na opcje etniczne oraz umacnianie różnorodności.
4. Powstrzymanie postępującej degradacji środowiska naturalnego oraz kultury materialnej i duchowej.
5. Upowszechnianie i ochrona wolności i praw człowieka oraz swobód obywatelskich, a także wspomaganie rozwoju demokracji.
6. Działanie na rzecz integracji europejskiej oraz rozwijania kontaktów i współpracy między społeczeństwami.
7. Utrzymywanie ze środowiskiem Ślązaków bez względu na miejsce zamieszkania, kontaktów kulturowych i ekonomicznych oraz podtrzymywanie wśród nich więzi emocjonalnych ze stronami ojczystymi.
8. Promocja i kształtowanie pozytywnego wizerunku Śląska.

§ 8

Przyjęte cele Ruch realizować będzie przez:

działalność programową
działalność kulturalno-oświatową
działalność naukową
działalność wydawniczą
działalność popularyzatorską
działalność socjalną i charytatywną
prowadzenie i popieranie działalności gospodarczej
pracę z młodzieżą
współpracę z organizacjami, których działalność jest zbieżna z celami Ruchu
podejmowanie innych przedsięwzięć, prowadzących do realizacji celów, określonych w paragrafie siódmym.

§ 9

Działania Ruchu na rzecz autonomii Śląska nie zmiernają do zmiany granic państwowych.

Rozdział III

Członkowie Ruchu, ich prawa i obowiązki

§ 10

Członkiem Ruchu może być każdy, kto złoży deklarację członkowską, uznając cele i statut Ruchu i spełnia jeden z następujących warunków:

jest obywatelem polskim mającym pełną zdolność do czynności prawnych i niepozbawionym praw publicznych
jest cudzoziemcem zamieszkującym na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej mającym pełną zdolność do czynności prawnych i niepozbawionym praw publicznych
jest cudzoziemcem nie zamieszkującym na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej mającym pełną zdolność do czynności prawnych i niepozbawionym praw publicznych
jest małoletnim w wieku od 16 do 18 lat, mającym ograniczoną zdolność do czynności prawnych

§ 11

Członkowie Ruchu dzielą się na:

zwyczajnych
honorowych
wspierających

§ 12

Uzyskiwanie członkostwa następuje uchwałą Zarządu Koła lub Zarządu Ruchu, na podstawie złożonej deklaracji. Uchwała podejmowana jest zwykłą większością głosów.

§ 13

1. Członkiem honorowym Ruchu może zostać osoba, która zasłużyła się dla rozwoju Ruchu i Śląska. Godność tę nadaje Rada Naczelna na wniosek Zarządu Ruchu.
2. Kongres na wniosek Rady Naczelnej może nadać tytuł „Honorowy Przewodniczący Ruchu Autonomii Śląska”

§ 14

Członkiem wspierającym może być osoba fizyczna lub prawna, uznająca Statut, deklarująca pomoc finansową lub rzeczową. Decyzję o przyjęciu osób prawnych podejmuje Zarząd Ruchu, a fizycznych Zarząd Koła.

§ 15

Członkowie zwyczajni i honorowi mają prawo:

uczestniczenia we wszystkich formach działalności Ruchu
wybierać i być wybieranym
korzystać z pomocy Ruchu
używać symboli Ruchu

§ 16

Obowiązki członków Ruchu:

przestrzegać postanowień
realizować program Ruchu
dbać o dobre imię stowarzyszenia
opłacać regularnie składki członkowskie

Z obowiązku płacenia składek zwolniony jest członek honorowy.

§ 17

Wygaśnięcie członkostwa następuje w wyniku:

dobrowolnego wystąpienia przez zgłoszenie na piśmie właściwemu Zarządowi
skreślenia z listy członków z powodu nieopłacania przez okres jednego roku składek
członkowskich
nieprzestrzegania postanowień Statutu
wykluczenie prawomocnym orzeczeniem Sądu Koleżeńskiego
zgonu członka

Rozdział IV Władze Ruchu

§ 18

1. Władzami Ruchu są:

Kongres
Rada Naczelna
Zarząd Ruchu
Komisja Rewizyjna
Sąd Koleżeński

2. Władzami Regionów (Okręgu) są:

Walne Zebranie
Zarząd Regionu (Okręgu)
Komisja Rewizyjna
Sąd Koleżeński

3. Władzami w Kołach są:

Walne Zebranie
Zarząd
Komisja Rewizyjna

4. Kadencja władz trwa 4 lata.
5. Wybory do władz wszystkich szczebli, odbywają się w głosowaniu tajnym. Na szczeblu Kół, Regionów i Okręgów można odstąpić od tajności głosowania, jeżeli odpowiedni wniosek zyska poparcie wszystkich głosujących.
6. Przewodniczący Ruchu Autonomii Śląska wybierany i odwoływany jest w głosowaniu tajnym odrębnym przez Kongres.
7. Koło jest jednostką organizacyjną Ruchu, składającą się z przynajmniej sześciu członków.

§ 19

1. Kongres jest najwyższą władzą Ruchu Autonomii Śląska i może być zwyczajny lub nadzwyczajny.
2. Kongres zwyczajny zwoływany jest raz na 4 lata przez Radę Naczelną.
3. Kongres zwołuje Zarząd Ruchu przez pisemne zawiadomienie delegatów o miejscu, terminie i porządku obrad. Zawiadomienie doręcza się co najmniej na 21 dni przed terminem odbycia Kongresu.
4. Kompetencje Kongresu:

ustalanie wytycznych działania Ruchu
podejmowanie uchwał
wybór władz Ruchu
rozpatrywanie sprawozdań z działalności władz i ustalanie regulaminu ich działania oraz udzielanie absolutorium ustępującym władzom
decydowanie o sprawach nie uregulowanych Statutem
uchwalanie zmian w Statucie Ruchu
uchwalanie decyzji o rozwiązaniu Ruchu.

5. Kongres prawomocny jest przy udziale co najmniej połowy uprawnionych delegatów, a w drugim terminie – wyznaczonym przez Radę – bez względu na ilość obecnych. Uchwały podejmowane są zwykłą większością głosów, z wyjątkiem przypadków zmiany Statutu i rozwiązania Ruchu.
6. Delegaci na Kongres wybierani są w wyborach proporcjonalnych podczas Walnych Zebrań Kół, Regionów i Okręgów. Szczegółowe zasady wyborów delegatów określa Rada Naczelna.
7. Rada Naczelna lub co najmniej 1/2 liczby Kół mogą wnosić o zwołanie przez Radę Naczelną Kongresu nadzwyczajnego w dowolnej chwili pomiędzy Kongresami zwyczajnymi.
8. Delegatami Kongresu nadzwyczajnego stają się delegaci ostatniego Kongresu zwyczajnego.
9. Wnosząc o zwołanie Kongresu nadzwyczajnego wnioskodawcy przedstawiają proponowany porządek obrad. W chwili zwołania Kongresu nadzwyczajnego porządek ten staje się obowiązującym porządkiem obrad Kongresu nadzwyczajnego i nie może zostać zmieniony.

§ 20

1. Rada Naczelna podejmuje uchwały zwykłą większością głosów.
2. Zadania Rady Naczelnej:

określanie programu działania
przygotowywanie koncepcji rozwoju
ocena działalności Zarządu Ruchu
zatwierdzanie sprawozdań finansowych i merytorycznych Zarządu Ruchu z działalności Ruchu
zwoływanie Kongresu zwyczajnego i nadzwyczajnego
inicjowanie uchwał Kongresu

powoływanie i rozwiązywanie Okręgów
zawieszanie w czynnościach Zarządów Kół, Regionów i Okręgów lub ich uchwał sprzecznych ze Statutem

3. Radę Naczelną Ruchu Autonomii Śląska tworzą:

Przewodniczący Ruchu
Członkowie Rady, wybierani przez Kongres w ilości od 15 do 20 osób
Przewodniczący Kół

4. Na wniosek Komisji Rewizyjnej lub Sądu Koleżeńskiego Rada Naczelna może mocą uchwały zawiesić w czynnościach Przewodniczącego Ruchu jak i Członka Zarządu Ruchu.

5. Rada Naczelna ma prawo zwoływania Kongresu oraz posiedzeń Zarządu Ruchu.

6. Uzupełnienie składu Rady Naczelnej w trakcie kadencji może nastąpić w wyniku jej uchwały i nie może przekroczyć 5 osób.

7. Rada Naczelna spotyka się w ramach potrzeb, nie rzadziej jednak niż raz na kwartał.

§ 21

1. Zarząd Ruchu jest organem wykonawczym Rady Naczelnej.

2. Pracami Zarządu Ruchu kieruje Przewodniczący Ruchu, wybierany w głosowaniu tajnym i odrębnym przez delegatów Kongresu.

3. Członkowie Rady Naczelnej wybrani przez Kongres, wybierają spośród siebie podczas Kongresu Zarząd Ruchu, w ilości od 5 do 10 osób.

4. Zarząd Ruchu Autonomii Śląska tworzą:

przewodniczący Ruchu, reprezentujący Ruch na zewnątrz.
dwóch wiceprzewodniczących Ruchu
sekretarz Zarządu
skarbnik Zarządu
członkowie Zarządu.

5. Podział funkcji w Zarządzie następuje poprzez głosowanie tajne spośród członków Zarządu, na wniosek Przewodniczącego Ruchu. Do kompetencji Zarządu należy:

bezpośrednie kierowanie działalnością Ruchu
realizowanie uchwał
opracowanie budżetu Ruchu
zarząd majątkiem Ruchu
skreślanie z listy członków zalegających z opłatą składek
powoływanie i rozwiązywanie kół terenowych
przyjmowanie i zwalnianie pracowników etatowych
współpraca z innymi organizacjami i instytucjami.

6. Rada Naczelna może w drodze uchwały, na wniosek Zarządu Ruchu, uzupełnić skład Zarządu Ruchu, do 1/3 jego członków.

7. Uchwały Zarządu Ruchu podejmowane są zwykłą większością głosów, przy obecności co najmniej 50% członków Zarządu.

8. Zarząd Ruchu reprezentuje Ruch na zewnątrz.

§ 22

1. Komisja Rewizyjna liczy od 5 do 7 członków.

2. Do zadań Komisji należy:

wykonywanie kontroli stałej całokształtu działalności programowej pod względem jej zgodności ze Statutem

kontrola działalności finansowej i majątkowej

składanie Kongresowi sprawozdań ze swej działalności i stawianie wniosku o udzielenie absolutorium ustępującej Radzie Naczelnej

3. Członkowie Komisji Rewizyjnej nie mogą:

być członkami Zarządu, Sądu Koleżeńskiego oraz Rady Naczelnej Ruchu ani pozostawać z nimi w stosunku pokrewieństwa lub podległości z tytułu zatrudnienia
być skazani prawomocnym wyrokiem za przestępstwo z winy umyślnej

4. Zarząd Ruchu ma obowiązek udzielić odpowiedzi na uwagi i postulaty Komisji Rewizyjnej, w terminie do 2 miesięcy od daty ich zgłoszenia przez Komisję.
5. Uzupełnienie składu Komisji Rewizyjnej w trakcie kadencji może nastąpić w wyniku uchwały Komisji i nie może przekraczać 1/3 tego stanu.
6. Podział funkcji dokonywany jest poprzez głosowanie tajne, przeprowadzone przez członków Komisji.

§ 23

1. Sąd Koleżeński działa na podstawie regulaminu postępowania dyscyplinarno-koleżeńskiego, uchwalonego przez Kongres.
2. Do kompetencji Sądu należy:

rozstrzyganie sporów członków
rozpatrywanie spraw członków i jednostek organizacyjnych Ruchu, związanych z naruszeniem postanowień Statutu oraz uchwał Ruchu

3. Sąd Koleżeński może wymierzyć następujące kary:

upomnienie
nagana
zawieszenia w prawach członkowskich
wykluczenie z Ruchu

4. Uzupełnienie składu Sądu Koleżeńskiego w trakcie kadencji może nastąpić w wyniku uchwały Sądu i nie może przekroczyć 1/3 tego stanu.
5. Podział funkcji dokonywany jest poprzez głosowanie tajne, przeprowadzone przez członków Sądu.

Rozdział V Majątek Ruchu

§ 24

1. Majątek Ruchu składa się z nieruchomości, ruchomości i funduszy.
2. Fundusz Ruchu składa się:

– ze składek członkowskich
– subwencji i zapisów
– własnej działalności
– ofiarności publicznej

3. Zakazuje się:

udzielania pożyczek lub zabezpieczania zobowiązań majątkiem organizacji w stosunku do jej członków, członków organów lub pracowników oraz osób, z którymi pracownicy pozostają w związku małżeńskim albo w stosunku pokrewieństwa lub powinowactwa w linii prostej, pokrewieństwa lub powinowactwa w linii bocznej do drugiego stopnia albo są związani z tytułu przysposobienia, opieki lub kurateli, zwanych dalej „osobami bliskimi”

przekazywania jej majątku na rzecz ich członków, członków organów lub pracowników oraz ich osób bliskich, na zasadach innych niż w stosunku do osób trzecich, w szczególności jeżeli przekazanie to następuje bezpłatnie lub na preferencyjnych warunkach (przykład: stowarzyszenie pomaga w budowie domów dla osób niezamożnych; członkowie stowarzyszenia nie mogą mieć żadnych preferencji w uzyskaniu mieszkania w domu wybudowanym przez stowarzyszenie, np. po obniżonej cenie)

wykorzystywania majątku na rzecz członków, członków organów lub pracowników oraz ich osób bliskich na zasadach innych niż w stosunku do osób trzecich, chyba że to wykorzystanie bezpośrednio wynika ze statutowego celu organizacji

zakupu na szczególnych zasadach towarów lub usług od podmiotów, w których uczestniczą członkowie organizacji, członkowie jej organów lub pracownicy oraz ich osób bliskich

4. Zarząd Ruchu upoważniony jest do zaciągania zobowiązań majątkowych. Zarząd Ruchu może upoważnić Przewodniczącego Ruchu i wiceprzewodniczącego Ruchu do zaciągania zobowiązań majątkowych, większością 2/3 głosów.
5. Zasady prowadzenia gospodarki finansowej Ruchu ustala Rada Naczelna na podstawie obowiązujących przepisów.

Rozdział VI

Zmiany Statutu oraz likwidacja Ruchu

§ 25

1. Zmiana Statutu Ruchu może nastąpić na mocy uchwały Kongresu, powziętej w obecności co najmniej 2/3 delegatów, zwykłą większością głosów.
2. Wnioski i propozycje zmian Statutu Ruchu wpływają do rady Naczelnej od członków o kół.

§ 26

1. Rozwiązanie Ruchu wymaga jednobrzmiących uchwał, powziętych na dwóch kolejnych Kongresach, zwołanych w odstępie co najmniej 6 miesięcy.
2. Uchwały obydwu Kongresów powinny zapaść większością 2/3 głosów obecnych i przy udziale co najmniej 1/2 ogólnej liczby delegatów.
3. Kongres Ruchu podejmuje uchwałę o przekazaniu majątku i ustala skład Komisji Likwidacyjnej
4. Majątek Ruchu – w przypadku jego rozwiązania – po uregulowaniu zobowiązań, zostanie przekazany na określone cele, uchwałą ostatniego Kongresu.
5. W przypadku rozwiązania przez Zarząd Koła, Regionu lub Okręgu, posiadającego osobowość prawną, Zarząd Ruchu wyznacza likwidatora, który działa w oparciu o przepisy likwidacji stowarzyszenia.

Rozdział VII

Postanowienia końcowe

§ 27

1. W sprawach nie objętych postanowieniami Statutu stosuje się przepisy ustawy „Prawo o stowarzyszeniach” oraz obowiązujące akty wykonawcze.
2. Nazwa, Godło oraz symbol Ruchu są wzorami zastrzeżonymi.

ODDZIAŁ CENTRALNEJ INFORMACJI
KRAJOWEGO REJESTRU SĄDOWEGO
ul. Kościuszki 15
Gliwice

KRAJOWY REJESTR SĄDOWY

Stan na dzień 13.07.2005 godz. 10:44:05

Numer KRS: **0000021371**

ODPIS AKTUALNY

Z REJESTRU STOWARZYSZEŃ, INNYCH ORGANIZACJI SPOŁECZNYCH I ZAWODOWYCH, FUNDACJI I PUBLICZNYCH ZAKŁADÓW OPIEKI ZDROWOTNEJ

PODMIOT NIE WPISANY DO REJESTRU PRZEDSIĘBIORCÓW

Data rejestracji w Krajowym Rejestrze Sądowym		27.06.2001	
Ostatni wpis	Numer wpisu	1	Data dokonania wpisu
	Sygnatura akt	GL.X NS-REJ.KRS/2824/01/199	
	Oznaczenie sądu	SĄD REJONOWY W GLIWICACH, X WYDZIAŁ GOSPODARCZY KRAJOWEGO REJESTRU SĄDOWEGO	

Dział 1

Rubryka 1 - Dane podmiotu

1.Oznaczenie rodzaju organizacji	STOWARZYSZENIE
2.Numer REGON	271266682
3.Nazwa	RUCH AUTONOMII ŚLĄSKA W RYBNIKU
4.Dane o wcześniejszej rejestracji	REJESTR STOWARZYSZEŃ 2400 SĄD OKRĘGOWY W KATOWICACH WYDZIAŁ I CYWILNY
5.Czy podmiot posiada status organizacji pożytku publicznego?	---

Rubryka 2 - Siedziba i adres podmiotu

1.Siedziba	kraj POLSKA, woj. ŚLĄSKIE, powiat M. RYBNIK, gmina M. RYBNIK, miejsc. RYBNIK
2.Adres	ul. PLAC WOLNOŚCI, nr 7, lok. ---, kod 44-200, poczta RYBNIK

Rubryka 3 - Jednostki terenowe lub oddziały

Brak wpisów

Rubryka 4 - Informacje o statucie

1.Informacja o sporządzeniu lub zmianie statutu	1	18.02.1991 30.06.1999 - ZMIANA STATUTU - TEKST JEDNOLITY
---	---	---

Rubryka 5

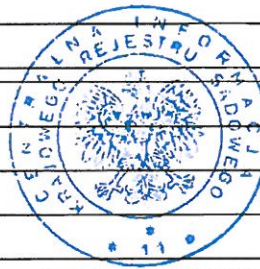
1. Czas, na jaki została utworzona organizacja	NIEOZNACZONY
--	--------------

Rubryka 6 - Sposób powstania podmiotu

Brak wpisów

Rubryka 7 - Komitet założycielski

1	1. Nazwisko / Nazwa lub firma	MUSIOŁ
	2. Imiona	PAWEŁ ANDRZEJ
	3. Numer PESEL/REGON	---
	4. Numer KRS	*****
2	1. Nazwisko / Nazwa lub firma	KOŁODZIEJCZYK
	2. Imiona	RUDOLF
	3. Numer PESEL/REGON	---
	4. Numer KRS	*****
3	1. Nazwisko / Nazwa lub firma	KLINGER
	2. Imiona	RYSZARD
	3. Numer PESEL/REGON	---
	4. Numer KRS	*****

Rubryka 8 - Organ sprawujący nadzór

1. Nazwa organu	PREZYDENT MIASTA RYBNIKA
-----------------	--------------------------

Dział 2

Rubryka 1 - Organ uprawniony do reprezentacji podmiotu

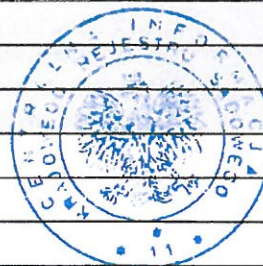
1. Nazwa organu uprawnionego do reprezentowania podmiotu	ZARZĄD
2. Sposób reprezentacji podmiotu	REPREZENTOWANIE RUCHU NA ZEWNĄTRZ. ZACIĄGANIE ZOBOWIĄZAŃ FINANSOWYCH I MAJĄTKOWYCH.

Podrubryka 1

Dane osób wchodzących w skład organu

1	1. Nazwisko / Nazwa lub firma	KLUCZNIK
	2. Imiona	KRZYSZTOF ROBERT
	3. Numer PESEL/REGON	50112409233
	4. Numer KRS	****
	5. Funkcja w organie reprezentującym	PRZEWODNICZĄCY
2	1. Nazwisko / Nazwa lub firma	BOGACKI

	2.Imiona	JERZY ADAM
	3.Numer PESEL/REGON	57091004433
	4.Numer KRS	****
	5.Funkcja w organie reprezentującym	WICEPRZEWODNICZĄCY
3	1.Nazwisko / Nazwa lub firma	GWÓŹDŹ
	2.Imiona	JÓZEF HUBERT
	3.Numer PESEL/REGON	50031520299
	4.Numer KRS	****
	5.Funkcja w organie reprezentującym	WICEPRZEWODNICZĄCY
4	1.Nazwisko / Nazwa lub firma	KUBISTA
	2.Imiona	HELENA MARIA
	3.Numer PESEL/REGON	33052002188
	4.Numer KRS	****
	5.Funkcja w organie reprezentującym	SEKRETARZ
5	1.Nazwisko / Nazwa lub firma	GŁOGOWSKI
	2.Imiona	JAN TADEUSZ
	3.Numer PESEL/REGON	41060303911
	4.Numer KRS	****
	5.Funkcja w organie reprezentującym	SKARBNIK
6	1.Nazwisko / Nazwa lub firma	GORZELIK
	2.Imiona	JERZY ZDZISŁAW
	3.Numer PESEL/REGON	71102500877
	4.Numer KRS	****
	5.Funkcja w organie reprezentującym	CZŁONEK ZARZĄDU
7	1.Nazwisko / Nazwa lub firma	ŚWIDEREK
	2.Imiona	BARTŁOMIEJ TOMASZ
	3.Numer PESEL/REGON	76051401213
	4.Numer KRS	****
	5.Funkcja w organie reprezentującym	CZŁONEK ZARZĄDU

Hoffman

Rubryka 2 - Organ nadzoru

Brak wpisów

Rubryka 3

Brak wpisów

Dział 3

Rubryka 1 - Nie dotyczy

Brak wpisów

Rubryka 2 - Nie dotyczy

Brak wpisów

Rubryka 3 - Cel działania organizacji

1.Cel działania

1. KSZTAŁTOWANIE I ROZWIJANIE WŚRÓD LUDNOŚCI ŚLĄSKA AKTYWNEJ POSTAWY OBYWATELSKIEJ, SPRZYJAJĄCEJ POWSTAWANIU POCZUCIA PEŁNEGO WŁODARZENIA I WSPÓŁODPOWIEDZIALNOŚCI ZA SWOJĄ "MAŁĄ OJCZYZNĘ".
2. WSPÓŁCZESTNICZENIE WE WSPÓŁCZESNEJ INTEGRACJI WSZYSTKICH ZAMIESZKUJĄCYCH ŚLĄSK GRUP LUDNOŚCI, BEZ WZGLĘDU NA OPCJE ETNICZNE ORAZ NA UMACNIANIU SZACUNKU DLA RÓŻNORODNOŚCI REPEZENTOWANYCH PRZEZ TE GRUPY ODMIAN KULTUROWYCH.
3. POWSTRZYMANIE POSTĘPUJĄCEJ DEGRADACJI ŚRODOWISKA NATURALNEGO I STANU ZASOBÓW ISTNIEJĄCEGO ZAGOSPODAROWANIA ORAZ WARTOŚCI KULTURY MATERIALNEJ, DUCHOWEJ, SPOŁECZNEJ I ETNICZNEJ.
4. UTRZYMYWANIE ZE ŚRODOWISKIEM ŚLĄZAKÓW BEZ WZGLĘDU NA MIEJSCE ZAMIESZKANIA, KONTAKTÓW KULTUROWYCH I EKONOMICZNYCH ORAZ PODTRZYMYWANIE WŚRÓD NICH WIĘZI EMOCJONALNYCH ZE STRONAMI OJCZYSTYMI.
5. UZYSKANIE DLA ŚLĄSKA AUTONOMII WRAZ Z SEJMEM ŚLĄSKIM.

Rubryka 4 - Przedmiot działalności statutowej organizacji **pożytku publicznego**

Brak wpisów

Dział 4

Rubryka 1 - Zaległości

Brak wpisów

Rubryka 2 - Wierzytelności

Brak wpisów

Rubryka 3 - Informacje o zabezpieczeniu majątku dłużnika w postępowaniu upadłościowym poprzez zawieszenie prowadzonych przeciwko niemu egzekucji, o oddaleniu wniosku o ogłoszenie upadłości z uwagi na fakt, że majątek niewypłacalnego dłużnika nie wystarcza na zaspokojenie kosztów postępowania

Brak wpisów

Rubryka 4 - Umorzenie prowadzonej przeciwko podmiotowi egzekucji z uwagi na fakt, że z egzekucji nie uzyska się sumy wyższej od kosztów egzekucyjnych

Brak wpisów

Dział 5

Rubryka 1 - Kurator

Brak wpisów

Dział 6

Rubryka 1 - Likwidacja

Brak wpisów

Rubryka 2 - Informacja o rozwiązaniu organizacji

Brak wpisów

Rubryka 3 - Zarząd komisaryczny lub przymusowy lub przedstawiciel do prowadzenia bieżących spraw stowarzyszenia

Brak wpisów

Rubryka 4 - Informacja o połączeniu lub podziale

Brak wpisów

Rubryka 5 - Informacja o postępowaniu upadłościowym

Brak wpisów

Rubryka 6 - Informacja o postępowaniu układowym

Brak wpisów

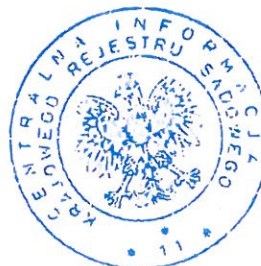
Rubryka 7 - Informacja o postępowaniu naprawczym

Brak wpisów

Gliwice, 13.07.2005 godz: 10:44:07

Podpis

Hoffman

pieczęć
z godłem

ASSARABOWSKA-HOFFMAN BARBARA

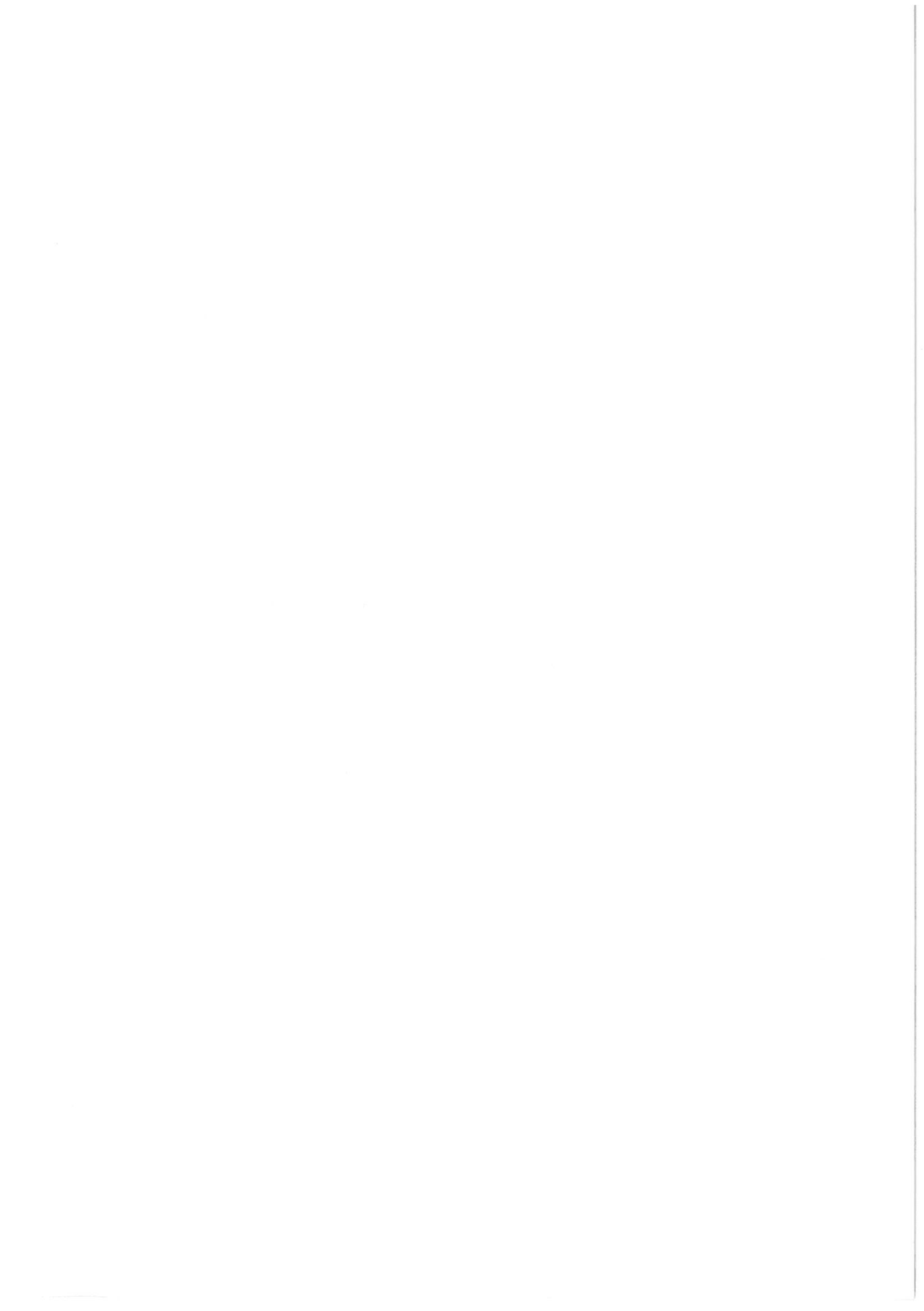
FIDELIS TERRA SILESIENSE PATRIENSIS NOSTRE

MOTUS SUI IRIS SILESIENSIS
RUCH AUTONOMII ŚLĄSKA

Uroczystość poświęcenia sztandaru

Ruch Autonomii Śląska

zaproszenie

PROGRAM

1. Zbiórka na placu przed Bazyliką	godz. 11.00
2. Powitanie gości przez władze RAŚI	godz. 11.05
3. Wbijanie gwoździ przez fundatorów i zaproszonych	godz. 11.10
4. Uroczysta Msza Święta	godz. 11.30
5. Obiad w Domu Pielgrzyma	godz. 13.30
6. Biesiada Śląska	

W imieniu Rady Naczelnej Ruchu Autonomii Śląska
mamy zaszczyt zaprosić Panią/Pana

.....
na uroczystość poświęcenia sztandaru naszego stowarzyszenia,
która odbędzie się dnia 19 października 1997 roku
w Bazylice na Górze Św. Anny

Z poważaniem

Rudolf Kolodziejczyk
Prezes Zarządu RAŚI

Prosimy o potwierdzenie przybycia do 9 października br. na adres:
RAŚI 44-200 Rybnik, Pl. Wolności 7, tel./fax (036) 739 51 30

Zenon Wietorek
Przewodniczący RAŚI

**Lista delegatów
na I Zjazd Ligi Regionów
Poznań
22.10.1994r.**

I. Zrzeszenie Kaszubsko-Pomorskie

**ul. Straganiarska 20/23
80 - 837 Gdańsk
tel. 31-27-31, 31-78-82.**

- 1) Ludwik Bach
- 2) Zenon Braun
- 3) Tadeusz Gleinert
- 4) Stanisław Pestka
- 5) Cezary Obracht - Prondzyński

II. Ruch Autonomii Śląska

**Pl. Wolności 7
44 - 200 Rybnik
skr. poczt. 57
tel. 39-54-30.**

- 1) Zenon Wieczorek
- 2) Krystian Skupnik
- 3) Stanisław Hanak
- 4) Jan Gojny
- 5) Erwin Sowa

III. Związek Podhalań

**ul. Słowackiego 4
34 - 400 Towy Targ
tel. 630-36.**

- 1) Anna Czubernat
- 2) Stanisław Kuklasiński
- 3) Stanisław Kowalczyk
- 4) Józef Staszal
- 5) Zbigniew Cwirzewicz

IV. Wielkopolskie Towarzystwo Kulturalne
ul. Św. Marcin 80/82
61 - 809 Poznań
tel. 53-60-81.

- 1) Stanisław Słopeń
- 2) Jerzy Noskowiak
- 3) Władysław Przybylski
- 4) Jan Wesolowski
- 5) Dzierżymir Jankowski

V. Związek Górnoślązaków
ul. Prosta 11
45 - 317 Opole 17
tel. 54-09-10, 53-82-24.

- 1) Ferdynand Warwas
- 2) Adolf Kuhnemann
- 3) Zygmunt Szostak

VI. Unia Wielkopolan
al. Niepodległości 2
61 - 874 Poznań
tel. 52-16-70,
53-78-05 wew. 253.

- 1) Romuald Szperliński
- 2) Michał Wojtczak
- 3) Bogdan Pawłowski
- 4) Ludwik Ratajczak
- 5) Zdzisław Marszałek

VII. Związek Górnośląski
ul. Stalmacha 17
40 - 058 Katowice
tel. 51-27-25.

- 1) Joachim Otte
- 2) Józef Buszman
- 3) Andrzej Stania
- 4) Janusz Kloc
- 5) Andrzej Złoty

Program SPOŁECZNO-POLITYCZNY RUCHU AUTONOMII ŚLĄSKA

1. Śląsk w Europie

Wielowiekowe burzliwe procesy rozwoju struktur państwowych w Europie środkowej zgotowały dla Śląska los przemiennego poddaństwa. Od ponad tysiąca lat zmieniające się zwierzchnictwa ościennych państw słowiańskich i germańskich cechowały się zaborczością, traktując Śląsk jako kolonię wewnętrzną.

Każde państwo zwierzchnicze prowadziło w przeszłości politykę zmierzającą do zniszczenia tożsamości, kultury i prajęzyka na Śląsku.

Państwowości te dążyły do wchłonięcia Śląska przez jego wynarodowienie.

Głęboko zakorzenione poczucie własnej tożsamości, nieugięte trwanie przy swoim, doprowadziło po raz pierwszy w historii do zaspokojenia aspiracji narodowych za sprawą uchwalonej 15 lipca 1920 r. autonomii Śląska.

Dorobek ten został zdeptyany przez hitlerowskie Niemcy, a po II-giej wojnie światowej zaprzepaszczony przez imperialną, jednonarodową i socjalistyczną Polskę.

Mimo owocujących złotym i srebrnym wiekiem polskich tradycji państwa federacyjnego, mimo wielu pozytywnych przykładów europejskich, w źle pojętym interesie dla Polski, trwa upór w utrzymaniu imperialno-centralistycznych rządów.

Ruch Autonomii Śląska łączy się z innymi w dążeniach do konstytucyjnej decentralizacji państwa, służącej powstaniu samorządnych gospodarczo i samodzielnych finansowo regionów odpowiadających naturalnym obszarom skupionym wokół historycznych ośrodków.

2. Podstawowe założenia autonomii Śląska

Autonomiczny Śląsk jako jednostka administracyjna i jednocześnie samorządowa, stanowi ogniwo pośrednie pomiędzy gminą, powiatem, a państwem. Wzajemne relacje państwo - regiony, muszą zostać w sposób szczegółowy określone w nowej Konstytucji.

Autonomiczne struktury Śląska opierają się na następujących założeniach:

- Sejm Śląski jako władza ustawodawcza posiadająca prawo do uchwalenia ustaw obowiązujących na Śląsku. Ustawy te cechować powinna spójność z Konstytucją Rzeczypospolitej Polskiej i podstawowym stanem prawnym III RP;
- Skarb Śląski jako organ prowadzący działalność finansową i podatkową;
- wybieralny w powszechnym głosowaniu Wojewoda Śląski.

Śląsk prowadzi samodzielną działalność gospodarczą i finansową w oparciu o uchwały Sejmu Śląskiego. Do najważniejszych należy zaliczyć uchwalenie budżetu i odprowadzenie podatku na rzecz państwa. Wzorcem do obliczania należnego podatku niech będzie tzw. tangenta, stosowana w okresie międzywojennym na Śląsku.

3. Kierunkowe rozwiązania dla Śląska

1) *Gospodarka*

Gospodarka będzie ukształtowana przez zasady wolnego rynku z uwzględnieniem równorzędnych praw dla sektorów: państwowego, spółdzielczego i prywatnego.

Stosować się będzie konsekwentnie pierwszeństwo zasad ekonomicznych nad priorytetami

politycznymi. Udział kapitału zagranicznego w życiu gospodarczym Śląska będzie regulowany stabilnym stanem prawnym, ustanowionym przez Sejm Śląski.

Prywatyzacja majątku państwowego może być realizowana tylko z zachowaniem zasad programu makro-społecznego (socjalnego). W programie prywatyzacji należy uwzględnić udział terenowych podmiotów samorządowych, stwarzając warunki prężnego funkcjonowania miast i gmin.

2) *Ustrój administracyjny*

Władzę ustawodawczą na Śląsku stanowią:

- Sejm Śląski
- Rady Powiatowe
- Rady Miejskie
- Rady Gminne

Władzę wykonawczą sprawują:

- Wojewoda Śląski
- Starostowie w powiatach
- Prezydenci miast wydzielonych
- Burmistrzowie
- Wójtowie

Śląsk będzie posiadał przedstawicielstwo w osobach posłów i senatorów, wybieralnych spośród mieszkańców tego regionu, do Sejmu i Senatu Rzeczypospolitej Polskiej.

3) *Struktury polityczne*

Życie polityczne na Śląsku realizowane będzie przez:

- partie polityczne, regionalne i ogólnokrajowe;
- stowarzyszenia i organizacje społeczne;
- organizacje mniejszości narodowych.

Organizacje polityczno-społeczne będą posiadały prawo wysuwania kandydatów w wyborach do władz terenowych, powiatowych, wojewódzkich i państwowych.

4) *Oświata i kultura*

Oświatą zostaną objęci wszyscy mieszkańcy Śląska na bazie istniejącego systemu szkół podstawowych. Szkolnictwo zawodowe wymaga udoskonalenia poprzez szersze włączenie do programowania i finansowania tego szkolnictwa przedsiębiorstw zainteresowanych pozyskaniem absolwentów. Licea ogólnokształcące powinny funkcjonować w oparciu o samorządowy program władz śląskich, sfinansowany z budżetu śląskiego. Stan i poziom tych szkół musi zapewnić niezbędny udział Ślązaków w studiach na uczelniach polskich i zagranicznych. Działalność kulturalna powinna być uprawiana w znacznym stopniu przez powołane do tego celu organizacje. Obok profesjonalnych form działalności kulturalnej powinna funkcjonować baza społeczna w której znajdują miejsce zespoły kulturalno-oświatowe, powszechne biblioteki, dystrybucja filmów, masowy ruch śpiewczy i t.p.. Ustalone będą również zasady funkcjonowania teatrów i zawodowych zespołów artystycznych.

5) *Środki masowego przekazu*

Głównymi nośnikami informacji i kultury będą, poza państwowymi, regionalna telewizja, radio i prasa. Funkcjonowanie samorządowych i prywatnych środków masowego przekazu będzie

oparte na równości praw i demokracji.

6) *Kościół na Śląsku*

Na zasadach wolności wyznania oparta będzie praktyka uprawiania działalności religijnej przez wszystkie kościoły i związki wyznaniowe. W działalności duszpasterskiej następować może niezbędne przenikanie działań formacji kościelnych i kulturowych, w

celu rozbudzenia

i pielęgnowania tradycyjnych wartości śląskich. We współistnieniu państwa i kościoła obowiązywać będzie zasada przyjaznego rozdziału kościoła od śląskiej administracji samorządowej.

7) *Organizacje zawodowe*

Celem działalności organizacji zawodowych powinna być integracja środowisk, podnoszenie kwalifikacji i ochrona praw grup zawodowych.

W strukturze społecznej przewiduje się działalność następujących organizacji zawodowych:

- związki zawodowe
- stowarzyszenia branżowe
- izby rzemieślnicze
- izby handlowe

8) *Struktury instytucji socjalnych i pomocy społecznej*

Niezmiernie istotną wagę należy przykładać do programu makro-społecznego, określającego dopuszczalne skutki społecznych kosztów reform ustrojowo-politycznych. Przebieg procesu prywatyzacji i rozwój kapitalistycznych form gospodarki nie mogą pochłaniać zaborczo wszystkich osiągniętych efektów z pominięciem zasad podziału pracy. Autonomiczne struktury Śląska zapewnią bliższe patrzenie na interes społeczeństwa, a szczególnie jego uboższych warstw. Pilnym problemem jest rozwiązanie zasad zasiłków emerytalnych, opieki medycznej i pomocy społecznej.

Stopniowanie świadczeń emerytalnych na:

- świadczenia podstawowe,
- świadczenia z ubezpieczeń indywidualnych,
- pomoc bezrobotnym i biednym

jest wyzwaniem chwili. Przejęcie przez Skarb Śląski kontroli nad ubezpieczeniami rentowo-emerytalnymi, musi zapewnić progresję tego kapitału i pokryć społeczne zapotrzebowanie na te świadczenia. Ochrona zdrowia społeczeństwa będzie oparta na systemie odpłatno-dotacyjnym lecznictwa na Śląsku. Reforma w tym zakresie nie utyka z braku rozwiązań, lecz z niemożności centralistycznego modelu władzy. Wzorce europejskiej służby zdrowia, mają wielką możliwość zaistnienia w warunkach gospodarki regionalnej. Stopień obciążenia kosztami leczenia będzie uzależniony od zamożności obywateli. Odpłatność za środki i czynności ratujące zdrowie i życie pacjenta, musi być tak zrekompensowana przez system ubezpieczeń zdrowotnych, aby z dostępu do tego nie eliminować żadnej części społeczeństwa śląskiego.

9) *Ekologia - struktury i fundusze*

Stosowana na świecie praktyka polegająca na tym, że zdegradowane środowisko odbudowują ci, którzy je zniszczyli, daje prawo do upomnienia się o środki finansowe państwa.

W codziennej praktyce gospodarczej strategia ekologiczna sprowadza się do wypracowania odpowiednich proporcji pomiędzy skutkami działalności przemysłowej, a minimalizacją

zniszczeń w środowisku z ciągłą dbałością o naprawę szkód i stopniowym eliminowaniu z przemysłu technologii najbardziej szkodliwych. Niezmiernie ważnym czynnikiem w tym zagadnieniu jest reforma rolnictwa na Śląsku. Na prywatyzację gruntów państwowych i spółdzielczych nakłada się potrzeba weryfikacji gruntów skażonych. Dokonujący się postęp w światowym rolnictwie stwarza obiektywne przesłanki do optymistycznych prognoz w produkcji rolnej na Śląsku, zwłaszcza pod osłonami. Potencjał energetyczny Śląska oparty na energii z węgla i metanu, skłania do wypracowania korzystnej dla Śląska polityki energetycznej, której efekty powinny być przeznaczone na modernizację procesów spalania, odpylania i odsiarczania dymów elektrowniowych. Bliskość źródeł energii musi mieć wpływ na proces wykorzystywania energii "czystych" na Śląsku. Istniejące programy naprawy środowiska naturalnego muszą być zweryfikowane o możliwości wynikające z gospodarczej samorządności.

10) *Współpraca z zagranicą*

Autonomia Śląska wyhamuje kolonialną politykę w stosunku do Śląska. Zaniechanie przez państwa ościenne rozbijackiej polityki wobec Ślązaków wpłynie na integrację naszego środowiska i koncentrację na możliwościach, płynących z szerszej współpracy z naszymi sąsiadami. Wyrugowanie ze świadomości wielu centralistycznych kręgów decydenckich swoistego odium niemieckości, którym przybiera się wszystko co śląskie, umocni poczucie wartości i sprawiedliwości w Ślązakach. Unormalnienie tradycyjnych, wielonarodowych stosunków społecznych uwolni nowe możliwości współpracy ze Ślązakami mieszkającymi za granicą. Tradycyjny eksport węgla i stali powinien znaleźć się w innych ramach organizacyjnych, przynosząc po raz pierwszy po wojnie korzyści dla Śląska. Na rozwój czekają zainicjowane formy współpracy z południowymi sąsiadami, tłumione zaciekle przez rządy centralne. Polityka udzielania koncesji nie może być kontynuowana ze szkodą dla Śląska.

11) *Rozwój regionu*

Autonomiczny Śląsk w niezmiennych granicach Państwa Polskiego nie narusza porządku europejskiego, stwarzając równocześnie możliwość zaistnienia w regionalnych strukturach Europy. Zwarta konstrukcja społeczno-gospodarcza wzmocni poczucie wartości społecznej Ślązaków i wyzwoli niezbędną aktywność ludzi. Skarb Śląski ożywi politykę bankową i kredytową, pozwoli na większą samodzielność w decyzjach o przepływie kapitału. Napływ kapitału zagranicznego wpłynie na rozwój inwestycji międzynarodowych i lokalnych, co poprawi sytuację w sferze zatrudnienia. Uruchomienie robót publicznych przy budowie tak koniecznych dróg komunikacyjnych da zatrudnienie, ożywi handel i co istotne, odciąży lokalne drogi komunikacyjne.

Pilnowanie własnych interesów, nadzór społeczny nad realizacją sensownego programu dla Śląska połączone z wysiłkiem i wyrzeczeniami w okresie nadzwyczajnej mobilizacji narodu, przyniesie w określonym czasie poprawę warunków życia na Śląsku.

Gwarantem rozwoju społeczno-gospodarczego są rzeczywiste i zdecydowane reformy, oparte o program Ruchu Autonomii Śląska.

Rybnik 01.09.1993

Za Radę Naczelną

Zenon Wieczorek
Przewodniczący RAŚ

FIDELIS TERRA SILESIENSE PATRIENSIS NOSTRE

MOTUS SUI IRIS SILESIENSIS
RUCH AUTONOMII ŚLĄSKA

Dziennik ustaw nr 73

**Ustawa Konstytucyjna
z dnia 15 lipca 1920r.;**

Z dnia 6 maja 1945r.,

DZIENNIK USTAW

RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ.

WARSZAWA.

№ 73.

11 sierpnia 1920.

497. Ustawa Konstytucyjna z dnia 15 lipca 1920 r. zawierająca statut organiczny Województwa Śląskiego	1298
498. Ustawa z dnia 16 lipca 1920 r. o podwyższeniu i zrównaniu stawek przy niektórych opłatach stemplowych (należnościach bezpośrednich i stemplowych) na obszarach b. zaboru rosyjskiego i austriackiego.	1305
499. Rozporządzenie Rady Obrony Państwa z dnia 6 sierpnia 1920 r. w przedmiocie powołania do życia Centralnej Komisji Ewakuacyjnej (C. K. E.)	1308
500. Rozporządzenie Rady Obrony Państwa z dnia 6 sierpnia 1920 roku w przedmiocie upoważnienia Ministra Aproprowizacji do wydawania rozporządzeń aprowizacyjnych związanych z prowadzeniem wojny	1310
501. Rozporządzenie Rady Obrony Państwa z dnia 6 sierpnia 1920 r. w przedmiocie poddania przestępstw, popełnionych przez urzędników z chęci zysku, orzecznictwu sądów do-
rażnych	1311
502. Uchwała Rady Ministrów z dnia 17 czerwca 1920 r. w przedmiocie ustroju i czynności oddziałów Prokuratury Generalnej Rzeczypospolitej Polskiej.	1311
503. Uchwała Rady Ministrów o terminie rozpoczęcia czynności Prokuratury Generalnej na terytorjum b. dzielnicy pruskiej i o otwarciu Oddziału Prokuratury Generalnej w Poznaniu	1320
504. Rozporządzenie Prezydenta Ministrów z dnia 8 lipca 1920 r. o rozgraniczeniu okręgów terytorjalnych Oddziałów Prokuratury Generalnej Rzeczypospolitej Polskiej we Lwowie i Krakowie	1321
505. Rozporządzenie Ministra Skarbu o ograniczeniu obrotów dewizami i walutami zagranicznymi	1322
506. Regulamin czynności komisji dewizowej i banków dewizowych	1324

497.

USTAWA KONSTITUCYJNA

z dnia 15 lipca 1920 r.

zawierająca statut organiczny Województwa Śląskiego.

I. Przepisy ogólne.

Art. 1. Województwo Śląskie będzie obejmowało wszystkie ziemie śląskie przyznane Polsce, czy to ze Śląska Cieszyńskiego, czy też na mocy art. 88 Traktatu Wersalskiego z Niemcami z 28 czerwca 1919 r. (Dz. Ustaw z 26 kwietnia 1920 r. № 35 poz. 200).

Województwo Śląskie będzie nieodłączną częścią składową Rzeczypospolitej Polskiej i będzie posiadało prawa samorządne stosownie do przepisów niniejszego statutu organicznego.

Art. 2. Dotychczasowe prawa i rozporządzenia, obowiązujące w dniu wejścia w życie niniejszego statutu w granicach Śląska, pozostają w mocy nadal, o ile nie zostaną zmienione zgodnie z przepisami tego statutu.

Art. 3. Wszyscy mieszkańcy Województwa Śląskiego, posiadający prawa obywatelstwa Rzeczypospolitej Polskiej, są równouprawnieni, a wszelkie prawa wyjątkowe zostają zniesione z chwilą wejścia w życie niniejszego statutu.

II. Kompetencja ustawodawstwa i samorządu śląskiego

Art. 4. Dla ustawodawstwa Sejmu Śląskiego są zastrzeżone sprawy następujące:

- 1) ustawodawstwo o używaniu języka polskiego i niemieckiego w służbie zewnętrznej wszelkich cywilnych władz i urzędów na obszarze Śląska,
- 2) ustawodawstwo o ustroju śląskich władz administracyjnych i o samorządzie powiatowym i gminnym, tudzież podział administracyjny Śląska,
- 3) ustawodawstwo sanitarne w zakresie higieny publicznej i samorządowych urządzeń sanitarnych z wyjątkiem przepisów o zwalczaniu chorób zaraźliwych i zaraz zwierzęcych,
- 4) ustawodawstwo o organizacji sił policyjnych i żandarmerji,
- 5) ustawodawstwo o policji budowlanej, ogniowej, drogowej i o utrzymaniu dróg lądowych,
- 6) ustawodawstwo w zakresie szkolnictwa ogólnokształcącego oraz zawodowego wszelkich typów i stopni,
- 7) ustawodawstwo w sprawach wyznaniowych z wykluczeniem spraw kościelnych, wchodzących w zakres polityki zagranicznej (Concordat),
- 8) ustawodawstwo o zaopatrzeniu ubogich i o zwalczaniu żebractwa i włóczęgostwa,
- 9) ustawodawstwo we wszystkich sprawach, których przedmiotem jest ustawowa organizacja zawodowa rolnicza, organizacja kredytu rolniczego, komasacja gruntów, wytwórczość rolnicza i leśna oraz uprawianie i używanie przeznaczonych na nie obszarów, jako to: leśnictwo, polowanie, rybołówstwo, chów bydła, ochrona pól (policja polowa) i zarządzenia celem tepienia szkodników rolnych i leśnych,
- 10) ustawodawstwo o meljoracjach rolnych,

- 11) ustawodawstwo wodne łącznie z ustawodawstwem o budownictwie wodnym, z wyjątkiem ustawodawstwa o sztucznych drogach wodnych, tudzież regulacji rzek żeglownych i granicznych,
- 12) ustawodawstwo o zaopatrzeniu ludności śląskiej w energię elektryczną dla celów prywatnych i publicznych,
- 13) ustawodawstwo o kolejach drugo i trzeciorzędnych (lokalnych) oraz o komunikacji elektrycznej i motorowej,
- 14) ustawy przeciwko lichwie, tudzież ustawodawstwo, zmierzające do ukrócenia spekulacji na każdym polu (spekulacji nieruchomościami, skup towarów, kwestja mieszkaniowa i t. d.),
- 15) ustawodawstwo w sprawie zakładów użyteczności publicznej względnie w sprawie robót publicznych, dokonanych na koszt skarbu śląskiego, tudzież w sprawie dotowanych ze skarbu śląskiego spółek akcyjnych lub kooperatyw,
- 16) ustalanie dorocznego budżetu śląskiego i zatwierdzanie zamknięć rachunkowych, zaciąganie pożyczek wojewódzkich, zbywanie, zamiana i obciążanie nieruchomości majątku wojewódzkiego i przyjęcie gwarancji finansowej przez skarb śląski.
- Sprzedaż publiczna rent i innych obligacji wojewódzkich śląskich może być dokonywana poza granicami Śląska tylko za zezwoleniem Ministerstwa Skarbu,
- 17) nakładanie podatków i opłat publicznych śląskich stosownie do przepisów ustawy, przewidzianej w art. 5.

Art. 5. Zakres spraw Sejmu Śląskiego w dziedzinie skarbowości, a zwłaszcza stosunek systemu podatkowego śląskiego do systemu podatkowego państwowego i wzajemny stosunek administracji skarbowej państwowej i śląskiej będą ustalone w równobrzmiących ustawach: państwowej i śląskiej. Projekt tych ustaw będzie ułożony przez Radę Ministrów w porozumieniu z Radą Wojewódzką.

Do tego czasu obowiązują na terenie Województwa Śląskiego:

- 1) ustawy o podatkach i opłatach, które obowiązywały na Śląsku 1-go stycznia 1919 roku;
- 2) ustawy o podatkach i opłatach, wprowadzonych później przez rządy niemiecki, pruski lub czeski i komisje międzysojusznicze o tyle, o ile ich ważność będzie utrzymana ustawą Sejmu Śląskiego;
- 3) ustawy o dodatkach do podatków bezpośrednich, uchwalone na potrzeby województwa przez Sejm Śląski, które bez zgody Ministra Skarbu nie będą mogły przekraczać 100%;
- 4) obowiązywać będą wreszcie i te podatki i opłaty, które zostały jednolicie uregulowane przez ustawy państwowe na całym terenie Rzeczypospolitej, a których moc rozciąga się także na terytorjum Województwa Śląskiego. W wypadku tym podatki te i opłaty wchodzą w miejsce analogicznych podatków i opłat, poprzednio obowiązujących.

Sejm Śląski mocen będzie ujednolicić podatki, dotąd pobierane na ziemiach śląskich, i utrzymać te systemy, które w czasie objęcia władzy przez Polskę na tych ziemiach obowiązywały, o ile nie będzie się to sprzeciwiało powyższemu punktowi 4.

Dochód z podatków i opłat, pobieranych ze Śląska, wpływać będzie do skarbu śląskiego, który też prowadzi administrację podatkową.

Z tych dochodów oddaje skarb śląski na potrzeby ogólnopaństwowe część, odpowiadającą liczbie mieszkańców i sile podatkowej Śląska, a obliczoną w sposób podany w dodatku.

Kwotę należną ustala corocznie Rada Ministrów na podstawie wniosków Rady Wojewódzkiej i publikuje swą decyzję wraz ze szczegółowym uzasadnieniem.

Art. 6. We wszystkich sprawach, niezastrzeżonych dla Śląska, jest ustawodawstwo śląskie właściwem, o ile Województwo Śląskie jest wyraźnie wyjętem z pod zakresu działania odnośnej ustawy państwowej.

Ustawodawstwo śląskie będzie jednak zawsze uprawnione do wydawania przepisów cywilnych i karnych w sprawach, zastrzeżonych dla ustawodawstwa śląskiego.

Art. 7. Ustawodawstwo o ubezpieczeniu socjalnem i zaopatrzeniu inwalidów wojennych, tudzież wdów i sierot wojennych jest rzeczą Sejmu Śląskiego tak długo, dopóki ustawodawstwo państwowe nie zapewni klasie robotniczej, względnie inwalidom, wdowom i sierotom wojennym w całej Rzeczypospolitej Polskiej lepszego lub przynajmniej takiego samego zaopatrzenia, co ustawy na Śląsku obowiązujące.

Art. 8. Zgody Sejmu Śląskiego będzie wymagało:

1) wszelkie ograniczanie ilościowe wytwórczości przedsiębiorstw śląskich w dziedzinie produkcji węgla, hutnictwa, wyrobów chemicznych, cementu i innych gałęzi produkcji, zatrudniających na Śląsku conajmniej tylu robotników, co odpowiednie przedsiębiorstwa w innych dzielnicach Polski razem wziętych;

2) wprowadzanie podatków od produkcji lub monopoli na węgiel, wyroby hutnicze, wyroby chemiczne, cement i inne gałęzie produkcji, zatrudniające na Śląsku conajmniej tylu robotników, co odpowiednie przedsiębiorstwa w innych dzielnicach Polski razem wziętych.

Podatek handlowy lub podatek konsumpcyjny nie będzie uważany za podatek od produkcji.

Art. 9. Wprowadzenie waluty polskiej, jako jedyne go prawnego środka płatniczego w Województwie Śląskiem, nastąpi w drodze porozumienia się Ministerstwa Skarbu z Radą Wojewódzką. W powyższy sposób zostanie ustalony sposób przejścia na walutę polską, przyczem będą obowiązywały przepisy art. 10.

Art. 10 Znaki pieniężne w walucie niemieckiej, znajdujące się w posiadaniu ludności Województwa Śląskiego, nie będą poddane przymusowemu wykupowi na rzecz Skarbu Państwa, będą natomiast traktowane na równi z innymi walutami zagranicznymi, i jako takie dopuszczone do transakcji bankowych i giełdowych.

Przepisy art. 2 ustawy z dn. 20 listopada 1919 r. o walucie w obrębie b. dzielnicy pruskiej, według którego wszystkie zobowiązania w markach niemieckich winny być uiszczone markami polskimi w równej nominalnej sumie, nie znajdują w Województwie Śląskiem zastosowania.

Art. 11. Połączenie administracji kolejowej na terenie Województwa Śląskiego z administracją kolejową państwową będzie przeprowadzone stopniowo w porozumieniu Rządu Rzeczypospolitej z Radą Wojewódzką, względnie z Tymczasową Radą Wojewódzką.

Art. 12. Na własność skarbu śląskiego przechodzi położona w obrębie Województwa Śląskiego własność b. prowincjonalnego związku komunalnego śląskiego, a względnie funduszy i zakładów, pozostających pod zwierzchnim zarządem Sejmu i Wydziału Prowincjonalnego we Wrocławiu, tudzież własność b. funduszu krajowego śląskiego i innych funduszy i zakładów, pozostających pod zwierzchnim zarządem Sejmu Krajowego i Wydziału Krajowego w Opawie.

III. O Sejmie i ustawodawstwie śląskiem.

Art. 13. Pierwszy Sejm Śląski będzie wybrany w głosowaniu powszechnem, bezpośrednim, równym, tajnym i stosunkowem. Na każdym 25.000 mieszkańców będzie przypadał jeden poseł.

Podział na okręgi wyborcze ustali Rada Ministrów na wniosek Tymczasowej Rady Wojewódzkiej. Wybory do Sejmu Śląskiego muszą się odbyć najdalej w ciągu 80 dni od chwili objęcia kraju przez władzę polską.

Wybory będą się odbywały według ordynacji wyborczej, obowiązującej przy wyborach do Sejmu Rzeczypospolitej Polskiej, z tem zastrzeżeniem, że prawo wyborcze czynne przysługuje każdej osobie, posiadającej obywatelstwo polskie i zamieszkałej na Śląsku w dniu objęcia kraju przez władzę polską. Gdyby ze względu na odrębne stosunki Śląska niektóre przepisy tej ordynacji nie mogły znaleźć zastosowania — zastąpi je Rada Ministrów na wniosek Tymczasowej Rady Wojewódzkiej innemi przepisami.

Art. 14. Sejm Śląski uchwali ustawę o wewnętrznym ustroju Województwa Śląskiego.

Ustawa ta określi szczegółowo skład Śląskiego Sejmu Wojewódzkiego ordynację wyborczą i prawo wyborcze do tegoż Sejmu, sposób uchwalania i ogłaszania ustaw śląskich, ewentualnie zaprowadzenie referendum ludowego, prawo sejmu do wykonywania kontroli nad działalnością Rady Wojewódzkiej, zwłaszcza zaś prawo Sejmu do zwracania się z interpelacjami do wojewody i do Rady Wojewódzkiej, prawo sejmu do urządzenia ankiet lub do delegowania specjalnych komisji w obrębie ustawodawstwa śląskiego i administracji śląskiej, czas trwania mandatu wybieralnych członków Rady Wojewódzkiej, zakres działania i ustrój izby obrachunkowej śląskiej i inne ważniejsze kwestje ustroju Sejmu Śląskiego, Rady Wojewódzkiej i jej departamentów administracyjnych, śląskiego urzędu wojewódzkiego i innych urzędów śląskich.

Art. 15. Ustawa o wewnętrznym ustroju Województwa Śląskiego będzie opublikowana w Dzienniku Ustaw Rzeczypospolitej i w Dzienniku Ustaw Śląskich po podpisaniu jej przez Naczelnika Państwa. Naczelnik Państwa może odmówić swego podpisu, gdyby ustawa ta naruszała przepisy niniejszego statutu.

Decyzja Naczelnika Państwa winna nastąpić w ciągu 45 dni od dnia wręczenia Mu ustawy.

Zmiana ogłoszonej w ten sposób ustawy o wewnętrznym ustroju Województwa Śląskiego może nastąpić tylko z zachowaniem warunków, w niniejszym artykule wyszczególnionych.

Art. 16. Sejm sprawdza ważność wyborów niezaprotestowanych. O ważności wyborów zaprotestowanych rozstrzyga sąd, wyznaczony przez ustawę śląską, względnie co do pierwszego Sejmu Śląskiego — przez Sejm Śląski.

Art. 17. Członkowie Sejmu Śląskiego korzystają z takich samych praw nietykalności poselskiej, co posłowie do Sejmu Rzeczypospolitej Polskiej.

Art. 18. Posłowie otrzymują djety w wysokości, określonej uchwałą Sejmu. Oprócz tego przysługuje im prawo bezpłatnego przejazdu na kolejach, w obrębie Śląska położonych.

Art. 19. Nikt nie może być pociągnięty do odpowiedzialności za zgodne z prawdą sprawozdanie z jawnego posiedzenia Sejmu.

Art. 20. Sejm wybiera ze swego grona Marszałka i jego zastępców. Regulamin sejmowy określi prawa i obowiązki Marszałka, liczbę wicemarszałków i sekretarzy, rodzaj i ilość komisji sejmowych, tudzież sposób i porządek obrad sejmowych.

Art. 21. Naczelnik Państwa zwołuje, odracza i zamyka Sejm Śląski. Sejm winien być zwołany na pierwsze posiedzenie w trzeci wtorek po dniu wyborów i corocznie we wrześniu na sesję zwyczajną. Sesja ta nie może być ani odroczonej, ani zamkniętej przed uchwaleniem budżetu.

Naczelnik Państwa może zwołać Sejm Śląski w każdym czasie na sesję nadzwyczajną, winien zaś to uczynić na żądanie Rady Wojewódzkiej w ciągu dwóch tygodni.

Art. 22. Ustawa o wewnętrznym ustroju Województwa Śląskiego określi okres wyborczy Sejmu Śląskiego. Okres ten nie może trwać dłużej niż lat 5, licząc od dnia otwarcia Sejmu.

Naczelnik Państwa może rozwiązać Sejm Śląski, w wypadku tym jednak winien równocześnie zarządzić nowe wybory, które się muszą odbyć w ciągu 75 dni od dnia rozwiązania.

Art. 23. Inicjatywa ustawodawcza w Sejmie Śląskim przysługuje wojewodzie z upoważnienia Rządu Rzeczypospolitej, Radzie Wojewódzkiej i posłom sejmowym stosownie do przepisów regulaminu sejmowego.

Wojewodzie, zastępcy wojewody, członkom Rady Wojewódzkiej oraz wydelegowanym przez wymienionych, urzędnikom przysługuje prawo przemawiania w Sejmie poza kolejną zapisanych mówców. To samo prawo przysługuje Ministrom Rzeczypospolitej.

Ustawy śląskie nie mogą naruszać niniejszego statutu, praw obywatelskich, zagwarantowanych w ustawie konstytucyjnej Rzeczypospolitej Polskiej, przepisów traktatów międzynarodowych, obowiązujących w Rzeczypospolitej Polskiej, ani też przepisów innych ustaw państwowych, obowiązujących w dziedzinie; nie zastrzeżonej dla ustawodawstwa śląskiego.

IV. Władze administracyjne Województwa Śląskiego.

Art. 24. Naczelnymi organami administracji Województwa Śląskiego są: wojewoda i Rada Wojewódzka.

Art. 25. Rada Wojewódzka składa się z wojewody śląskiego, z tegoż zastępcy i 5 członków, wybranych w głosowaniu stosunkowym przez Sejm Śląski. Przepisy o sposobie wyboru tych członków uchwali Sejm Śląski.

Wojewodę i jego zastępcę mianuje Naczelnik Państwa na wniosek Rady Ministrów.

Naczelnik Państwa może na wniosek Rady Ministrów zwolnić z urzędu wojewodę i jego zastępcę z prawem do emerytury.

Art. 26. O ile ustawy państwowe lub śląskie stosownie do swych kompetencji nic innego nie przepiszą, łączy wojewoda w sobie zakres praw naczelnego prezesa Regencji, a względnie prezydenta kraju.

Wojewoda mianuje, odwołuje i przenosi wszystkich niższych i średnich urzędników podlegających mu władz państwowych na Śląsku oraz przedstawia Naczelnikowi Państwa przez Prezydenta Ministrów, a względnie odpowiednim Ministrom, nominację lub odwołanie wyższych urzędników tych władz.

Art. 27. Rada Wojewódzka korzysta z praw, ustawą niniejszą i późniejszymi ustawami państwowymi lub śląskimi jej nadanych, tudzież z praw, nadanych ustawami pruskimi Radzie Prowincjonalnej, względnie

Wydziałowi Prowincjonalnemu, a względnie z praw, nadanych statutem krajowym lub innemi ustawami austriackimi Wydziałowi Krajowemu.

Art. 28. O ile ustawy śląskie nic innego nie przepiszą, zastępuje Rada Wojewódzka w całym zakresie ustawodawstwa śląskiego organ, przewidziany dotychczas przez prawodawstwo dla zatwierdzenia rozporządzeń naczelnego prezesa lub prezesa Regencji.

Art. 29. Aż do wydania ustaw przez Sejm Śląski wyda Rada Wojewódzka za zgodą wojewody przejściowe przepisy o używaniu języka polskiego we władzach i urzędach, szkołach i t. d.

Art. 30. Rada Wojewódzka pełni aż do innego uregulowania sprawy ustawą lub w drodze, przewidzianej w art. 39, funkcje wydziału Regencji; o ileby była sądem administracyjnym, wystarcza obecność 4-ech członków Rady i sędziego, zamianowanego przez Naczelnika Państwa. W wypadku tym wojewoda i jego zastępca nie biorą udziału w Radzie.

Art. 31. Radę Wojewódzką zwołuje wojewoda, musi ją zaś zwołać na żądanie trzech członków Rady. Rada rozstrzyga większością głosów w obecności conajmniej trzech członków, nie licząc atoli wojewody, względnie tegoż zastępcy.

Art. 32. Wojewodzie przysługuje prawo do zawieszania uchwał Rady, sprzeciwiających się ustawom lub przekraczających zakres działania Rady. W wypadkach takich oddaje wojewoda sprawę do rozstrzygnięcia Sądu Najwyższego w Warszawie.

Art. 33. Przeznaczonych dla spraw administracji państwowej wyższych urzędników urzędu wojewódzkiego od VIII klasy począwszy mianuje Naczelnik Państwa na wniosek Rady Ministrów po wysłuchaniu wojewody.

Urzędników tych przenosi Naczelnik Państwa na wniosek wojewody, może ich zaś w ciągu pierwszych dwóch lat od objęcia kraju przez Polskę na wniosek Rady Wojewódzkiej usunąć z urzędu z prawem do emerytury.

Art. 34. Urzędnicy śląscy, nauczyciele i urzędnicy komunalni składają przysięgę służbową według roty i w sposób, przepisany dla urzędników Rzeczypospolitej.

Członkowie Rady Wojewódzkiej przysięgają, że będą pełnili obowiązki sumiennie, zgodnie z prawem i w zamiarze służenia Rzeczypospolitej Polskiej.

V. S a d y.

Art. 35. Wszystkie sądy wydają wyroki w imieniu Rzeczypospolitej Polskiej.

Art. 36. Minister Sprawiedliwości w porozumieniu z Radą Wojewódzką utworzy sąd apelacyjny dla Województwa Śląskiego, wyznaczy jego siedzibę i wprowadzi w drodze rozporządzenia zmiany niemieckiej ustawy o ustroju sądownictwa i austriackiej ustawy o organizacji sądów, oraz ustaw wprowadzonych do tychże ustaw, potrzebne celem zupełnego odłączenia sądów od Niemiec i przystosowania ich ustroju do ustroju, obowiązującego w Rzeczypospolitej Polskiej.

O ile ustawa państwowa nic innego nie przepisze, przysługują:

1) Sądowi apelacyjnemu, oznaczonemu w ust. 1, kompetencja sądu apelacyjnego we Wrocławiu i sądu kameralnego w Berlinie w stosunku do ziem z Śląska Pruskiego oraz sądu apelacyjnego w Krakowie i w Bernie w stosunku do ziem z Śląska Cieszyńskiego;

2) Sądowi Najwyższemu w Warszawie atrybucje sądu Rzeszy Niemieckiej w Lipsku, jako instancji rewizyjnej i zażaleniowej, z wyjątkiem spraw o przestępstwa, których akt oskarżenia nie kwalifikuje jako zbrodnie. W sprawach tych będzie sąd apelacyjny, oznaczony w ustępie 1-ym, właściwą instancją do rozstrzygania zażaleń oraz rewizji, wniesionych przeciwko uchwałom sądów okręgowych, względnie wyrokom, wydanym przez nie jako sądów pierwszej instancji;

3) Sądowi Najwyższemu w Warszawie atrybucje Sądu Najwyższego w Wiedniu w stosunku do ziem z Śląska Cieszyńskiego.

Art. 37. Nadzór nad wszystkimi sądami zwyczajnymi przysługuje Ministrowi Sprawiedliwości.

Art. 38. Mianowanie urzędników wymiaru sprawiedliwości dokonuje się na zasadach, obowiązujących w Rzeczypospolitej Polskiej, a to w pierwszych 5 latach po wysłuchaniu wojewody.

Art. 39. Ustawa śląska ustanowi w miejsce sądów niemieckich i pruskich, a względnie austriackich, które nie są sądami zwyczajnymi, sądy administracyjne z właściwością aż do ujednostajnienia danego prawodawstwa dla całej Polski.

Celem bezwłocznego utworzenia śląskiego trybunału administracyjnego wyda Tymczasowa Rada Wojewódzka stosowne przepisy przejściowe.

VI. Przepisy końcowe.

Art. 40. Od chwili przyznania Polsce Śląska Cieszyńskiego aż do objęcia kraju przez Polskę na Górnym Śląsku rządzić będzie na Śląsku Cieszyńskim Komisja Tymczasowa, złożona z komisarza rządowego, z jego zastępcy i z 5 członków, mianowanych przez Radę Ministrów. Komisarza i jego zastępcę mianuje Naczelnik Państwa na wniosek Rady Ministrów.

Od chwili przejęcia władzy na Górnym Śląsku przez Rzeczpospolitą obejmą zarząd administracyjny Województwa Śląskiego zamianowani na wniosek Rady Ministrów przez Naczelnika Państwa wojewoda i jego zastępcę i Tymczasowa Rada Wojewódzka, złożona z 20 członków, mianowanych przez Radę Ministrów. Z tych 20 członków pochodzić będzie 3/4 z Górnego Śląska, a 1/4 ze Śląska Cieszyńskiego. Mianowanie nastąpi na wniosek wojewody z uwzględnieniem miejscowych potrzeb administracyjnych, gospodarczych i narodowościowych tak polskich jak i niemieckich.

Czynność Tymczasowej Rady Wojewódzkiej ustaje z chwilą ukonstytuowania się Rady Wojewódzkiej, co nastąpić winno najpóźniej w 2 tygodnie po zebraniu się Sejmu Śląskiego.

Art. 41. W ciągu pierwszych 10 lat od chwili objęcia Śląska przez Polskę nominacja wszystkich urzędników, których nie mianują lub nie wybierają władze lub instytucje śląskie, nie może nastąpić bez wysłuchania wojewody.

Art. 42. Niniejsza ustawa konstytucyjna uchyla wszelkie dotychczasowe przepisy sprzeczne z jej postanowieniami.

Art. 43. Wykonanie niniejszej ustawy należy do Prezydenta Ministrów

Art. 44. Ustawa, zmieniająca niniejszą ustawę konstytucyjną, a ograniczająca prawa ustawodawstwa lub samorządu śląskiego (artykuły 1, 4 do 12, 13 do 33, 36 do 42 i 44), wymagać będzie zgody Sejmu Śląskiego.

Art. 45. Ustawa niniejsza wchodzi w życie z dniem objęcia Województwa Śląskiego przez Rzeczpospolitą Polską.

Dodatek do art. 5. Należy obliczyć corocznie:

- 1) ludność cywilną Województwa Śląskiego, = a,
- 2) ludność cywilną Rzeczypospolitej Polskiej wraz z Województwem Śląskiem, = b,
- 3) dochód ogólny skarbu śląskiego z podatków i opłat pobieranych ze Śląska, atoli bez dochodu z dodatków do podatków (punkt 3. art. 5), = c,
- 4) dochód ogólny Skarbu Rzeczypospolitej i skarbu śląskiego z podatków i opłat wszelkiego rodzaju (bez dodatków do podatków), = d,
- 5) skarb śląski zatrzymuje na własne potrzeby część równającą się: $\frac{c}{2} + \frac{d}{2} \cdot \frac{a}{b}$,
- 6) Skarb Śląski oddaje na potrzeby ogólnopaństwowe część równającą się $\frac{c}{2} - \frac{d}{2} \cdot \frac{a}{b}$.

Marszałek:

Trąpczyński

Prezydent Ministrów:

Witos

498.

U S T A W A

z dnia 16 lipca 1920 r.

o podwyższeniu i zrównaniu stawek przy niektórych opłatach stemplowych (należnościach bezpośrednich i stemplowych) na obszarach b. zaboru rosyjskiego i austriackiego.

C Z Ę Ś Ć I.

Przepisy dla obszaru b. zaboru rosyjskiego.

Dział I.

Art. 1. Ustanowiona w art. 13 ust. 7 ros. ustawy o opłatach (Zb. Pr. ces. ros. t. V wyd. 1903 r.), stała opłata od pełnomocnictw wynosi 10 mk.

Art. 2. Stałe opłaty stemplowe ustanowione, w art. 20 ust. 1 ustawy, wymienionej w art. 1, wynoszą:

- a) od kwitów — 0,5% sumy kwitowanej, względnie wartości odebranych przedmiotów;
- b) od rachunków — 0,2% sumy, na którą rachunek wystawiono; o ile jednak umowa, której rachunek dotyczy, już została opłacona, pozostaje opłata dotychczasowa.

Opłaty, należne w myśl niniejszego artykułu, oblicza się od pełnych setek lub tysięcy w myśl art. 50 ros. ustawy stemplowej.

Art. 3. Ustanawia się dodatek do następujących opłat, należnych w myśl ustawy o opłatach, wymienionej w art. 1 i nowel z 4/10 i 16/12 1914 r. (Zb. Pr. i Rozp. № 308 i № 366 z r. 1914):

- a) do opłat od zobowiązań, wymienionych w art. 48 ust. 2 . . . 400%

DZIENNIK USTAW RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Warszawa, dnia 7 maja 1945 r.

Nr 17

TREŚĆ:

USTAWY:

Poz.:	92 — Konstytucyjna z dnia 6 maja 1945 r. o zniesieniu statutu organicznego województwa śląskiego	121
	93 — z dnia 6 maja 1945 r. o częściowej zmianie ustawy z dnia 11 września 1944 r. o organizacji i zakresie działania rad narodowych	122
	94 — z dnia 6 maja 1945 r. o uregulowaniu uposażeń członków Prezydium Krajowej Rady Narodowej	122

OBWIESZCZENIE

Poz.:	95 — Ministra Sprawiedliwości z dnia 7 maja 1945 r. o utracie mocy prawnej dekretów: o wyłączeniu ze społeczeństwa polskiego wrogich elementów oraz o majątkach opuszczonych i porzuconych	122
-------	--	-----

USTAWY:

Poz.:	96 — z dnia 6 maja 1945 r. o wyłączeniu ze społeczeństwa polskiego wrogich elementów	123
	97 — z dnia 6 maja 1945 r. o majątkach opuszczonych i porzuconych	126

92

USTAWA KONSTYTUCYJNA

z dnia 6 maja 1945 r.

o zniesieniu statutu organicznego województwa śląskiego

Art. 1. Uchyła się ustawę konstytucyjną z dnia 15 lipca 1920 r. zawierającą statut organiczny województwa śląskiego (Dz. U. R. P. Nr 73, poz. 497), zmienioną ustawami z dnia 8 marca 1921 r. (Dz. U. R. P. Nr 26, poz. 146), z dnia 30 lipca 1921 r. (Dz. U. R. P. Nr 69, poz. 449), z dnia 18 października 1921 r. (Dz. U. R. P. Nr 85, poz. 608), z dnia 13 lutego 1924 r. (Dz. U. R. P. Nr 21, poz. 224) i ustawą z dnia 18 marca 1925 r. (Dz. U. R. P. Nr 36, poz. 240).

Art. 2. Skarb Państwa obejmuje zarząd nad majątkiem Skarbu Śląskiego.

Prezydent Krajowej Rady Narodowej:
Bolesław Bierut

Prezes Rady Ministrów:
Edward Osóbka-Morawski

Minister Administracji Publicznej:
Edward Ochab

Minister Pracy i Opieki Społecznej:
Wiktor Trojanowski

Minister Zdrowia:
Franciszek Litwin

Minister Bezpieczeństwa Publicznego:
Stanisław Radkiewicz

Minister Komunikacji:
Jan Rabanowski

Rozporządzenia Rady Ministrów przeprowadzą podział Skarbu Śląskiego pomiędzy Skarb Państwa a związki samorządowe województwa śląskiego.

Art. 3. Wykonanie niniejszej ustawy porucza się Prezesowi Rady Ministrów i Ministrom: Administracji Publicznej, Pracy i Opieki Społecznej, Zdrowia, Bezpieczeństwa Publicznego, Komunikacji, Oświaty, Rolnictwa i Reform Rolnych, Przemysłu, Sprawiedliwości, Skarbu, Obrony Narodowej oraz Aproprowizacji i Handlu.

Art. 4. Ustawa niniejsza wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Oświaty:
Stanisław Skrzyszewski

Minister Rolnictwa i Reform Rolnych:
Edward Bertold

Minister Przemysłu:
Hilary Minc

w/z Minister Sprawiedliwości:
Leon Chajm

Minister Skarbu:
Konstanty Dąbrowski

Minister Obrony Narodowej:
Michał Żymierski
Marszałek Polski

Minister Aproprowizacji i Handlu:
Jerzy Sztachelski

FIDELIS TERRA SILESIENSE PATRIENSIS NOSTRE

MOTUS SUI IRIS SILESIENSIS
RUCH AUTONOMII ŚLĄSKA

**Problemy społeczno-gospodarcze,
którymi zajmowało się
Koło RAŚ Rybnik**

Niektóre problemy społeczno-gospodarcze Którymi zajmowało się Koło RAŚ Rybnik

- 1. Analiza powodzi z v.2010 r.w województwie śląskim.**
- 2. Pismo w sprawie nadania nazwy „Rondo Autonomii Śląska”
1920-1945**
- 3. Pismo w sprawie nadania nazwy ulicy, instytucji lub ronda im. „Profesora Józefa Dudka”**
- 4. Pismo do Sejmu i Senatu w sprawie Rozp. Unii Europejskiej dot. niekonkurencyjnych kopalń.**
- 5. List do Rady Naczelnej w sprawie fałszywych informacji o RAŚ w Wikipedii.**
- 6. Stanowisko Koła RAŚ Rybnik. List Otwarty.**
- 7. Udział w rozgrywkach skata sportowego drużyny Reprezentującej Koło.**

Wojewoda Śląskikancelaria@katowice.uw.gov.pl**Marszałek Województwa Śląskiego**marszal@slaskie.pl

dot. przyczyn powodzi z V.2010 r.
w województwie śląskim

Otrzymaliśmy dokument pt. „ Analiza przyczyn powodzi z V.2010 r. w aspekcie woj. Śląskiego –wyciąg-.” którym wcześniej autor starał się zainteresować władze w województwie śląskim. Autor nie doczekał się jakiegokolwiek reakcji.

My zaś nie otrzymaliśmy zgody na poddanie analizie ocenie niezależnego a kompetentnego instytutu na Zachodzie Europy (nawet poseł, euro poseł z Ziemi Śląskiej Jerzy Buzek olał dokument, ale to było do przewidzenia). Pozostaje pytanie, na razie bez odpowiedzi, czy nieszczęśnicy, którzy ucierpieli wskutek powodzi na skutek działania sił „wyższych”, czy sił biorących ciężkie pieniądze za dbanie o bezpieczeństwo mieszkańców Śląska ?.

Prosimy o odpowiedź;

Z poważaniem

Rudolf Koodziejczyk

Rybnik, dn. 17 stycznia 2011 r.

Katowice, 2.11.2011r.

Pan

Rudolf Kołodziejczyk

Koło Ruchu Autonomii Śląska

ul. Białych 7

44-200 Rybnik

W związku z pismem przesłanym drogą elektroniczną skierowanym do Marszałka Województwa Śląskiego (data wpływu do Urzędu Marszałkowskiego: 18 stycznia 2011 r.) dotyczącym ustosunkowania się do dokumentu pt. „Analiza przyczyn powodzi w maju 2010 r. w województwie śląskim”, informuję, iż Urząd Marszałkowski Województwa Śląskiego nie otrzymał ww. dokumentu, i stąd niemożliwym jest ustosunkowanie się do jego treści.

Pragnę jednakże poinformować, że bezpieczeństwo powodziowe na danym obszarze jest uzależnione od wielu czynników, między innymi od specyficznych warunków przyrodniczych i hydrologicznych (przyrodniczo-technicznych), od jego położenia, od stanu sieci melioracyjnej, ich wydajności i sprawności, lokalnych planów zagospodarowania przestrzennego itp.

Ochrona przed powodzią zgodnie z art. 81 -- ustawy Prawa wodne jest zadaniem organów administracji rządowej i samorządowej. Znaczącą rolę w zakresie ochrony przed powodzią pełni regionalne zarządy gospodarki wodnej. Na obszarze województwa śląskiego działa ich pięć: RZGW w Gliwicach, Krakowie, Wrocławiu, Poznaniu i Warszawie.

Obowiązki samorządu województwa w zakresie ochrony przeciwpowodziowej realizowane są przez ŚZMiUW w Katowicach i ograniczają się do utrzymywania magazynów przeciwpowodziowych, budowy, utrzymywania obwałowań oraz innych budowli przeciwpowodziowych, o ile są to urządzenia przeznaczone do ochrony użytków rolnych oraz są ujęte w ewidencji cieków i urządzeń melioracji wodnych, prowadzonej przez tę jednostkę.

W administracji ŚZMiUW znajduje się blisko 3000 km cieków, 340 km wałów przeciwpowodziowych oraz 24 zbiorniki wodne i 3 stacje pomp.

Działania samorządu województwa w zakresie ochrony przeciwpowodziowej stanowią uzupełnienie zadań administracji rządowej i finansowane są ze środków pochodzących z budżetu: Państwa, budżetu Samorządu Województwa, dotacji z Narodowego Funduszu Ochrony Środowiska i Gospodarki Wodnej, Wojewódzkiego Funduszu Ochrony Środowiska i Gospodarki Wodnej w Katowicach oraz z budżetów gmin i powiatów. Realizacja zadań odbywa się również w ramach programów unijnych i krajowych. Niestety z uwagi na ograniczenia finansowe samorząd województwa nie ma możliwości jednoczesnego wprowadzenia

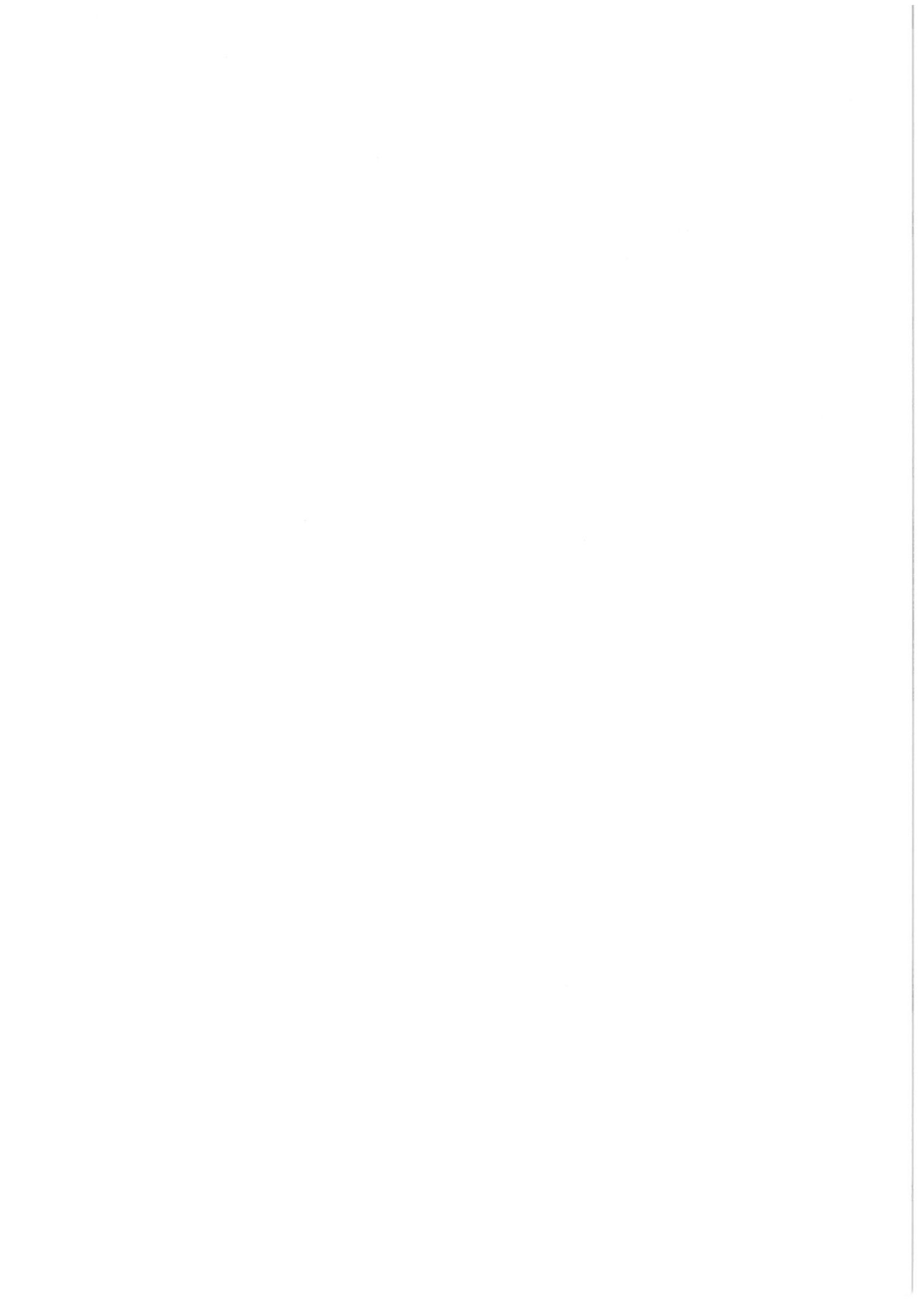
do realizacji wszystkich pilnych zadań. W związku z tym realizacja zadań następuje sukcesywnie.

Mając na uwadze fakt, iż gospodarowanie wodami winno uwzględniać zasadę wspólnych interesów i być realizowane przez współpracę administracji publicznej, użytkowników wód i przedstawicieli lokalnych społeczności oraz służyć zaspokajaniu potrzeb ludności, działania w zakresie ochrony przed powodzią powinny być podejmowane przez dyrektorów regionalnych zarządów gospodarki wodnej przy ścisłej współpracy wszystkich zainteresowanych to jest gmin, powiatów oraz samorządu województwa.

Powyższe dotyczy w szczególności ochrony terenów miejskich czy też innych obszarów zabudowanych, narażonych na niebezpieczeństwo powodzi.

Szczególne role samorządu terytorialnego w zakresie ochrony przed powodzią wyraża się również w uwzględniającym specyfikę gospodarki wodnej zagospodarowaniu przestrzeni i wyznaczaniu lokalizacji obiektów mających znaczenie dla ochrony przed powodzią.

Reasumując, ochrona przed powodzią wymaga kompleksowych rozwiązań i powinna obejmować zespół różnorodnych i wzajemnie powiązanych działań technicznych, ekonomicznych i administracyjnych.

*Katowice, dnia 9 lutego 2011 r.****Pan******Rudolf Kołodziejczyk*****Koło Ruchu Autonomii Śląska****ul. Białych 7****44-200 Rybnik**

W związku z Pana mailem nadesłanym w dniu 9 lutego 2011 r. dotyczącym ustosunkowania się do dokumentu pt. „Analiza przyczyn powodzi w maju 2010 r. w województwie śląskim”, uprzejmie wyjaśniam.

W kompetencji Wydziału Terenów Wiejskich Urzędu Marszałkowskiego Województwa Śląskiego nie należy ocena opracowań hydrologicznych.

Ponadto wydaje się, że ewentualne wnioski dotyczące tego dokumentu powinny być przedmiotem zainteresowań Ministra Ochrony Środowiska oraz podległego mu Prezesa Krajowego Zarządu Gospodarki Wodnej, ponieważ w gestii tych organów leży inicjatywa kreowania polityki wodnej państwa.

Samorząd województwa swoje zadania w zakresie gospodarowania wodami wykonuje w ograniczonym zakresie, jako zadania zlecone z zakresu administracji rządowej stąd jego kompetencje w powyższym przedmiocie są bardzo ograniczone.

Zapewniamy, że w granicach posiadanych kompetencji, jako samorząd województwa wypełniamy obowiązki, dotyczące zapewnienia bezpieczeństwa przeciwpowodziowego.

Informujemy, iż ww dokument można przesłać do Instytutu Meteorologii i Gospodarki Wodnej w celu dokonania jego analizy, ponieważ wydawanie opinii i ekspertyz jest przedmiotem działalności Instytutu.

Z uwagi na obowiązujący w Urzędzie obieg dokumentów wynikający z Kodeksu postępowania administracyjnego, uprzejmie proszę o przekazywanie pism i dokumentów w formie pisemnej.

Analiza przyczyn powodzi z V. 2010r. w aspekcie woj.ślaskiego

- wyciąg -

I. Wstęp

Wg. danych Międzynarodowego Komitetu Wielkich Zapór z 1998r. w Europie (bądź Rosji i Turcji) funkcjonuje 5.346 zapór wodnych o wysokości ponad 15 m, z których np. w Hiszpani wybudowano 1.187, we Francji 569, na terenie Włoch 524, w Albanii 306, w Austrii 149 a w Polsce tylko 69, w tym 3 o wysokości powyżej 60m.

W poniższej tabeli przedstawiono ilość zapór z pierwszej dziesiątki krajów europejskich i na ich tle ilość w Polsce.

Wszystkie zarejestrowane			Wysokość powyżej 30m			Wysokość powyżej 60 m		
Lp.	Kraj	Ilość	Lp.	Kraj	Ilość	Lp.	Kraj	Ilość
1	Hiszpania	1187	1	Hiszpania	500	1	Hiszpania	181
2	Francja	569	2	Włochy	316	2	Włochy	105
3	Włochy	524	3	Francja	191	3	Francja	60
4	Wielka Brytania	517	4	Norwegia	114	4	Szwajcaria	48
5	Norwegia	330	5	Wielka Brytania	114	5	Rumunia	31
6	Niemcy	311	6	Niemcy	99	6	Norwegia	25
7	Albania	306	7	Szwajcaria	88	7	Niemcy	25
8	Rumunia	246	8	Rumunia	85	8	Portugalia	23
9	Szwecja	190	9	Albania	83	9	Grecja	17
10	Bułgaria	180	10	Austria	79	10	Austria	16
12	Austria	149				13	Wielka Brytania	10
15	Polska	69	17	Polska	18	19	Polska	3

Juz analiza ilości zapór wodnych wykazuje jak duże jest zapóźnienie w tym zakresie w Polsce. Wiadomo przecież, że zatrzymanie jak największej ilości wody z fali powodziowej w zbiornikach retencyjnych, suchych dokach, polderach zmniejszy skutki powodzi

Jeżeli zsynchronizuje się utrzymanie jak największej pojemności przeciwpowodziowej zbiorników wodnych z przepływem Q_{max} 1% w strefie podstawowej ochrony przeciwpowodziowej rzeki w granicach tzw. międzywala to możliwe jest uniknięcie powodzi.

Dla uzyskania w/w celu niezbędna jest "pionowa - jednoosobowa koordynacja" gospodarką wodną i obiektami hydrotechnicznymi oraz prognozowaniem opadów.

W Polsce najlepiej aby takie "piony zarządzające" były utworzone odrębnie dla zlewni rzeki Wisły i dla rzeki Odry, w których już są i mogą być odmienne uwarunkowania w zagrożeniu przeciwpowodziowym (a nadto konkurencja spowoduje współzawodnictwo w rozwiązywaniu problemów zagrożenia przeciwpowodziowego).

Dla zobrazowania problemu w aspekcie w/w informacji przedkładam w załączeniu ogólną charakterystykę zapór wodnych w zlewniach rzeki Wisły i odrębnie rz. Odry (zał. Nr 1 i zał. Nr 2) wraz z proponowanymi zmianami przeznaczenia niektórych zbiorników retencyjnych oraz mapę rozmieszczenia istniejących (lub w budowie) zapór o wysokości powyżej 15 m w Polsce (zał. Nr 3).

II. Uwarunkowania zabezpieczenia przeciwpowodziowego.

W celu zapewnienia jak najwyższego poziomu bezpieczeństwa społeczności w czasie zagrożenia powodziowego lub powodzi niezbędne jest podjęcie szeregu przedsięwzięć w ramach tzw. "biernej" i "czynnej" ochrony przeciwpowodziowej.

Bierną ochronę stanowią obiekty:

- wały przeciwpowodziowe,
- poldery otwarte,
- zbiorniki przepływowe i suche doki (zb.) bez zamknięć,
- kanały ulgi i bramy przeciwpowodziowe,
- utrzymywanie właściwego stanu koryta rzeki i międzywala,
- regulacja rzek i potoków górskich,
- właściwe gospodarowanie wodami w zlewni,
- utrzymywanie pojemności przeciwpowodziowej w zbiornikach retencyjnych,
- oraz plan ewakuacji ludności z zagrożonych terenów.

Czynna ochrona przeciwpowodziowa polega na sterowaniu obiektami hydrotechnicznymi w celu ograniczenia skutków powodzi.

Do tej ochrony zalicza się m. in.

- eksploatację zbiorników retencyjnych w aspekcie powodzi,
- eksploatację polderów z ruchomymi zamknięciami pozwalającymi sterować odpływem wody,
- eksploatację suchych zbiorników (tzw. doków) z regulowanym odpływem,
- inne metody likwidacji zatorów na rzekach.

W warunkach Polski należy z powagą podchodzić do współdziałania z państwami granicznymi, w których na terenach przygranicznych powstają zagrożenia powodziowe np.:

- 1) Na terenie Czech występuje zlewnia rz. Odry (rz. Opawa, rz. Ostrawica, rz. Olza), której powierzchnia wynosi 4.665 km², a zbiorniki retencyjne (8 szt.) zamykają zlewnię tylko 1.414 km² i generują pojemność całkowitą 386 mln m³ a powodziową tylko 70 mln m³.
- 2) Na terenie Niemiec wybudowano lub podwyższono znacznie lewobrzeżne obwałowania rz. Odry do wysokości w niektórych rejonach znacznie przewyższających wysokość obwałowań prawobrzeżnych po stronie polskiej co wymusza albo wysoką czujność służb albo podwyższenie wałów przeciwpowodziowych prawobrzeżnych rz. Odry.
- 3) Na terenie Ukrainy i Białorusi spływ wód do rz. Bug powoduje niekontrolowane wezbrania rzeki i podtopienia wielu rejonów nadburzańskich po stronie polskiej.

W obszarach źródłowych rz. Odry i rz. Wisły na terenie woj. śląskiego, w przypadku wystąpienia opadu o dużym natężeniu, fale wezbraniowe tworzą się stosunkowo szybko.

W poniższej tabeli zaprezentowano wysokości kulminacji [w cm] w odniesieniu do maksimów absolutnych do tej pory zaobserwowanych.

Wodowskaz	Rzeka	Kulminacja [w cm]				Maksimum absolutne sprzed 1997r. (rok)
		Maj 1996	Wrzesień 1996	Lipiec 1997	Czerwiec 1998	
Miedonia	Odra	658	778	1045	584	838 (1985r.)
Skoczów	Wisła	208	388	360	223	430 (1958r.)
Nowy Bieruń	Wisła	190	414	597	325	518 (1972r.)
Czechowice-Dziedzice	Ilownica	345	558	580	540	579 (1951r.)

III. Wymagania konserwacyjno-remontowe rzek, cieków i urządzeń hydrotechnicznych.

W normalnych stanach wody w rzekach i ciekach występuje akumulacja osadów rzecznych, która w tych stanach zachodzi wyłącznie w obrębie koryta.

W stanach powodziowych akumulacja osadów następuje także na powierzchniach międzywala lub na rozlewiskach.

Szczególным przypadkiem akumulacji powodziowej jest gromadzenie się osadów zbiornikach zaporowych, w których w wyniku gwałtownego wzrostu ilości przemieszczanego w korytach rzecznych materiału, rzeczywista objętość zbiorników zaporowych ulega istotnemu zmniejszeniu.

Na ponad połowie obszarów międzywali (nawet w niektórych rejonach w 80%) występują znaczne zadrzewienia, które spowalniają odpływ wód do morza.

Stwierdza się także zły stan techniczny wałów przeciwpowodziowych w znacznej części wybudowanych jeszcze w XIX wieku oraz brak ich konserwacji czy remontów.

Ponadto urządzenia melioracyjne (podstawowe i szczegółowe) charakteryzują się w większości ich długości małą przepustowością przepływu wód opadowych z uwagi na brak wykaszania traw, karczowania krzaków i pogłębienia dna (zamulenia i zarastanie różną roślinnością).

IV. Ocena stanu organizacyjnego i odpowiedzialności za ochronę przeciwpowodziową.

Polska jako państwo nie dysponuje "generalnym programem ochrony przed powodzią", są tylko jego pewne elementy np. program Odra 2006 czy program Wisła 2020.

Większość podejmowanych inwestycji powstało bez profesjonalnej analizy ich wpływu na całość systemu ochrony przed powodzią (niekonicznie w miejscach najbardziej naważnych).

W ostatnich latach był bardzo odczuwalny niedobór środków finansowych na zadania zabezpieczające przed powodzią (lub zmniejszające rozmiar powodzi).

Występujący "bałagan kompetencyjny" w tej branży potęguje stan zagrożenia przeciwpowodziowego.

Np. duże rzeki oraz potoki i duże zbiorniki są w administracji rządowej (regionalne zarządy gospodarki wodnej) natomiast wały przeciwpowodziowe, mniejsze rzeki i mniejsze zbiorniki są w administracji samorządowej (zarządy melioracji i urządzeń wodnych).

Szczegółowego podziału w tym zakresie bodajże nie dokonano dotychczas.

Stan taki jest wygodny dla ludzi w tej branży pracujących, bo nikt nie ponosi odpowiedzialności za wystąpienie podtopień, zalań, powodzi, a na ogół obwinia się przyrodę.

Rozporządzenie Rady Ministrów z 27.06.2006r. (Dz.U. Nr 126 poz. 878 z 2006r.) określa: sposób ewidencjonowania (...), przyporządkowanie (...), regiony wodne, regionalne zarządy gospodarki wodnej itp. ale nie określa zadań ani odpowiedzialności za system wodny, w tym przeciwpowodziowy.

Rozporządzenie Prezesa Rady Ministrów z 27.06.2006r. (Dz.U. Nr 108 poz. 744 z 2006r.) nadając statut Krajowemu Zarządowi Gospodarki Wodnej ogranicza się do spraw organizacyjnych (jakie departamenty) i nie określa ani zadań, kompetencji ani odpowiedzialności np. w zakresie zagadnień przeciwpowodziowych.

Prezes Krajowego Zarządu Gospodarki Wodnej jako centralny organ administracji rządowej w zakresie zadań ma: "opracowanie projektu planu ochrony przeciwpowodziowej ()" i zadnej odpowiedzialności za funkcjonowanie systemu!

Prezes KZGW sprawuje także nadzór nad:

- funkcjonowaniem państwowej służby hydrologiczno-meteorologicznej (ImiGW).

I jakie są efekty lub skutki tego nadzoru?

Mimo ustawowego obowiązku sporządzania co najmniej raz na 5 lat specjalistycznych ekspertyz stanu technicznego wałów przeciwpowodziowych nie opracowywano ich, stąd fatalny stan techniczny stwierdzono (kontrola NIK) w ponad połowie tych zabezpieczeń przed powodzią.

Województwom zagrożonym powodzią zabrakło pieniędzy na wały ochronne oraz na konserwację i utrzymanie drożności cieków wodnych (a może nie starano się o nie).

Różne szczeble administracji rządowej i samorządowej ogarnęła wieloletnia apatia, lekceważenie zagrożeń powodziowych i stąd brakuje strategii w zakresie ochrony przeciwpowodziowej.

Wytworzył się nieskuteczny wg art. 4 Prawa Wodnego (Dz.U. Nr 239 poz. 2019 z 2005r) "system" zarządzania sprawami gospodarki wodnej i przeciwpowodziowymi, w ramach którego:

- 1) Minister Środowiska – nadzoruje gospodarkę wodną,
- 2) Prezes KZGW – opracowuje plany ochrony przeciwpowodziowej,
- 3) Dyrektor RZGW – realizuje zadania związane z utrzymywaniem wód i urządzeń wodnych,
- 4) Marszałek Województwa – nadzoruje przy pomocy Dyr. Wydz. Terenów Wiejskich działalność Woj. Zarządu Melioracji – Gosp. Wodnej,
- 5) Wojewoda – koordynuje działalność ratunkową – powodziową przy pomocy Centrum Zarządzania Kryzysowego.

Nikt z w/w nie ma przypisanej odpowiedzialności za przedmiotowy zakres działalności dot. ochrony przeciwpowodziowej.

Stosownie do art. 231 § 1 ustawy z 06.03.1997r. - Kodeks Karny i wyroku Trybunału Konstytucyjnego z 09.06.2010r. sygn. akt SK-52/08 - funkcjonariusz publiczny powinien znać akty prawne określające jego uprawnienia i obowiązki. Jeżeli ich nie dopełni, to dopuszcza się przestępstwa nadużycia władzy.

W warunkach woj. śląskiego w związku z powodzią z V. 2010r.:

- Wicemarszałek dr A. Stach "zwała" odpowiedzialność na RZGW,
- Z-ca Dyr. Wydz. Terenów Wiejskich p. R. Karpeta niewystarczająco koordynuje i niewystarczająco egzekwuje w imieniu Marszałka realizację zadań kontrolnych, konserwacyjnych, remontowych i inwestycyjnych w walach przeciwpowodziowych i systemie melioracyjnym,
- Dyrektor Śl. Zarządu Melioracji i Gospodarki Wodnej p. J. Ślusarczyk niezbyt widoczna była w przeciwdziałaniu zagrożeniom powodzi,
- Widoczne zaangażowanie w walce z powodzią przejawiał Wojewoda Śląski p. Zygmunt Łukaszczyk oraz służby rządowe P. Straży Poż., Policja, wojsko, OSP przy wspomaganiu miejscowej ludności z udziałem wójtów, burmistrzów i prezydentów.

Do powyższego stanu rzeczy i utrudnień w działalności przeciwpowodziowej doliczyć należy także:

- protesty organizacji ekologicznych,
- brak możliwości prawnych do wykupu gruntów pod inwestycje m.in. przeciwpowodziowe,
- bariery biurokratyczne m.in. związane z miejscowymi planami zagospodarowania przestrzennego.

W okresie do 1990r. na terenie aktualnego woj. śląskiego funkcjonowało 5 przedsiębiorstw budownictwa wodno-melioracyjnego i inżynierskiego z dość dobrym usprzętowieniem niezbędnym do robót na rzekach, potokach, ciekach i rowach. Pracowało przez prawie cały rok ok. 800-1000 pracowników nad usprawnianiem systemu wodno-melioracyjnego i przeciwpowodziowego.

Przez czas od 1990 - 1997 jak i po 1997r. znacznie ograniczono zapotrzebowanie na w/w roboty, stąd w/w przedsiębiorstwa uległy likwidacji lub istniejące ograniczały znacznie swój potencjał.

Nadto funkcjonowało bardzo dużo (prawie w każdej gminie) Spółek Wodnych, które zajmowały się szczególnie konserwacją rowów melioracyjnych.

Przy bardziej udroźnionym przepływie w rzekach i dopływach następowało szybsze odprowadzenie wód opadowych od początku opadu, stąd zagrożenie kulminacją fali było mniejsze.

Zaniechanie robót konserwacyjnych i remontowych oraz nowych inwestycji w branży wodnej stanowi potencjalne zagrożenie podtopieniami lub powodzią w przypadku dużych opadów atmosferycznych, które nie muszą występować np. co 100 lat lecz częściej w zależności od frontów głównie chłodnego i okluzji.

V. Zlewnia rzeki Górnej Odry (cz. przed zb. Racibórz)

Przyjmując dane z powodzi 1997 roku należy stwierdzić, że:

1. Powierzchnia zlewni rz. Odry do wodowskazu Krzyżanowice wynosi 5.874,8 km², w tym 4.665 km² na terenie Czech (rz. Opawa, rz. Ostrawica i rz. Olza) tj. 79,4% w Czechach.
2. Maksymalne dobowe opady w okresie 5-9 lipca 1997r. w zlewniach rzek Opawy, Ostrawicy i Olzy kształtowały się w wysokości ok. 200 mm/dobę stąd dobowy spływ wód wyniósł ok. 930 mln m³/d. W części te wody zostały zretencjonowane na terenie Czech, w tym w 8-miu zbiornikach retencyjnych o pojemności 386 mln m³ (z czego tylko 70,5 mln m³ to rezerwa przeciwpowodziowa). Reszta spływu ok. 2.026 m³/s tj. 175 mln m³/d skierowana została na teren Polski.
3. Maksymalny przepływ fali kulminacyjnej w przekroju – wodowskaz Krzyżanowice (przed Raciborzem) 08.07.1997r. wyniósł 2.880 m³/s tj. 248 mln m³/d (była to tzw. Wielka Woda ponad tysiącletnia). Objętość fali powodziowej (I + II) z lipca 1997r. wynosiła dla Krzyżanowic 1.329 mln m³.
4. W trakcie powodzi V. 2010r. (Wielka Woda 10-cioletnia) z uwagi na zatrzymanie ok. 50 mln m³ w polderze Buków (przed Raciborzem) wysoka fala powodziowa została zredukowana co umożliwiło ochronę przed powodzią m. Raciborza, m. Kędziejn Koźle, m. Opole, m. Brzeg i m. Wrocław od rz. Odry (oś. Kozanów we Wrocławiu w V. 2010r. zalane zostało z rz. Ślęzy-dopływ Odry).

1

Wnioski dot. zlewni rz. Górnej Odry

1. Należy bezwzględnie zwrócić się do rządu Czech o:
 - a) zwiększenie pojemności przeciwpowodziowej istniejących zbiorników retencyjnych z 70 mln m³ do co najmniej 154 mln m³ (tj. 40% ich całkowitej pojemności 386 mln m³).
 - b) podjęcia budowy na terenie Czech dalszych zbiorników wyrównawczych dla pozostałej zlewni (4.665 – 1.414) = 3.250 km² w celu zredukowania zagrożenia przeciwpowodziowego z tak dużego obszaru o dużej częstotliwości dużego natężenia opadów atmosferycznych.
2. Bezwzględnie konieczne jest przyspieszenie budowy zbiornika przeciwpowodziowego Dolny Racibórz o pojemności 185 mln m³.
3. Pomimo, że w zachodniej zlewni rz. Górnej Odry znajdują się zbiorniki retencyjne (Topola, Kozielno, Otmuchów, Nysa, Turawa) o istotnym znaczeniu dla ochrony przeciwpowodziowej o łącznej pojemności 401 mln m³ a rezerwa powodziowa wynosi ok. 209 mln m³, co stanowi ponad 50% całkowitej ich pojemności, niezbędna jest budowa kolejnych zbiorników jak Kamieniec Żąbkowicki i polderów: Rzymówka, Grobla, Pielgrzymka, Wielowieś – Klasztorna i inne.
4. Niezbędna jest pilna modernizacja śluz Kanalu Gliwickiego oraz pogłębienia – odmulenia rzeki Kłodnicy i naprawy obwałowania.
5. Nadto konieczna jest budowa zbiornika (suchego) przeciwpowodziowego na rz. Biała Woda w Krzyżanowicach, zbiornika przeciwpowodziowego na rz. Rudzie w Kuźni Raciborskiej, 3 polderów w gm. Rudnik oraz zbiornika na rz. Lubomec w gm. Lubomia.
6. Konieczna jest tzw. regulacja (oczyszczenie z osadów, wycinka zadrzewienia, umocowanie koryta) rzek w celu zwiększenia przepływowości koryta i przyspieszenia przepływu wód szczególnie w okresach intensywnych opadów.
7. Bezwzględnie niezbędna jest konserwacja i naprawa wałów przeciwpowodziowych oraz systemów melioracyjnych.

VI. Zlewnia rzeki Małej Wisły i Górnej Wisły

1. Dorzecze Górnej Wisły stanowi część zlewni rz. Wisły zamknięte przekrojem wodowskazowym z Zawichoście. Zlewnia Górnej Wisły obejmuje obszar 50.732 km², z której część (5%) tj. 2.471 km² znajduje się na terenie Ukrainy, natomiast część południowa (4%) tj. 1.952 km² znajduje się na terenie Słowacji.

2. Zlewnia Małej Wisły obejmuje powierzchnię od źródeł rz. Wisły do ujścia rz. Przemszy i wynosi 1.789 km². Średni przepływ w rzece Wiśle w przekroju Nowy Bieruń wynosi $Q_{sr} = 22 \text{ m}^3/\text{s}$ (W Zawiechoście $Q_{sr} = 449 \text{ m}^3/\text{s}$).
3. Odpływ z wezbrań w przekroju ~ wodowskaz Skoczów (pow. zlewni 297 km²) wynosił. w 1934r. - $V = 13 \text{ mln m}^3$, w 1960r. - $V = 52 \text{ mln m}^3$, w 1970r. $V = 50 \text{ mln m}^3$, w 1972r. - $V = 58 \text{ mln m}^3$ a w 1997r. - $V = 75 \text{ mln m}^3$.
4. W sytuacji gdy zbiornik retencyjny w Goczalkowicach posiada pojemność 165 mln m³ i zmniejszyła się jego rola dla potrzeb zaopatrzenia ludności w wodę pitną niezbędna jest zmiana przeznaczenia tego zbiornika w zdecydowanej roli jako zbiornika przeciwpowodziowego z utrzymywaniem rezerwy powodziowej $V = 75 \text{ mln m}^3$ co najmniej o 30 mln m³ więcej w stosunku do dotychczas utrzymywanej rezerwy przeciwpowodziowej $V = 45 \text{ mln m}^3$.
5. Na przepływ kulminacyjny w przekroju Bieruń Nowy zarówno w VII. 1997r. jak i w V. 2010r. istotny wpływ miał zrzut ze zbiornika Goczalkowice oraz nakładanie się fal wezbraniowych dopływów. W sytuacji gdy do zb. Goczalkowice w VII. 1997r. w przekroju Skoczów dopływało 75 mln m³ a przepływ w przekroju wodowskazu Goczalkowice wynosił w tym samym czasie 134 mln m³ (wraz z rz. Wąpiennicą) świadczy o zlekceważeniu sprawy zabezpieczenia przeciwpowodziowego ($134 - 75 = 59 \text{ mln m}^3$).
6. Zrzut 59 mln m³ ze zb. Goczalkowice oraz nakładanie się dopływów z wezbrań: rz. Soły, rz. Skawy, rz. Przemszy, rz. Pszczyńki, rz. Gostynki powodowały narastanie fali kulminacyjnej przed Krakowem. Za Krakowem zrzuty wezbraniowe rz. Raby, rz. Nidy, rz. Dunajec, rz. Wisłoka, rz. Wisłok wraz z rz. San z powierzchni zlewni 48.943 km² (Górna Wisła – Mała Wisła) spowodowały wysoką falę kulminacyjną przed Sandomierzem.
7. Powyższy przykład potwierdza słuszność postulatu, aby zarządzanie wszystkimi zbiornikami retencyjnymi w dorzeczu głównej rzeki tj. Wisły powierzyć jednej instytucji. Wówczas priorytet ochrony przed powodzią będzie mógł być skutecznie realizowany.

Wnioski dotyczące zlewni Górnej Wisły

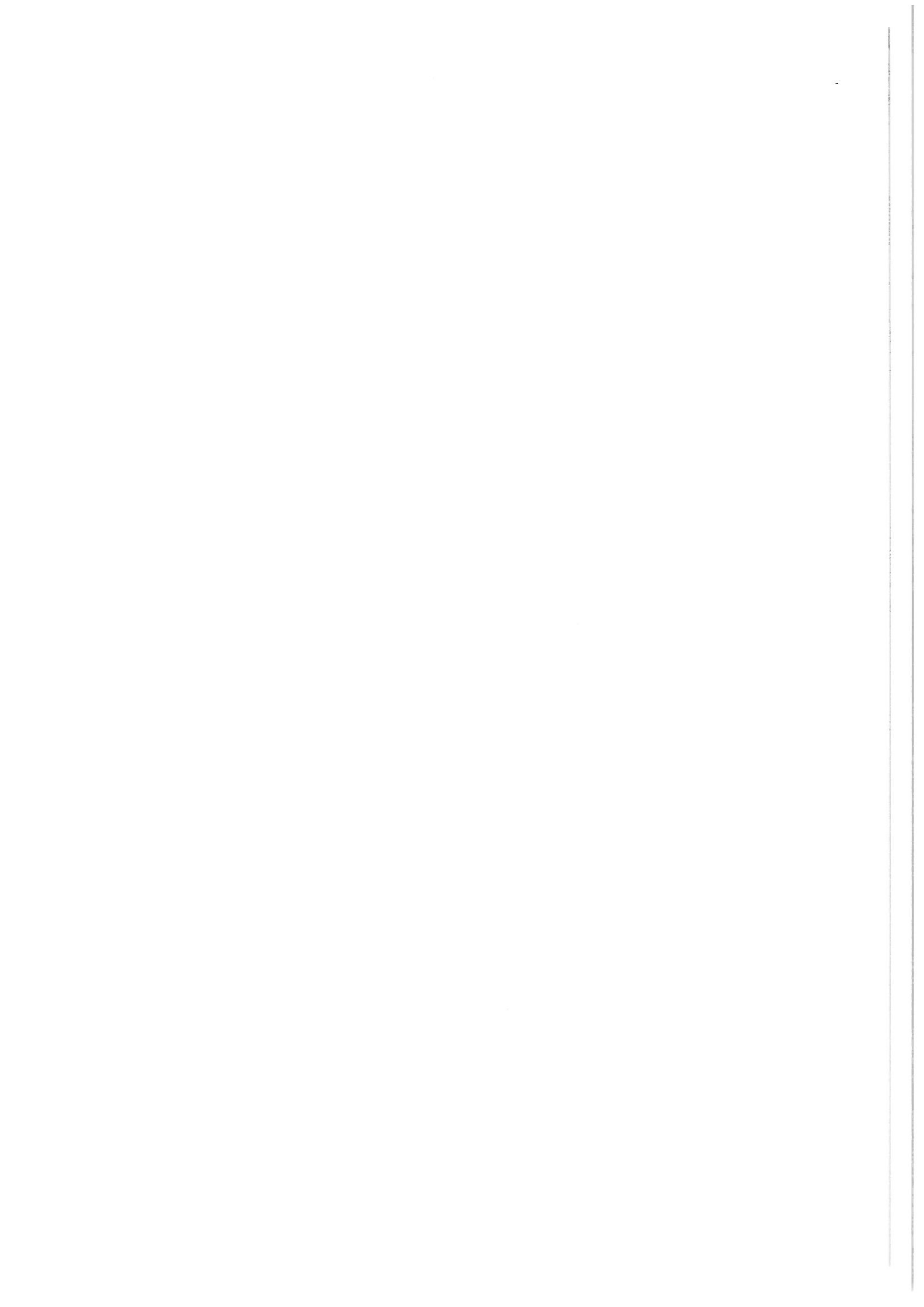
1. Bezwzględnie konieczne jest dokończenie budowy zbiornika Świnna Poręba na rzece Skawie o pojemności całkowitej 161 mln m³. Już w 2010r. zbiornik ten częściowo przechwycił wezbranie rzeki Skawy.

2. W zlewniach rzek: Nida, Wisłoka, Wisłok, i San należy rozważyć w trybie pilnym niezbędną budowę kolejnych zbiorników retencyjnych.
3. Konieczna jest regulacja rzek w celu zwiększenia przepustowości przepływu szczególnie w okresach intensywnych opadów.
4. Konserwacja i naprawa wałów przeciwpowodziowych oraz systemów melioracyjnych winna być nakazem dla funkcjonujących służb.

Opracował:

inż. Jan Szmydki

30.06.2010r.

Zlewnia rzeki Wisły

Załącznik Nr 1

I. Zapory powyżej 15 m wysokości

Op	Zapora/zbiornik	Rok budowy	Rzeka	Wysokość [m]	Pojemność zbiornika [mln. m ³]	Powierzchnia zbiornika [tys. m ²]	Dotychczasowe przeznaczenie	Proponowana zmiana przeznaczenia
1	Wisła-Czarne	1973	Mała Wisła	37	4,50	360	zaopatrzenie w wodę, zabezpieczenie przeciwpowodziowe	
2	Goczalkowice	1956	Wisła	16	165,60	32 000	zaopatrzenie w wodę, zabezpieczenie przeciwpowodziowe	+ zabezp. przeciwpowodziowe, zap. w wodę 1/3 pojemności
3	Wapienica	1932	Wapienica	29	1,10	300	zaopatrzenie w wodę	
4	Trečna	1967	Soła	37	94,60	10 000	zaopatrzenie w wodę, zabezpieczenie przeciwpowodziowe, hydroenergetyka, rekreacja	
5	Porąbka	1936	Soła	37	27,20	3 700	Zabezpieczenie przeciwpowodziowe, hydroenergetyka, rekreacja	
6	Dobczyce	1986	Raba	41	141,70	10 700	zaopatrzenie w wodę, zabezpieczenie przeciwpowodziowe, hydroenergetyka	zwiększyć rolę przeciwpowodziową
7	Frydman	1997	Dunajec	19	brak	brak	zaopatrzenie w wodę, zabezpieczenie przeciwpowodziowe, hydroenergetyka, rekreacja	
8	Czorszyn-Niedzica	1997	Dunajec	60	231,90	12 300	zaopatrzenie w wodę, zabezpieczenie przeciwpowodziowe, hydroenergetyka, rekreacja	
9	Roznów	1941	Dunajec	49	160,70	16 000	zabezpieczenie przeciwpowodziowe, hydroenergetyka, rekreacja	
10	Czchów	1949	Dunajec	19	6,00	2 500	hydroenergetyka	
11	Kimkówka	1994	Ropca	36	43,50	3 030	zaopatrzenie w wodę, zabezpieczenie przeciwpowodziowe, hydroenergetyka, rekreacja	
12	Chańcza	1984	Czarna Słazowska	22	23,60	4 700	zaopatrzenie w wodę, zabezpieczenie przeciwpowodziowe, rekreacja	
13	Solna	1968	San	82	472,00	21 100	zabezpieczenie przeciwpowodziowe, hydroenergetyka, rekreacja	
14	Myczkowice	1981	San	30	10,90	2 000	hydroenergetyka, rekreacja	
15	Besko	1978	Wisłok	36	14,20	2 100	zaopatrzenie w wodę, zabezpieczenie przeciwpowodziowe	
16	Zapora Wióry	2005	Świątyn	26	35,00	4 150	zaopatrzenie w wodę, zabezpieczenie przeciwpowodziowe, hydroenergetyka	
17	Sulejów	1973	Pilica	21	77,40	19 800	zaopatrzenie w wodę, zabezpieczenie przeciwpowodziowe, hydroenergetyka, rekreacja	
18	Dąb	1963	Narew	19	90,00	30 500	zaopatrzenie w wodę, hydroenergetyka, żegluga, rekreacja	
19	Włocławek	1970	Wisła	24	376,00	70 400	zaopatrzenie w wodę, hydroenergetyka, żegluga, rekreacja	+ zabezp. przeciwpowodziowe
20	Kronowo	1930	Brdka	25	80,60	15 600	hydroenergetyka, rekreacja	
21	Żur	1929	Wda	19	16,00	3 000	hydroenergetyka, rekreacja	
22	Zapora Straszyn	1910	Radunia	23	3,40	720	zaopatrzenie w wodę, hydroenergetyka	
23	Świnna-Poręba	w budowie	Skawa	50	161,00	10 350	zaopatrzenie w wodę, zabezpieczenie przeciwpowodziowe, hydroenergetyka, hodowla ryb, rekreacja	
Razem zlewnia Wisły					2239,20			

II. Zapory o wysokości od 5 m do 15 m tworzące zbiornik o pojemności powyżej 3 mln m³

Op	Zapora/zbiornik	Rok budowy	Rzeka	Wysokość [m]	Pojemność zbiornika [mln. m ³]	Powierzchnia zbiornika [tys. m ²]	Dotychczasowe przeznaczenie	Proponowana zmiana przeznaczenia
1	Kozłowa Góra	1937	Brynica	8	15,20	5 800	zaopatrzenie w wodę	
2	Przeczyce	1963	Czarna Przemsza	14	20,74	5 100	zabezpieczenie przeciwpowodziowe, zaopatrzenie w wodę	+ zabezp. przeciwpowodziowe
3	Łąka	1987	Pszczynka	6	11,20	3 530	zaopatrzenie w wodę, zabezpieczenie przeciwpowodziowe, rekreacja	
4	Siemianówka	1991	Narew	10	79,50	32 500	zabezpieczenie przeciwpowodziowe, nawadnianie	
5	Sromowce Wyżne	1994	Dunajec	11	7,40	950	hydroenergetyka, rekreacja	
6	Nielisz	1997	Wieprz	13	19,50	8 900	zabezpieczenie przeciwpowodziowe, nawadnianie, rekreacja, hydroenergetyka	
Razem zlewnia Wisły					153,54			

Źródło: Na podstawie OTKZ na http://www.img.u.p.lodz.pl/infocentre/otkz/zapory_5_15/pl/index.htm - 2006r.

Łącznie zlewnia Wisły:

2392,74 mln m³

Zlewnia rzeki Odry

Załącznik Nr 2

I. Zapory powyżej 15 m wysokości

Lp	Zapora/zbiornik	Rok budowy	Rzeka	Wysokość [m]	Pojemność zbiornika [mln. m ³]	Powierzchnia zbiornika [lys. m ²]	Dolnychczasowe przeznaczenie	Proponowana zmiana przeznaczenia
1	Buków – suchy dok	2005	Odra		50,00		zabezpieczenie przeciwpowodziowe	
2	Racibórz Dolny	w budowie	Odra		185,00		dla zabezp. przeciwpowodziowego	
3	Topola	2002	Nysa Kłodzka	20	26,50	3 420	zaopatrzenie w wodę, hydroenergetyka, żegluga, rekreacja	
4	Otmuchów	1933	Nysa Kłodzka	17	106,50	19 770	zabezpieczenie przeciwpowodziowe, hydroenergetyka, żegluga, rekreacja	
5	Nysa	1971	Nysa Kłodzka	22	102,00	20 420	zaopatrzenie w wodę, zabezpieczenie przeciwpowodziowe, hydroenergetyka, żegluga	
6	Lubachów	1917	Bystrzyca	44	8,00	510	zabezpieczenie przeciwpowodziowe, rekreacja	
7	Dobromierz	1988	Strzegomska	28	11,00	1 000	zaopatrzenie w wodę, zabezpieczenie przeciwpowodziowe, żegluga	
8	Mielków	1966	Bystrzyca	17	71,60	9 200	zaopatrzenie w wodę, zabezpieczenie przeciwpowodziowe, hydroenergetyka	
9	Słup	1978	Nysa Szalona	21	38,40	4 900	zaopatrzenie w wodę, zabezpieczenie przeciwpowodziowe, rekreacja	
10	Bukówka	1987	Bóbr	36	15,50	2 000	zaopatrzenie w wodę, zabezpieczenie przeciwpowodziowe, rekreacja	
11	Scsnówka	2001	Czerwinka	19	14,00	1 780	zaopatrzenie w wodę, zabezpieczenie przeciwpowodziowe, rekreacja	
12	Bóbrwice	1925	Bóbr	18	0,5	110	hydroenergetyka	
13	Wrzeszczyn	1927	Bóbr	21	2,00	400	hydroenergetyka	
14	Pilchowice	1912	Bóbr	69	50,80	2 400	zabezpieczenie przeciwpowodziowe, hydroenergetyka, rekreacja	
15	Złotniki	1924	Kwisa	36	10,50	1 250	zabezpieczenie przeciwpowodziowe, hydroenergetyka	
16	Leśna	1907	Kwisa	45	15,00	1 400	zabezpieczenie przeciwpowodziowe, hydroenergetyka	
17	Zalonia	1968	Plebanka	36	2,00	220	zaopatrzenie w wodę	
18	Niedów	1962	Witka	18	4,9	1 900	zaopatrzenie w wodę, hydroenergetyka	
19	Jeziersko	1985	Warta	20	202,80	42 300	zaopatrzenie w wodę, zabezpieczenie przeciwpowodziowe, hydroenergetyka, nawadnianie, rekreacja	
Razem zlewnia Odry					917,20		w tym 185,00 w budowie poz. 2.	

Zródło: OTKZ/Krzysztof Fiedler na <http://www.imgw.pl/wydzial/infotek/zapory/pl/index.htm> – 2006r

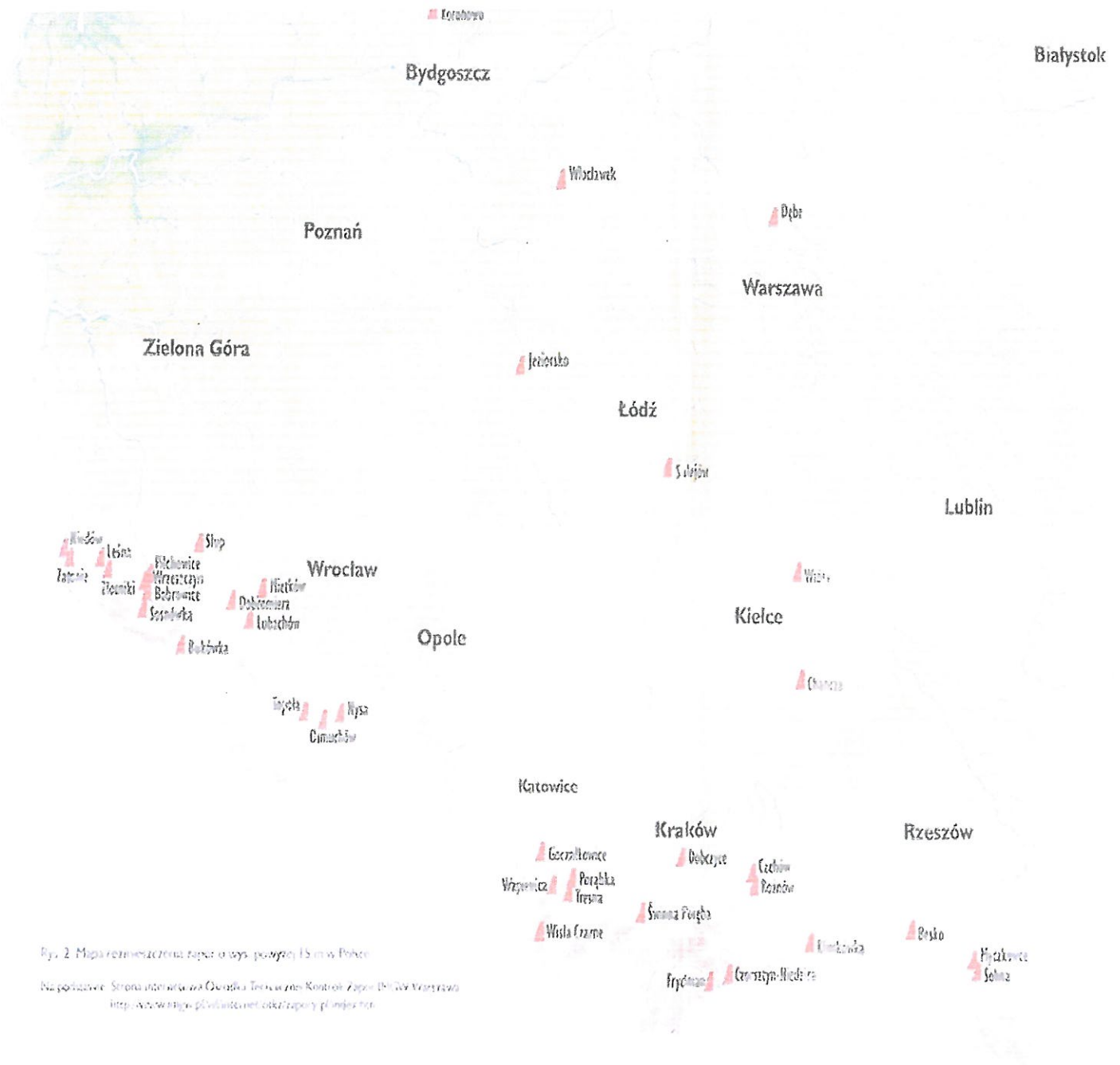
II. Zapory o wysokości od 5 m do 15 m tworzące zbiornik o pojemności powyżej 3 mln m³

Lp	Zapora/zbiornik	Rok budowy	Rzeka	Wysokość [m]	Pojemność zbiornika [mln. m ³]	Powierzchnia zbiornika [lys. m ²]	Dolnychczasowe przeznaczenie	Proponowana zmiana przeznaczenia
1	Myłoi	1848	Brda	13	5,00	1 200	nawadnianie	
2	Niedalino	1913	Radew	14	5,50	900	hydroenergetyka	
3	Pierzchały	1915	Pasłęka	10	11,50	2 400	hydroenergetyka	
4	Rosnowo	1922	Radew	13	8,80	1 900	hydroenergetyka	
5	Gródek	1923	Wda	14	5,50	1 000	hydroenergetyka	
6	Rejowice	1924	Rega	11	4,60	2 200	hydroenergetyka	
7	Strzegomino	1924	Słupia	12	5,10	1 000	hydroenergetyka	
8	Podgaje	1930	Gwda	10	3,90	1 200	hydroenergetyka	
9	Jastrzewie	1931	Gwda	13	8,20	1 500	hydroenergetyka	
10	Radusze Stary	1935	Bóbr	6	4,70	1 900	hydroenergetyka	
11	Dychów	1936	Bóbr	8	3,40	1 000	hydroenergetyka	
12	Dzierżno Małe	1938	Dramin	6	12,60	1 300	zabezpieczenie przeciwpowodziowe, żegluga	
13	Turawa	1948	Mła Panew	14	95,50	20 700	hydroenergetyka, zabezpieczenie przeciwpowodziowe, żegluga	
14	Brzeg Dolny	1958	Odra	13	8,00	2 100	żegluga, hydroenergetyka	
15	Dzierżno Duże	1964	Kłodnica	9	94,00	6 200	żegluga, zabezpieczenie przeciwpowodziowe	
16	Rybnik	1972	Rudn	13	22,00	4 700	wykorzystanie technologiczne, spody wodne, węglactwo	zabezp. przeciwpowodziowe
17	Zemkowice	1974	Bystrzyca	7	6,30	2 800	zaopatrzenie w wodę, rekreacja	
18	Ponaj	1978	Warta	14	21,10	5 500	zaopatrzenie w wodę, zabezpieczenie przeciwpowodziowe	
19	Brocy Izyckie	1986	Karnienna	10	7,30	2 300	zabezpieczenie przeciwpowodziowe, zaopatrzenie w wodę, rekreacja	
20	Kozielec	2003	Nysa Kłodzka	11	10,40	3 500	rekreacja, inne	
Razem zlewnia Odry					347,40			

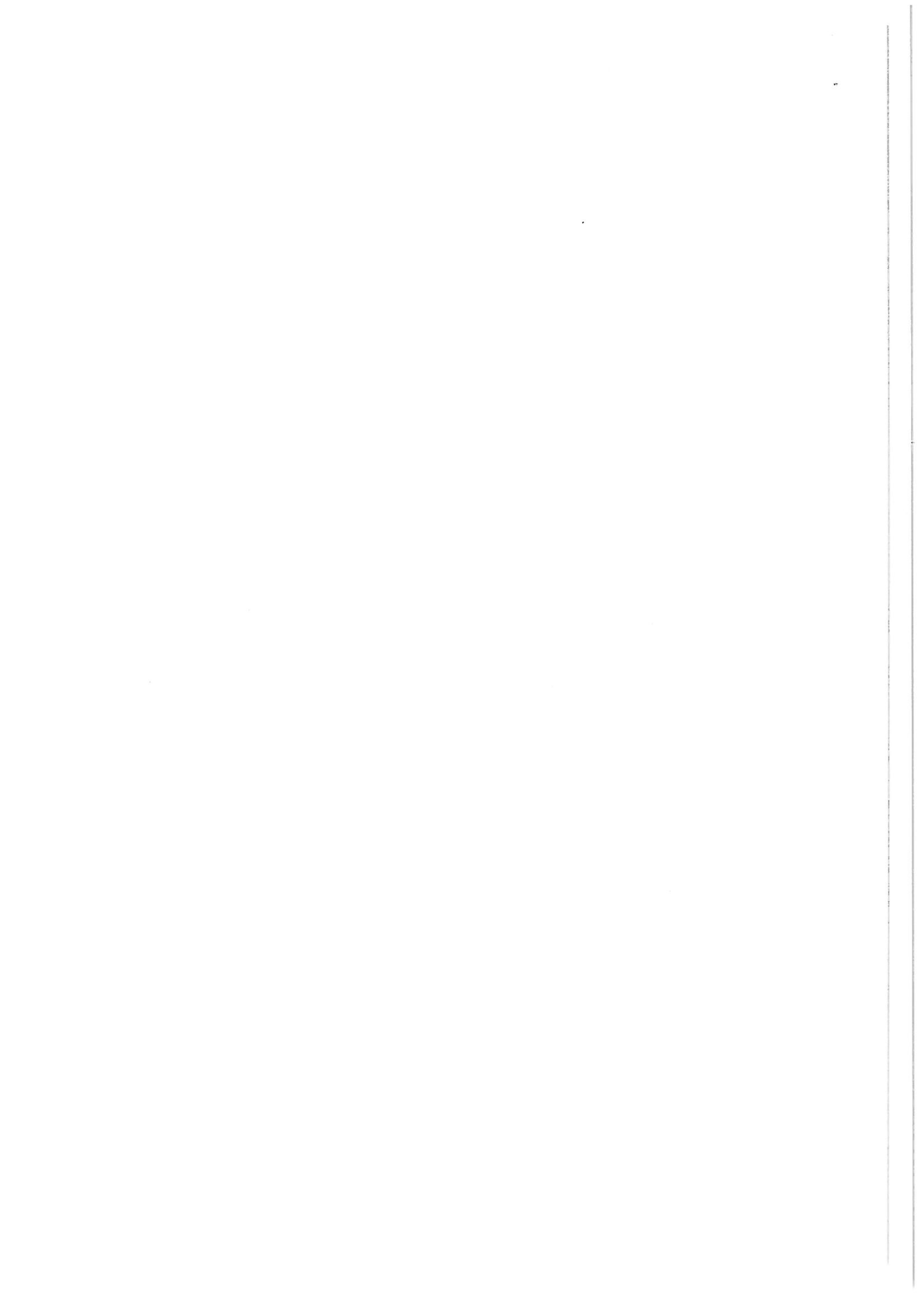
Zródło: Na podstawie OTKZ na http://www.imgw.pl/wydzial/infotek/zapory_5_15/pl/index.htm – 2006r

Łącznie zlewnia Odry:

1264,60 mln m³

Rys. 2. Mapa rozmieszczenia zapór (czerw. trójkąt) i miast w Polsce.
 Na podstawie: Strona internetowa Ośrodka Technicznego Kontroli Zapór (OTKZ) w Warszawie
http://www.otkz.gov.pl/walidacja/walidacja_zapory.pl/index.htm

Rybnik, dnia 12.04.2010r.

RADA MIASTA RYBNIKA
PRZEWODNICZĄCY
PAN STANISŁAW JASZCZUK

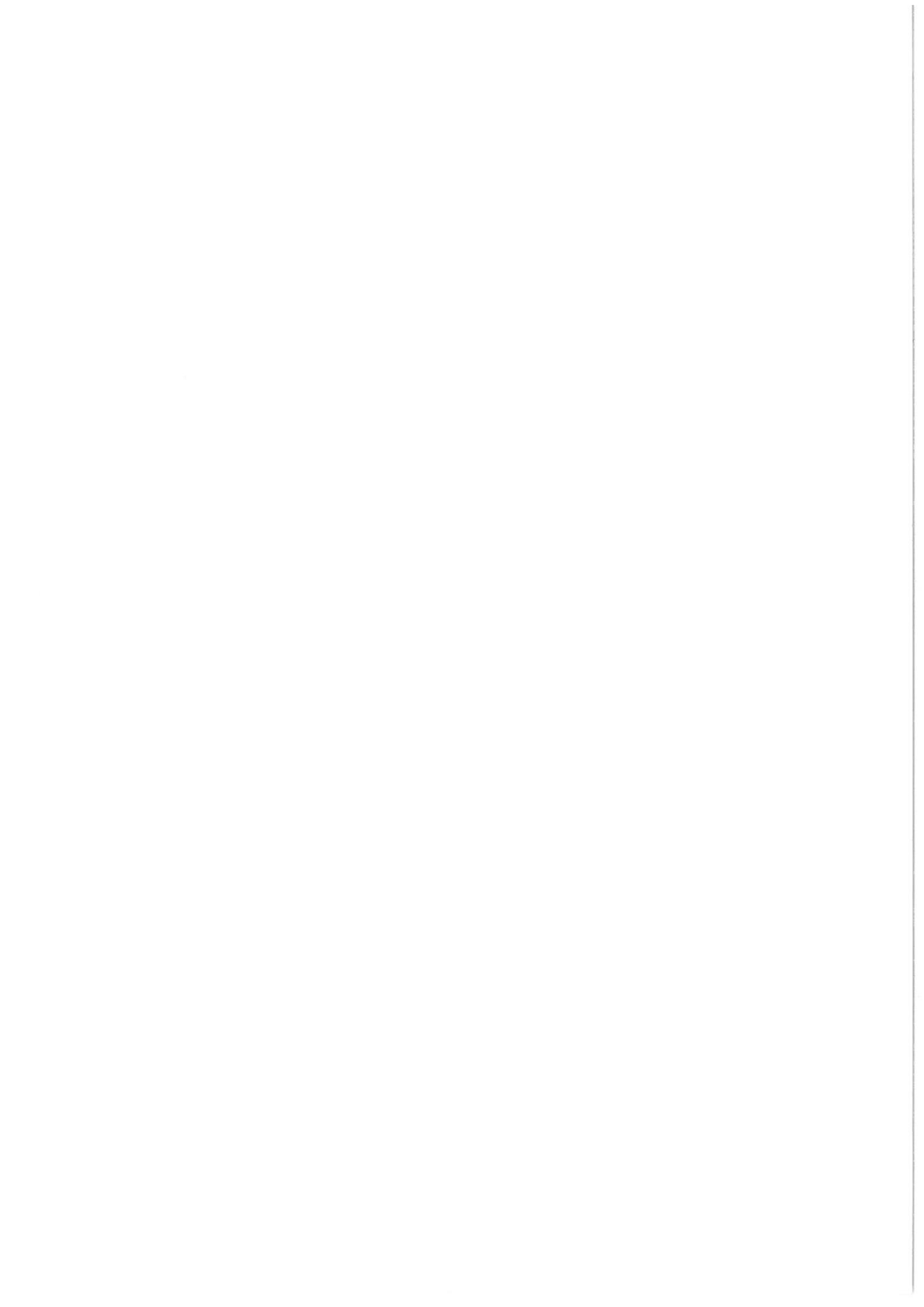
Dot.: inicjatywy obywatelskiej – postulatu nadania bezimiennemu rondzie
w dzielnicy Śródmieście – skrzyżowanie ulic Raciborska –
Wodzisławska – Dworek – Hallera nazwy:
„RONDO AUTONOMII ŚLĄSKA”
1920 – 1945

15 lipca 2010 r. minie 90 lat od historycznego dnia, kiedy Sejm II Rzeczy –
pospolitej przyjął ustawę konstytucyjną, zawierającą Statut Organiczny
Województwa Śląskiego – autonomię (z jęz. greckiego autonomia znaczy
samorząd).

Współtwórcą podstaw prawnych autonomii był Józef Buzek, dziadek
prof. Jerzego Buzka – obecnego przewodniczącego Parlamentu
Europejskiego. Autonomia była rozwiązaniem bardzo skutecznym
gospodarczo, znanym też w innych krajach Europy (w zaborze austriackim
Polacy korzystali z szerokiej autonomii). W ustawie konstytucyjnej
zapisano, by urzędy państwowe w ramach śląskiej autonomii były w
pierwszej kolejności zastrzeżone dla autochtonów. Była to umowa
społeczna między dwoma społecznościami – śląską i polską.
Szanowni Rajcowie Magistratu ! Niebawem minie 90 lat od chwili, z którą
nasi przodkowie tak wiele nadziei wiązali na lepsze, godne życie.
I tak, jak polski Sejm, ustanawiając autonomię dla województwa śląskiego,
zadośćuczynił ofiarom ponad 2 tys. poległych Ślązaków w powstaniach
śląskich, tak Wy Rajcowie, Testamentem Ojców i Matek tej ziemi jesteście
zobowiązani do dokumentowania jej historii, jej dziedzictwa, o co też w
swoim Testamencie wezwaniem „Proszę Was, pozostańcie wierni temu
dziedzictwu.....” prosił Jan Paweł II.

Jaka byłaby Polska, gdyby nie część Górnego Śląska pozyskana ofertą
autonomii ? Warszawscy działacze plebiscytowi – Wojciech Jamrota,
Stanisław Bełza tak pisali : „ Bez Śląska Polska będzie nędzarką, tyle
tylko, że bez kajdan. Z nim połączona stanie się mocarstwową potęgą na
wschodzie Europy, niezależną od zewnętrznych i wewnętrznych swoich
wrogów. I nie doczeka się ponownie grobu.”

Po I wojnie światowej bogactwa i ludzie tej śląskiej ziemi budowali zręby
odrodzonej II Rzeczypospolitej.

Po II wojnie – za śląski węgiel zbudowano wszystkie inwestycje w Polsce. To twardy Ślązak, Górny Śląsk, od 1922r. serce polskiej gospodarki, a nie mała, słaba stocznia z Gdańska, rozwalił totalitarny komunistyczny system w Europie Środkowo – Wschodniej.

Za autonomię odpłaciła się Polsce nasza śląska ziemia, dając 90%śląskich złóż węgla kamiennego, 53 kopalnie węgla kamiennego, 10 kopalń cynku i ołowiu, 9 kopalń rud żelaza, a także huty cynku, ołowiu, srebra....

Nasi Ojcowie i Matki za dar autonomii- samorządowego gospodarowania na Ojcowiznie odpowiedzieli darem serca. Dla Prezydenta RP Ignacego Mościckiego i jego następców wzniesli w latach 30-tych XX wieku piękny zamek w Wiśle w otoczeniu cudownej przyrody naszego śląskiego Beskidu. W portalu zamku widnieje nasze śląskie godło, zaświadczające o śląskiej tożsamości tej ziemi. Za śląską autonomię ceną życia zapłacił też Wojciech Korfanty.

Dziś siedzibą Ruchu Autonomii Śląska jest nasze miasto Rybnik.

Wielkim orędownikiem autonomii Śląska był śp. Ksiądz Henryk Joško proboszcz rzymsko-katolickiej Parafii św. Jadwigi Śląskiej w Rybniku – Nowinach, budowniczy tego kościoła, niestrudzony społecznik miasta, jeden z założycieli Ruchu Autonomii Śląska.

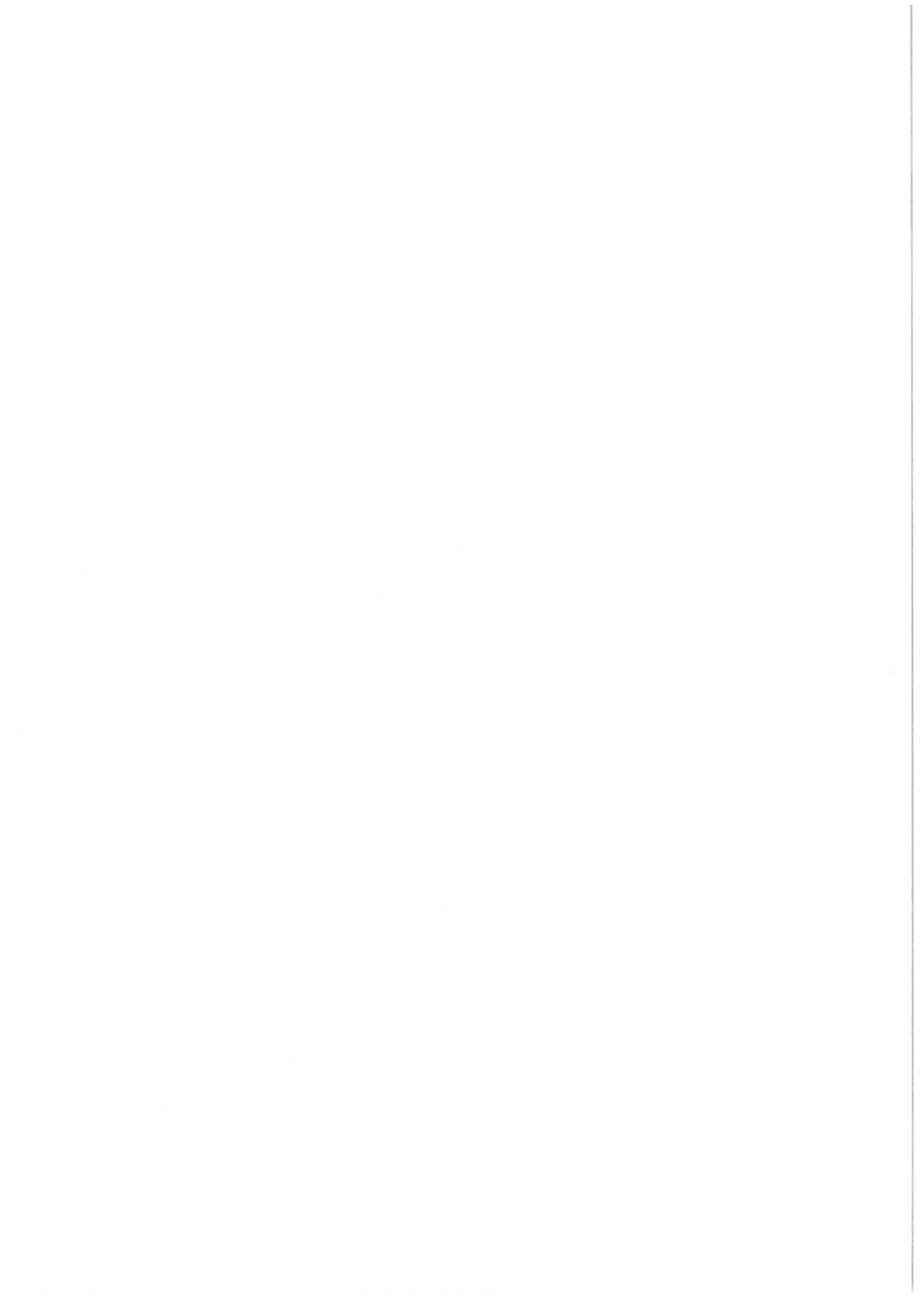
Miasto bez historycznych korzeni, to miasto bez duszy, skazane w Zjednoczonej Europie na obumarciu. Czy taki los Szanowni Radni chcecie temu miastu zgotować ? Obcinanie historycznych korzeni, zacieranie śląskości – europejskiej tożsamości tej ziemi; to działania cechujące kolonizatora.

Po owocach poznacie ich ! Jednoznacznie są działaniami na szkodę polskości na Śląsku, niosą skutek odwrotny do zamierzonego.

To z pewnością o takich myślał Jan Jeziorański – wielki Polak – Europejczyk, przyjaciel Śląska i Ślązaków mówiąc: ...”największym zagrożeniem dla Polski są sami Polacy” !

Szanowni Rajcowie ! Czas najwyższy pochylić się nad tą naszą rybnicką – śląską ziemią, której w wyborach w 2006 r. tak wiernie, ofiarnie służyć deklarowaliście. Służyć tak wiernie i ofiarnie, jak w ciągu tej prawie 4 - letniej kadencji służyście państwu ukraińskiemu. Owocem tego Waszego serwilizmu to historia Ukrainy zapisana na ulicach naszego miasta (np. Rondo Ukraina) a polsko – katolicką ofiarnością Waszych umysłów i serc zaimponowaliście nam Obywatelom miasta przekazując tej bogatej Ukrainie, tak antypolskiej (dekret Prezydenta Ukrainy o nadaniu tytułu bohatera narodowego Ukrainy mordercy Polaków) 70 tys.złotych, z tego tak bardzo zadłużonego Waszą polityką miasta , pieniędzy z naszych podatków – emerytów, rencistów.

My Górnoszlązacy ufamy i mamy nadzieję, że tej śląskiej – rybnickiej ziemi, która Wam i Waszym rodzinom każdego dnia daje chleb życia, z szacunkiem się pokłonicie i w tej kończącej się kadencji w tym rybnickim

Magistracie, każdy z Was z Prezydentem Adamem Fudalim na czele podejmiecie niezależne, samodzielne decyzje w temacie dokumentowania historii dziedzictwa tej ziemi.

Nam Obywatelom miasta w 2006r. szanowni Rajcowie żarliwie przyrzekaliście służyć tzn. podejmować uchwały zgodne z wolą Obywateli miasta – najwyższej władzy w państwie demokratycznym, która zadecyduje niedługo o Waszym bycie w Magistracie.

My Obywatele tego miasta wierzymy, że Wy Rajcowie, którzy od nas otrzymaliście mandat władzy ustawodawczej sprostacie standardom Zjednoczonej Europy i podejmiecie uchwałę godną tej ziemi, tak, że 15 lipca 2010r., w 90-tą rocznicę nadania autonomii województwu śląskiemu, podane w tytule pisma Rondo miasta zaświadczać będzie o tym historycznym fakcie tj. przyjęcia przez województwo śląskie zaproponowanej przez Polskę autonomii.

A przed Magistratem śląskiego ducha naszego miasta przywoływać będzie śląska flaga – symbol miłości do swojej ziemi, ziemi naszych przodków, w otoczeniu flag Unii Europejskiej i polskiej.

To elementarny standard w Zjednoczonej Europie – Naszego Domu.

Załącznik:

Autonomia to było dobre

Rozwiązanie – Dz. Zach.

19.03.2010r.

Z poważaniem

Za Zarząd Ruchu A.Śl.

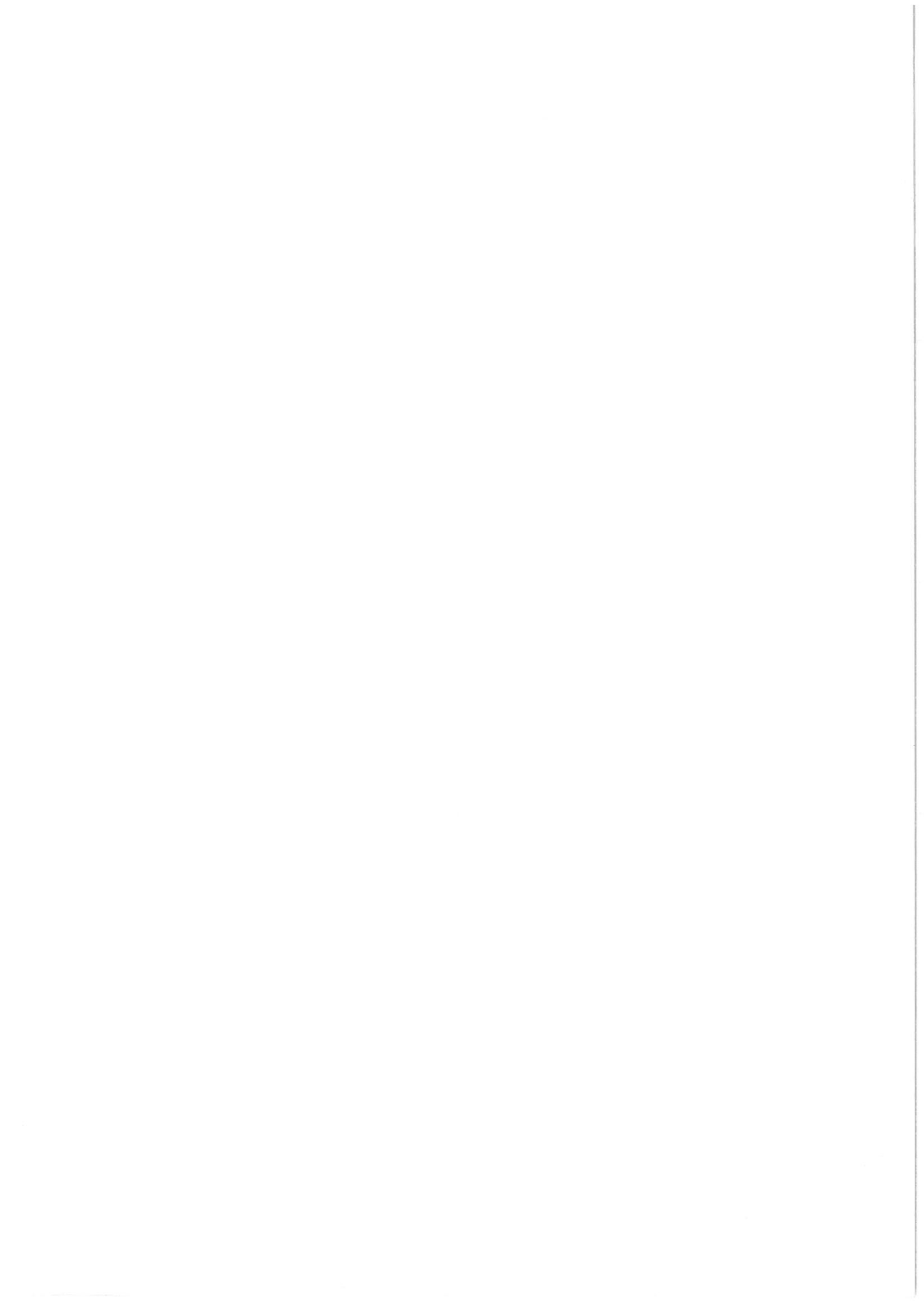
mgr Rudolf Kołodziejczyk

inż. Paweł Helis

mgr inż. Jan Rduch

Do wiadomości:

1. Prezydent Miasta – Adam Fudali
2. Klub Radnych PIS
3. Klub Radnych PORP
4. Klub Radnych BSR
5. Radny Niezależny – Stanisław Stajer

RADA MIASTA RYBNIKA
PRZEWODBICZĄCY
Pan Stanisław Jaszczuk

Dot: inicjatywy obywatelskiej postulatu nadania nazwy
Ulicy, instytucji wzgl. ronda im. Profesora Józefa Dudka

W dniu 13 września 2008 r. we Wrocławiu zmarł Profesor doktor habilitowany Józef Dudek profesor Uniwersytetu Wrocławskiego, wybitny matematyk i wybitny humanista, twórca i wieloletni gospodarz „Salonu Profesora Dudka”. Był autorem wielu prac naukowych w dziedzinie algebry. Żył 69 lat.

Urodzony 1 marca 1939 r. w pod rybnickiej wsi Zwonowicach gmina Lyski, wcześniej osierocony przez ojca wychowywał się w bardzo skromnych warunkach. Zanosilo się na to, że zyciorys Jego, ze wsi pod Rybnikiem, będzie wygladał tak jak wielu Jego rówieśników o podobnym statusie materialnym i śląskim rodowodzie.

W wypadku profesora, dwa czynniki odegrały istotną rolę, pierwszy bardzo prozaiczny, na skutek drobnego kalectwa zostaje przez lekarzy uznany za niezdolnego do pracy fizycznej i żadna szkoła zawodowa nie mogła Go przyjąć. Jedyńa szkoła do jakiej mógł uczęszczać było Liceum Ogólnokształcące w Rydułtowach.

Drugi czynnik to czynnik ludzki.. Młody Józef Dudek trafia do klasy w której matematyki uczył wspaniały pedagog i świetny matematyk prof. Alfons Hajok.

I to był moment zwrotny w życiu profesora Dudka. Jego nauczyciel rozpoznał talent tkwiący w tym zahukany wiejskim chłopcu, którego z powodu matematyki zostawiono w szkole podstawowej na drugi rok w tej samej klasie. On kupił mu pierwszy podręcznik, pokierował nim w indywidualnym trybie i już po krótkim okresie szkolne podręczniki przestały wystarczać i trzeba było z Katowic przywozić podręczniki akademickie.

W 1958 prof. Dudek został laureatem Olimpiady Matematycznej na szczeblu krajowym. Ten sukces dał mu prawo wyboru studiowania bez egzaminu na dowolnej, krajowej uczelni. Wybrał Wrocław.

Poza sukcesami na polu nauki profesor Józef Dudek został laureatem nagrody Kolegium Rektorów Uczelni Wrocławia i Opolą przyznawanej za integrację środowisk akademickich. Zebrawszy pieniądze na korepetycjach i wyjazdach naukowych do Kanady i Francji wykupił duże mieszkanie i przeznaczył je wyłącznie na spotkania.

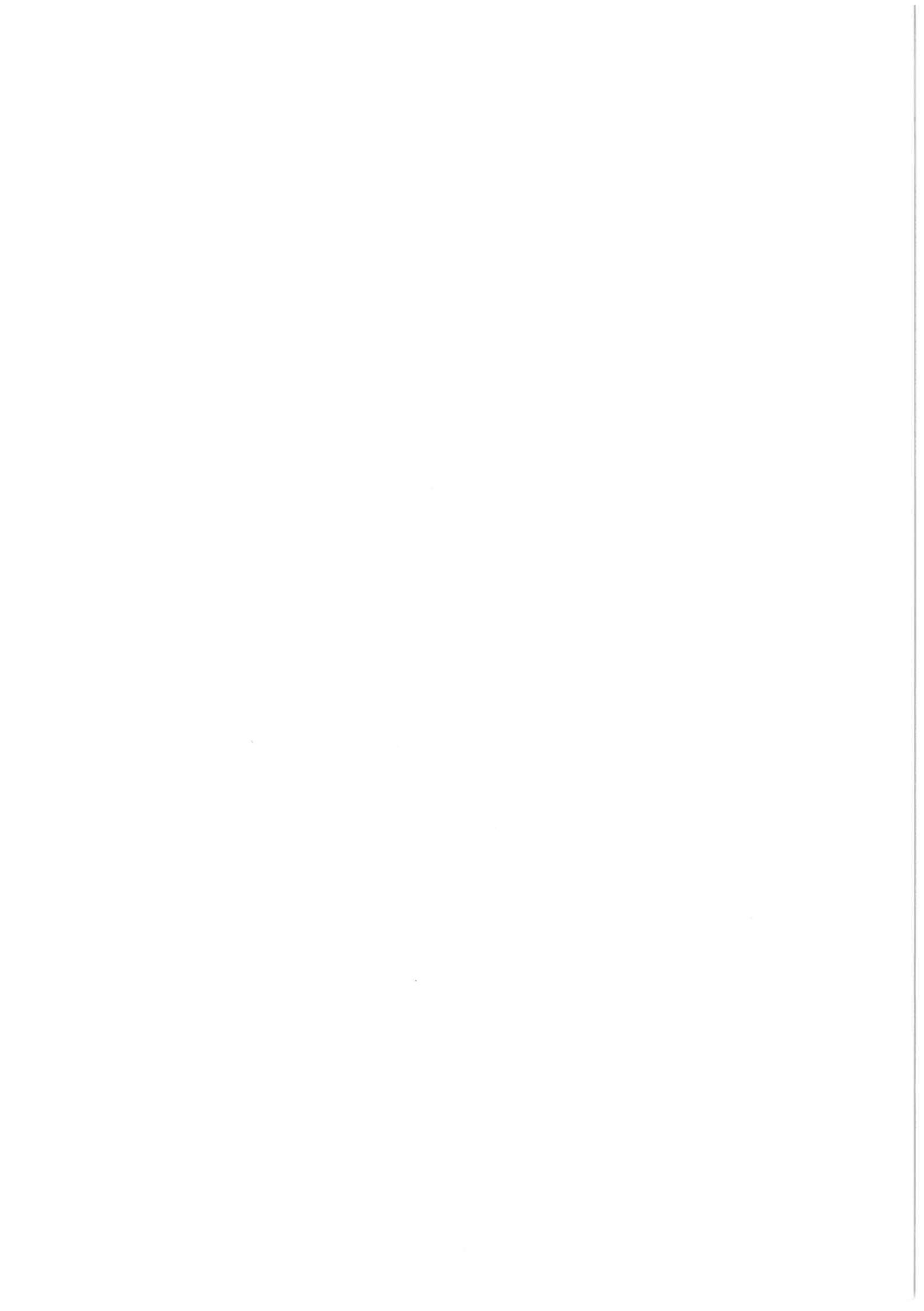
Pierwsze spotkanie odbyło się w styczniu 1996 roku. Kameralne dyskusje przerodziły się .w publiczne spotkania.

Pierwotna realizacja ograniczała się do ludzi z bylej opozycji PRL-u ale już wtedy profesor Dudek myślał o rozszerzeniu na ludzi, którzy należeli lub byli blisko przeszłej władzy.

W zasadach konstytucyjnych Salonu zapisano „Salon jest miejscem spotkań ludzi kultury, nauki i polityki o różnorodnych poglądach i przekonaniach. Okazało się to niełatwe.

Po licznych groźbach porzucenia salonu w czerwcu 1998 roku zaproszono ekonomistę profesora Józefa Kaletę a spotkanie prowadził Józef Pinior.

W ten sposób pokonał wszystkie bariery.

Co piątek, o godzinie 19-tej z zaproszonym przez siebie gościem specjalnym, który wygłasza 30-to minutowe wprowadzenie do tematu spotyka się Salon.

W Salonie uczestniczyli m.in. :

Profesor Kołakowski, holenderski fizyk laureat Nagrody Nobla Gerard t'Hooften, ks. Henryk kardynał Gulbinowicz, Krzysztof Zanussi, Wałęsa, Nowak-Jeziorański, Bartoszewski, Onyszkiewicz, Zoll i wielu innych światowej sławy przedstawicieli nauki, kultury i polityki oraz duchownych różnych wyznań.

Kardynał Gulbinowicz przyznał profesorowi Dudkowi milenijny pierścień, który jest przyznawany jedynie wybitnie zasłużonym.

Salon profesora Dudka był zjawiskiem niezwykłym, nic podobnego nie istnieje w naszym kraju i nawet na świecie. Był to przede wszystkim prawdziwy Salon, Salon w prywatnym mieszkaniu do którego gospodarz raz w tygodniu zapraszał upatrzone przez siebie osoby. Paleta poglądów była urozmaicona w których omawiano najbardziej żywotne sprawy, od filozofii po politykę.

Profesor Józef Dudek osiągnął to czego współcześnie nie mogą osiągnąć dobierane na różne sposoby gremia nie mogące wypracować wspólnego stanowiska w żadnej istotnej sprawie i dlatego uhonorowanie profesora Dudka jest potrzebne i konieczne.

Z poważaniem

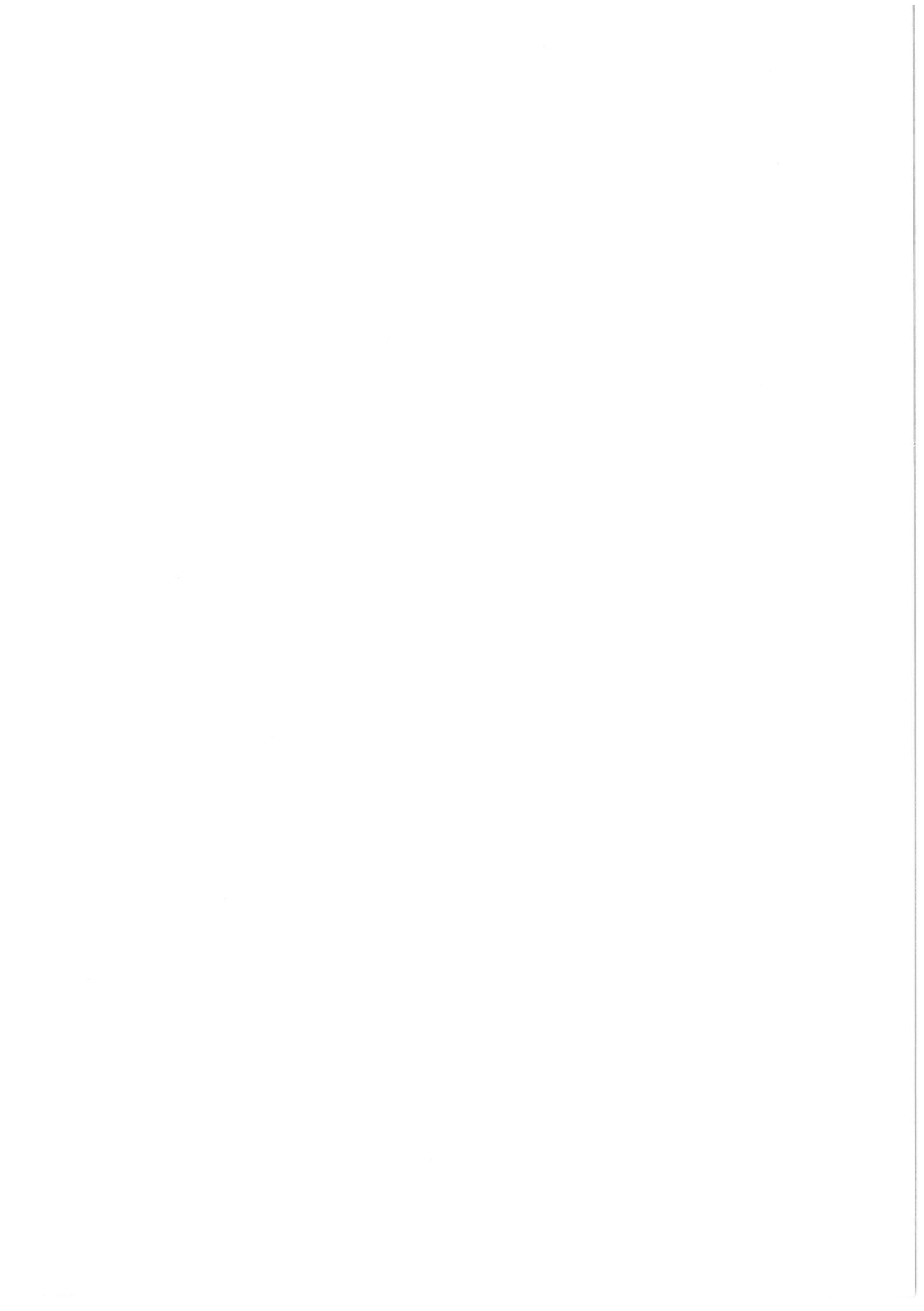
Mgr inż. Jan Rduch

Inż. Paweł Helis

Rudolf Kołodziejczyk

Do wiadomości:

1. Prezydent Miasta Adam Fudali
2. Klub Radnych PORP
3. Klub Radnych PIS
4. Klub Radnych BSR
5. Radny Niezależny Stanisław Stajer
6. Prasa : Nowiny , Dziennik Zachodni I inne lokalne dzienniki

Koło Ruchu Autonomii Śląska: 44-200 Rybnik ; ul. Białych 7; e-mail: rasrybnik@gmail.com
Rybnik, dn. 4.08.2010 r.

Sejm Rzeczypospolitej Polskiej
Pan Marszałek Grzegorz Schetyna
00-902 Warszawa ul. Wiejska 4/6/8

Senat Rzeczypospolitej Polskiej
Pan Marszałek Bogdan Borusewicz
00-902 Warszawa ul. Wiejska 6

W miesiącu lipcu 2010 r. Komisja Europejska akceptowała wniosek rozporządzenia Rady Unii Europejskiej w sprawie pomocy państwa ułatwiającej zamykanie niekonkurencyjnych kopalń o numerze 2010/O220 (NLE) uwzględniający Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 107 ust.3 lit. e przekazała projekt aktu ustawodawczego parlamentom narodowym.

Rozporządzenie węglowe, dotychczas obowiązujące, numer 1407/2002 z dnia 23 lipca 2002 r. wygasa z dniem 31 grudnia 2010 r.

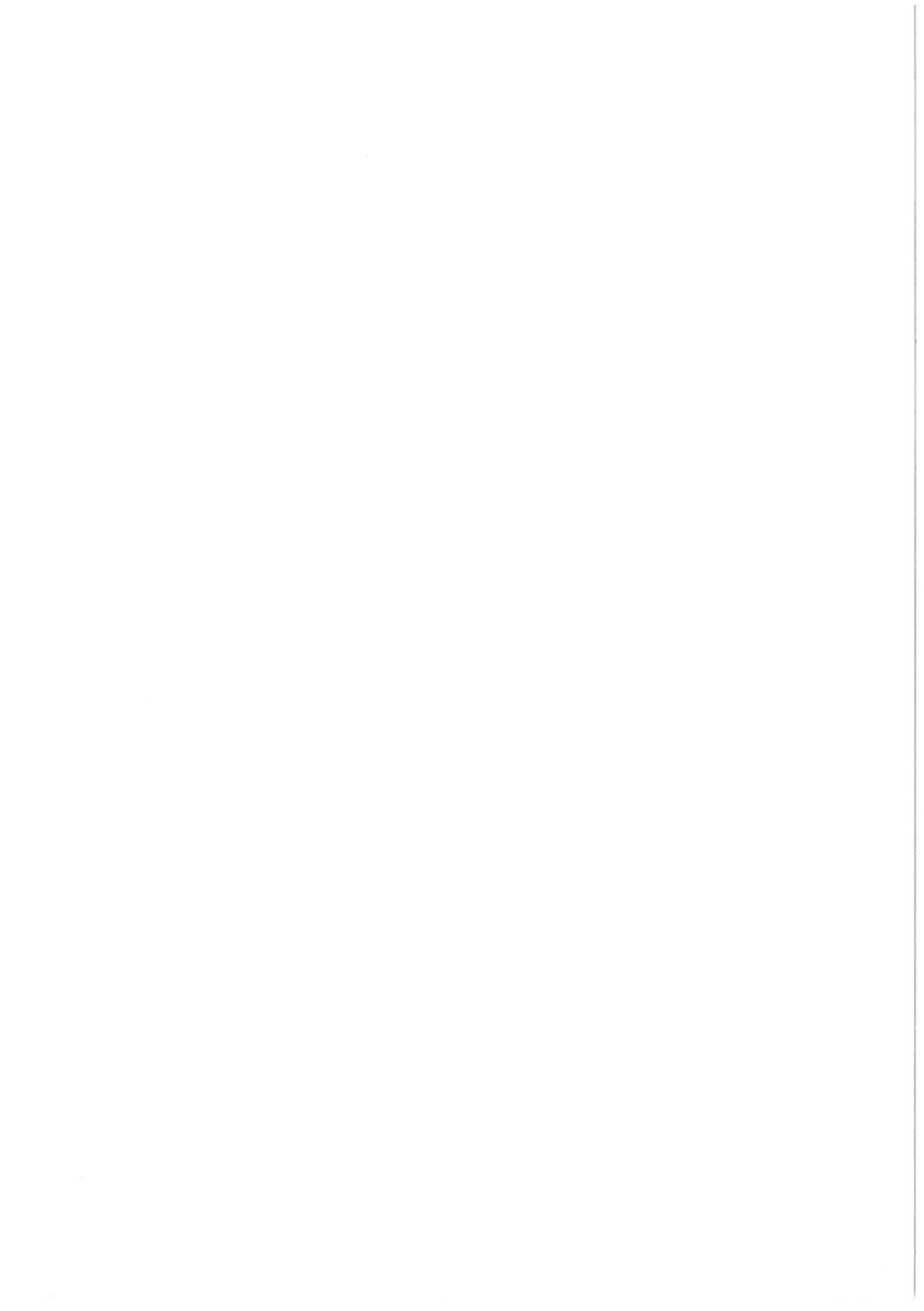
W związku z powyższym zwracamy się do Sejmu i także do Senatu z pytaniem jaką odpowiedź, otrzymała Rada Unii Europejskiej ?. Treść ewentualnej odpowiedzi prosimy przestać na nasz adres w polskiej i angielskiej wersji językowej.

W przypadku braku reakcji parlamentów na projekt zarządzenia prosimy o odpowiedź na pytanie jakie prawo będzie stosować państwo polskie w stosunku do niekonkurencyjnych kopalń?.

Prosimy o szczegółową odpowiedź uwzględniającą wszystkie aspekty powziętych decyzji (gospodarcze, finansowe, społeczne, regionalne i inne).

Za Zarząd Kola RAŚ Rybnik

Paweł HELIS

Warszawa, dnia 3 września 2010 r.

KANCELARIA SENATU
BIURO KOMUNIKACJI SPOŁECZNEJ
DZIAŁ PETYCJI I KORESPONDENCJI
BKS/DPK-131-27453/10 DA

Pan Paweł Helis
Ruch Autonomii Śląska
ul. Białych 7
44-200 Rybnik

Szanowny Panie,

uprzejmie informujemy, iż korespondencja Ruchu Autonomii Śląska adresowana do Marszałka Senatu RP, dotycząca Rozporządzenia Rady (KOM 2010/372) w sprawie pomocy państwa ułatwiającej zamykanie niekonkurencyjnych kopalń węgla, została przekazana do Działu Petycji i Korespondencji Biura Komunikacji Społecznej.

Uprzejmie informujemy, że przedmiotowy dokument Marszałek Senatu skierował do senackiej Komisji Spraw Unii Europejskiej w celu wyrażenia opinii o wniosku Rozporządzenia Rady (KOM 2010/372). Dotychczas komisja nie procedowała nad przedmiotowym dokumentem.

Pragniemy Państwa poinformować, że wszystkie dane dotyczące pracy komisji senackich publikowane są na bieżąco na stronie internetowej Senatu pod adresem: www.senat.nw.gov.pl w zakładce: Prace komisji np. w linku: Komisja Spraw Unii Europejskiej dane o interesującym Państwa zagadnieniu. W szczególności w pliku: Opinie Komisji zamieszczone są stanowiska komisji do poszczególnych dokumentów, zaś w pliku: Posiedzenia Komisji zawarty jest wykaz i opis przebiegu prac nad danym zagadnieniem. Ponadto w zakładce: Plan posiedzeń komisji publikowane są tygodniowe plany pracy, które pozwalają ustalić, czy dane zagadnienie będzie przedmiotem pracy wybranej komisji.

W odniesieniu do oczekiwania, że uzyskacie Państwo opinię senackiej komisji o Rozporządzeniu Rady (KOM 2010/372) w polskiej i angielskiej wersji językowej informujemy, że jako Izba Parlamentu narodowego mamy obowiązek tworzenia aktów i dokumentów prawnych w języku urzędowym - języku polskim i nie dokonujemy tłumaczeń tych dokumentów.

Szanowni Państwo, zachęcamy do skorzystania ze wskazanego powyżej publikatora i jego monitorowania dla uzyskania oczekiwanych informacji.

Z wyrazami szacunku

Główny Specjalista

Danuta Antoszkiewicz

Zgodnie z wymaganiami art. 24 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. o ochronie danych osobowych (Dz. U. z 2002r. Nr 101, poz. 926 ze zm.) uprzejmie informujemy, że w Kancelarii Senatu gromadzone są dane osobowe – imię i nazwisko, adres – dobrowolnie przez Pana przedstawione, a także informacja o problemie przedstawionym w liście. Zbiór danych prowadzony jest w celach ewidencyjnych. Dane osobowe przekazywane są innym organom i instytucjom jedynie w zakresie niezbędnym do wyjaśnienia zgłoszonej sprawy. Ma Pan prawo wglądu do swoich danych osobowych oraz ich poprawiania.

ul. Wiejska 6, 00-902 Warszawa, tel. 22 694-97-21, fax 22 694-99-06

SEJM
RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Komisja Gospodarki
GOS-142-33(2)-2010

Warszawa, dnia 22 września 2010 r.

**Pan Poseł
Stanisław Rakoczy
Przewodniczący Komisji
do Spraw Unii Europejskiej**

Szanowny Panie Przewodniczący,

uprzejmie informuję, że do Komisji Gospodarki wpłynęło pismo przedstawiciela Ruchu Autonomii Śląska Pana Pawła Helisa, dotyczące wniosku rozporządzenia Rady Unii Europejskiej w sprawie pomocy państwa ułatwiającej zamykanie niekonkurencyjnych kopalń.

W związku z powyższym, przekazuję je zgodnie z właściwością do Komisji do Spraw Unii Europejskiej.

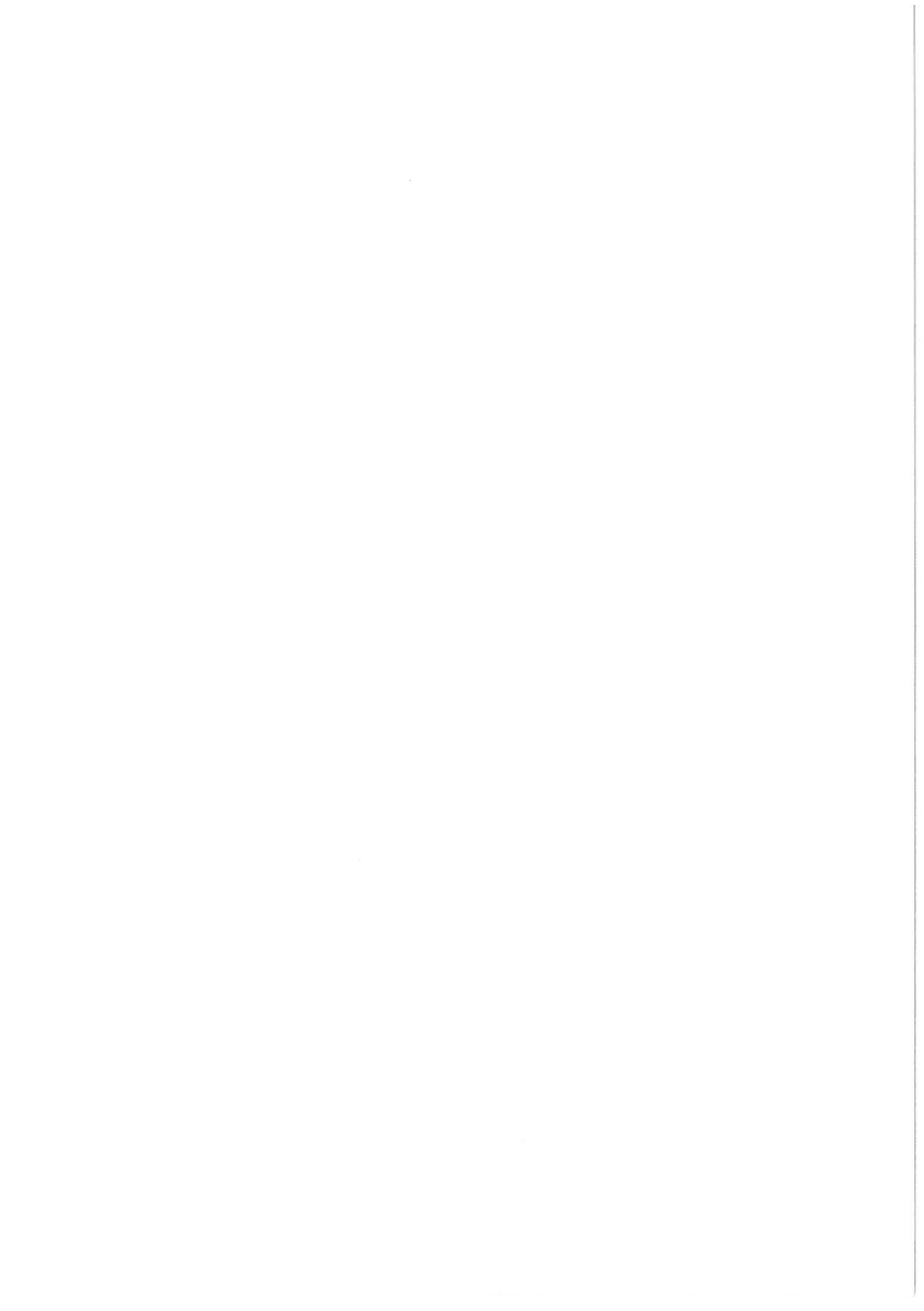
Z poważaniem

Przewodniczący Komisji

(Wojciech Jasiński)

Do wiadomości:

1. Pan Paweł Helis, Ruch Autonomii Śląska – Koło Terenowe Rybnik.

KOMISJA EUROPEJSKA

Bruksela, dnia 20.7.2010
KOM(2010) 372 wersja ostateczna
2010/0220 (NLE)

Wniosek

ROZPORZĄDZENIE RADY

w sprawie pomocy państwa ułatwiającej zamykanie niekonkurencyjnych kopalń węgla

{SEC(2010) 850}
{SEC(2010) 851}

UZASADNIENIE

1. Kontekst wniosku

Pomoc dla unijnego przemysłu węgla kamiennego jest regulowana sektorowym instrumentem prawnym: rozporządzeniem Rady (WE) nr 1407/2002 z dnia 23 lipca 2002 r. w sprawie pomocy państwa dla przemysłu węglowego¹ („rozporządzenie węglowe”).

Rozporządzenie to wygasa z dniem 31 grudnia 2010 r. Przy braku nowych ram prawnych pozwalających na określone, specyficzne rodzaje pomocy państwa dla przemysłu węglowego, państwa członkowskie mogłyby przyznawać pomoc wyłącznie w granicach przewidzianych ogólnymi przepisami dotyczącymi pomocy państwa mającymi zastosowanie do wszystkich sektorów.

W porównaniu z rozporządzeniem węglowym ogólne przepisy dotyczące pomocy państwa znacząco ograniczają możliwości pomocy państwa dla przemysłu węglowego, zwłaszcza – choć nie tylko – w odniesieniu do pomocy na produkcję. Jednak niektóre państwa członkowskie ponoszą wysokie koszty produkcji w stosunku do bieżących i prognozowanych światowych cen rynkowych, a zatem ich produkcja węgla kamiennego jest ekonomicznie niekonkurencyjna i najprawdopodobniej taka też będzie w przyszłości.

Dotowany węgiel ma jedynie marginalny wpływ na bezpieczeństwo dostaw energii na szczeblu UE (aczkolwiek w poszczególnych państwach członkowskich sytuacja jest różna). Niewielki udział dotowanego węgla kamiennego w ogólnym portfelu energetycznym UE znacząco ogranicza możliwość kompensowania przez te dotacje zakłóceń dostaw, zarówno jeśli chodzi o węgiel, jak i inne źródła energii. Dotowany węgiel odpowiada jedynie 5,1 % produkcji energii elektrycznej w UE. Uwzględniając jedynie pomoc na pokrycie strat produkcyjnych, wskaźnik ten wynosi jedynie 1,4 % (aczkolwiek może być wyższy dla poszczególnych państw członkowskich).

Jednak wygaśnięcie rozporządzenia węglowego zmusi niektóre państwa członkowskie do zamknięcia swoich kopalń węgla kamiennego, przez co będą musiały poradzić sobie z konsekwencjami społecznymi i regionalnymi. Ze względu na regionalną koncentrację kopalń węgla (np. zagłębie Ruhry w Niemczech, północno-zachodnia Hiszpania, dolina Jiu w Rumunii), skutki społeczne równoczesnego zamknięcia tych kopalń mogłyby być znaczące. Biorąc pod uwagę zatrudnienie w powiązanych gałęziach przemysłu, zagrożonych mogłoby być nawet 100 tysięcy miejsc pracy. Natychmiastowe zamknięcie kopalń, które mogłoby nastąpić po nagłym zakończeniu dotacji, spowodowałoby przeciążenie regionalnych rynków pracy masowym napływem zwolnionych pracowników kopalń, którzy nie byłiby w stanie odpowiednio szybko znaleźć zatrudnienia w innych branżach, a zatem w ich przypadku istniałoby ryzyko długoterminowego bezrobocia.

Jeśli chodzi o środowisko, należy również uwzględnić, że zamknięcie kopalń wymaga podjęcia szeregu środków zmierzających do rekultywacji terenów górniczych, m.in. usunięcia z kopalń sprzętu górniczego, oczyszczenia terenów, podziemnych prac zabezpieczających, usunięcia wody ściekowej itp. W przypadku gdy przedsiębiorstwo kontynuuje działalność górniczą lub pozagórnica, finansowanie ze strony państwa mogłoby stanowić pomoc

¹ Dz.U. L 205 z 2.8.2002, s. 1.

państwa, a innego rodzaju działalność przedsiębiorstwa mogłaby być zagrożona, gdyby przedsiębiorstwo samodzielnie musiało ponosić te koszty.

Niniejszy wniosek ma na celu zaoferowanie państwom członkowskim ram prawnych, umożliwiających im skuteczniejsze zarządzenie możliwym negatywnym skutkom zamknięcia kopalń, które mogą nastąpić po wycofaniu dotacji, zwłaszcza jeśli chodzi o aspekty społeczne i środowiskowe, przy jednoczesnym ograniczeniu do minimum zakłóceń konkurencji na rynku wewnętrznym.

2. Konsultacje publiczne

W okresie od 13 maja do 15 lipca 2009 r. Komisja przeprowadziła otwarte konsultacje przez internet. W tym celu służby Komisji opublikowały na swojej stronie internetowej dokument konsultacyjny opisujący odnośny problem, cele polityki i różne warianty polityki, wobec których zainteresowane podmioty mogły przedstawiać swoje uwagi. Ponadto przeprowadzono konsultację z Komitetem ds. Sektorowego Dialogu Społecznego „Gałęzie przemysłu wydobywczego” podczas posiedzenia plenarnego w dniu 4 czerwca 2009 r.

Komisja otrzymała 60 odpowiedzi.

Partnerzy społeczni przemysłu węglowego i branży sprzętu górniczego zasadniczo opowiadają się za kontynuacją tych kategorii pomocy państwa, które są obecnie dozwolone zgodnie z rozporządzeniem węglowym. Żądają oni co najmniej nowego systemu UE dotyczącego pomocy państwa na ograniczenie działalności, a także pomocy przeznaczonej na zamykanie kopalń i odziedziczone zobowiązania.

Przeciwnego zdania są organizacje ekologiczne, które nie popierają nowego sektorowego systemu pomocy państwa dla sektora węglowego. Twierdzą oni, że pomoc państwa dla górnictwa węglowego ma negatywny wpływ na produkcję energii z czystych, trwałych i odnawialnych źródeł oraz nie zapewnia zachęt do wydajności energetycznej i oszczędności. Argumentują oni, że możliwe byłoby utworzenie większej liczby miejsc pracy w sektorze energii odnawialnej niż zostałyby utraconych w sektorze węglowym.

Rządy większości państw członkowskich wydobywających węgiel opowiadają się albo za przedłużeniem ważności obowiązującego rozporządzenia węglowego, albo za nowym rozporządzeniem, przewidującym co najmniej część środków pomocy objętych obecnym rozporządzeniem. Kilka państw członkowskich wydobywających węgiel wykazało niewielkie zainteresowanie sprawą, ponieważ albo już obecnie nie udzielają pomocy państwa, albo są przekonane, że ogólne przepisy dotyczące pomocy państwa byłyby wystarczające do zapewnienia wsparcia dla ich przemysłu węglowego.

3. Ocena skutków

Komisja Europejska oceniła różne warianty polityki dotyczące zarządzenia możliwym negatywnym skutkom zamknięcia kopalń, które mogłyby wystąpić po wycofaniu dotacji, zwłaszcza jeśli chodzi o ich aspekty społeczne i środowiskowe.

Wariant 1: scenariusz odniesienia

Zgodnie ze scenariuszem odniesienia Komisja nie zaproponowałaby nowego sektorowego instrumentu prawnego obowiązującego po wygaśnięciu rozporządzenia węglowego. Od 2011

r. wobec sektora węgla kamiennego obowiązywałyby jedynie ogólne przepisy dotyczące pomocy państwa.

Wariant 2: wytyczne Komisji

Zgodnie z tym wariantem Komisja przyjęłaby wytyczne na podstawie art. 107 ust. 3 lit. c) Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej („TFUE”), które byłyby podobne do wytycznych przyjętych w sektorach stoczniowym i stalowym i pozwalałyby państwom członkowskim na przyznawanie pomocy ograniczonej do pokrycia płatności przedsiębiorstw górnictwa węglowego na rzecz pracowników zwolnionych lub przechodzących na wcześniejszą emeryturę z powodu zamknięcia kopalń, kosztów doradztwa dla tych pracowników i kosztów szkoleń zawodowych. Pomoc może również pokrywać koszty zakończenia realizowanych umów (maksymalnie przez 6 miesięcy) lub kosztów związanych z rozwiązaniem tych umów, zależnie od tego, które z tych dwóch rodzajów kosztów są niższe. Ponadto pomoc może pokrywać wydatki poniesione bezpośrednio w związku z oczyszczeniem i rekultywacją miejsc produkcji, lecz nie może pokrywać wysokich niekiedy kosztów rekultywacji podziemnej, gdyż ich zakres i czas trwania (niekiedy bezterminowo) przekraczałyby kwoty, które można zatwierdzić na mocy art. 107 ust. 3 lit. c) TFUE.

Wariant 3: rozporządzenie Rady umożliwiające udzielanie ograniczonej czasowo pomocy operacyjnej (pomoc na zamknięcie działalności)

Zgodnie z wariantem 3 Komisja zaproponowałaby rozporządzenie Rady na podstawie art. 107 ust. 3 lit. e) TFUE. Rozporządzenie to pozwalałoby państwom członkowskim na udzielanie wyraźnie malejącej stopniowo pomocy operacyjnej, przeznaczonej na pokrycie bieżących strat produkcyjnych, o ile towarzyszy jej uporządkowane zakończenie działalności w kontekście właściwie zdefiniowanego planu zamknięcia kopalni (dotyczy tylko kopalń, które już istnieją). Polegałoby to na stopniowym ograniczaniu pomocy operacyjnej przez okres maksymalnie do 10 lat.

Wariant 4: rozporządzenie Rady przewidujące pomoc na pokrycie kosztów nadzwyczajnych (odziedziczonych zobowiązań społecznych i środowiskowych)

Zgodnie z wariantem 4 Komisja zaproponowałaby rozporządzenie Rady na podstawie art. 107 ust. 3 lit. e) TFUE. Rozporządzenie to pozwalałoby państwom członkowskim na udzielanie pomocy na pokrycie kosztów społecznych i środowiskowych związanych z zamknięciem kopalń, takich jak świadczenia socjalne i koszty dotyczące rekultywacji byłych terenów kopalń węgla, zgodnie z definicją zawartą w załączniku do obecnie obowiązującego rozporządzenia węglowego.

Wariant 5: połączenie wariantów 3 i 4

Zgodnie z wariantem 5 Komisja zaproponowałaby rozporządzenie Rady na podstawie art. 107 ust. 3 lit. e) TFUE, które pozwalałoby państwom członkowskim na udzielanie zarówno pomocy na zamknięcie kopalń (jak w wariantcie 3), jak i pomocy na pokrycie kosztów nadzwyczajnych (jak w wariantcie 4).

Wariant 6: przedłużenie o 10 lat okresu ważności obecnie obowiązującego rozporządzenia węglowego.

Zgodnie z wariantem 6 Komisja przedłożyłaby Radzie wniosek w sprawie przedłużenia ważności rozporządzenia Rady 1407/2002 w jego obecnym brzmieniu o dalsze 10 lat, tj. do

końca 2020 r. Różnica względem wariantu 5 polegałaby na usunięciu warunkowego charakteru w odniesieniu do zamykania kopalń oraz możliwości przyznawania pomocy inwestycyjnej.

Porównano poszczególne warianty, przyjmując założenie, że odnośne państwa członkowskie w istocie przyznawałyby pomoc dozwoloną zgodnie z tymi wariantami. Sektorowe przepisy dotyczące pomocy państwa zapewniają jedynie możliwość – a nie obowiązek – udzielenia pomocy państwa; ocena skutków nie może przesądzać o decyzjach, jakie państwa członkowskie podejmą w odniesieniu do pomocy państwa.

Pod względem gospodarczym wariant 2 wydaje się lepszy niż scenariusz odniesienia, gdyż złagodzi bezpośrednie skutki ekonomiczne dla najbardziej dotkniętych regionów i branż. Równocześnie jest on lepszy niż warianty 3–5, gdyż minimalizuje wpływ na konkurencję.

Pod względem społecznym w porównaniu ze scenariuszem odniesienia najkorzystniejsze wyniki daje wariant 5. Połączenie stopniowego zamykania kopalń, dopuszczenie maksymalnego wykorzystania możliwości (wcześniejszego) przechodzenia na emeryturę oraz udzielanie dodatkowego wsparcia w postaci doradztwa i skutecznego przekwalifikowania zawodowego, ogranicza negatywne skutki społeczne zamykania kopalń w odnośnych regionach. Chociaż rozwiązanie to nie wspiera tworzenia stałych miejsc pracy, bezpośrednio rozwiązuje problem polegający na tym, że skutki społeczne zamknięcia kopalń są skoncentrowane geograficznie w kilku regionach.

Pod względem środowiska naturalnego występuje znaczna niepewność. Chociaż bezpośrednie otoczenie kopalń z pewnością skorzystałoby z natychmiastowego lub prawie natychmiastowego przerwania produkcji (warianty 1, 2 i 4), sytuacja jest niepewna w odniesieniu do globalnej emisji gazów cieplarnianych, biorąc pod uwagę emisję pochodzącą ze spalania węgla przez producentów energii elektrycznej. Ta niepewność wynika z wysokiego współczynnika zastępowalności węgla krajowego węglem importowanym. Chociaż substytucja nie sięgałaby 100 %, różnica między poszczególnymi wariantami polityki zależałaby od ukierunkowania polityk krajowych w odniesieniu do promowania przechodzenia na inne źródła energii. W końcu, jeśli chodzi o skutki lokalne, należy uwzględnić, że wariant 5 zapewnia rekultywację terenów kopalń, a stopniowe zamykanie kopalń pozwala na lepsze zaplanowanie przygotowań, które należy poczynić ze znacznym wyprzedzeniem przed zamknięciem kopalń.

Ocena skutków prowadzi do wniosku, że brak wyraźnych, obiektywnych preferencji na korzyść jednego, szczególnego wariantu polityki. Warianty 2 i 5 są najbardziej odpowiednie do osiągnięcia celu politycznego, polegającego na złagodzeniu skutków zamknięcia kopalń, a jednocześnie umożliwiają uwzględnienie różnych ograniczeń prawnych określonych w art. 107 ust. 3 lit. c) i art. 107 ust. 3 lit. e), tzn. że na podstawie tego pierwszego nie można przyznawać pomocy operacyjnej.

Jeśli chodzi o zwykłe przedłużenie ważności obecnie obowiązującego rozporządzenia węglowego (wariant 6), wcześniejsze doświadczenia dotyczące stosowania tego rozporządzenia pokazały, że stopień ograniczania pomocy (degresywność) oraz powiązane warunki rozporządzenia są zbyt słabe, aby zagwarantować skuteczną restrukturyzację przemysłu węglowego. Państwa członkowskie mogłyby nawet odchodzić od tego celu politycznego, zwyczajnie kontynuując udzielanie pomocy produkcyjnej dla niekonkurencyjnych kopalń bez wyraźnego zobowiązania do ich zamknięcia. Wynika stąd, że te same kopalnie mogłyby nadal być niekonkurencyjne w momencie kolejnego wygaśnięcia

dla przemysłu węgla kamiennego: pomocy na zamykanie kopalń i pomocy na pokrycie kosztów nadzwyczajnych.

Pomoc na zamykanie przedsiębiorstw

Pomoc na zamykanie przedsiębiorstw to pomoc operacyjna mająca na celu pokrycie bieżących strat produkcyjnych jednostek produkcyjnych, które planuje się zamknąć. Umożliwia ona proces stopniowego zamykania niekonkurencyjnych kopalń węgla.

Ten rodzaj pomocy może być przyznawany jedynie kopalniom węgla w kontekście planu ostatecznego zamknięcia. Pomoc ma zatem charakter malejący i musi zostać odzyskana, jeśli odnośna kopalnia nie zostanie zamknięta. Tego rodzaju pomoc może być przyznawana jedynie jednostkom produkcyjnym, które prowadziły działalność jeszcze przed zgłoszeniem wniosku przez Komisję.

Wcześniejsze rozmowy z odnośnymi państwami członkowskimi pokazały, że nieoczekiwane wydarzenia mogą wymuszać konieczność tymczasowej stabilizacji lub zwiększenia dotacji pomiędzy kolejnymi latami, aby umożliwić kopalni węgla prowadzenie działalności do planowanego terminu zamknięcia. Dlatego Komisja postanowiła nieznacznie odstąpić od sposobu postępowania opisanego w wariantcie 5 sprawozdania z oceny skutków: utrzymując ogólny obowiązek znaczącej degresywności, Komisja proponuje wskaźnik degresywności określony na podstawie kolejnych okresów piętnastomiesięcznych (zamiast co roku). Proponuje się wskaźnik degresywności na poziomie co najmniej 33 % między kolejnymi okresami piętnastomiesięcznymi oraz czas trwania planu zamknięcia wynoszący maksymalnie 4 lata.

Wniosek zawiera również środki zabezpieczające w celu uniknięcia nadmiernej rekompensaty i ograniczenia możliwych zakłóceń konkurencji na rynkach energii.

Pomoc na pokrycie kosztów nadzwyczajnych

Tego rodzaju pomoc ma na celu pokrycie kosztów, które nie są związane z bieżącą produkcją i które powstają w związku z zamknięciem kopalni, takich jak tzw. odziedziczone zobowiązania społeczne i środowiskowe. Załącznik do proponowanego rozporządzenia zawiera wyczerpującą listę kategorii kosztów, które mogą zostać pokryte w ramach tej pomocy.

Procedury

Wniosek zawiera przepisy proceduralne, które są bardzo podobne do przepisów rozporządzenia Rady (WE) nr 1407/2002 i które głównie wyjaśniają, jak tego rodzaju pomoc należy zgłaszać Komisji, aby umożliwić jej kompleksową ocenę przed rozpatrzeniem zatwierdzenia pomocy.

Wniosek

ROZPORZĄDZENIE RADY (UE) nr .../...

w sprawie pomocy państwa ułatwiającej zamykanie niekonkurencyjnych kopalń węgla

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 107 ust. 3 lit. e),

uwzględniając wniosek Komisji Europejskiej,

po przekazaniu projektu aktu ustawodawczego parlamentom narodowym,

uwzględniając opinię Parlamentu Europejskiego²,

uwzględniając opinię Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego³,

uwzględniając opinię Komitetu Regionów⁴,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Rozporządzenie Rady (WE) nr 1407/2002⁵ z dnia 23 lipca 2002 r. w sprawie pomocy państwa dla przemysłu węglowego wygasa z dniem 31 grudnia 2010 r.
- (2) Niewielki udział dotowanego węgla w ogólnym portfelu energetycznym nie uzasadnia dalszego utrzymywania takich dotacji w celu zabezpieczenia dostaw energii na szczeblu UE.
- (3) Polityki unijne zmierzające do promowania paliw odnawialnych i paliw kopalnych o niskiej zawartości węgla do wytwarzania energii nie uzasadniają nieograniczonego w czasie wsparcia dla niekonkurencyjnych kopalń węgla. Pomoc w ramach kategorii pomocy dopuszczonych rozporządzeniem (WE) nr 1407/2002 nie powinna być zatem kontynuowana bezterminowo.
- (4) Jednak przy braku sektorowych przepisów dotyczących pomocy państwa, w odniesieniu do węgla będą mieć zastosowanie wyłącznie ogólne przepisy dotyczące pomocy państwa. W związku z powyższym niekonkurencyjne kopalnie węgla, korzystające obecnie z pomocy na mocy rozporządzenia (WE) nr 1407/2002, mogą nie kwalifikować się już do otrzymywania pomocy i być zmuszone do zamknięcia.

² Dz.U. C [...] z [...], s. [...].

³ Dz.U. C [...] z [...], s. [...].

⁴ Dz.U. C [...] z [...], s. [...].

⁵ Dz.U. L 205 z 2.8.2002, s. 1.

- (5) Bez uszczerbku dla ogólnych przepisów dotyczących pomocy państwa, państwa członkowskie powinny być w stanie przyjąć środki łagodzące społeczne i regionalne konsekwencje zamknięcia tych kopalń, tzn. środki umożliwiające należyte zakończenie działalności w ramach nieodwołalnego planu zamknięcia lub sfinansowanie kosztów nadzwyczajnych, w szczególności odziedziczonych zobowiązań.
- (6) Niniejsze rozporządzenie oznacza dla sektora węgla przejście z sektorowych przepisów dotyczących pomocy państwa na ogólne przepisy dotyczące pomocy państwa, które mają zastosowanie do wszystkich sektorów.
- (7) Aby ograniczyć zakłócenia konkurencji na rynku wewnętrznym wynikające z udzielania pomocy, tego rodzaju pomoc musi mieć charakter malejący i być ściśle ograniczona do jednostek produkcyjnych, które planuje się nieodwołalnie zamknąć.
- (8) Aby ograniczyć negatywny wpływ na środowisko pomocy dla sektora węglowego, państwa członkowskie powinny przedstawić plan odpowiednich środków, na przykład w dziedzinie wydajności energetycznej, energii odnawialnej lub wychwytywania i składowania dwutlenku węgla.
- (9) Przedsiębiorstwa powinny być także uprawnione do pomocy na pokrycie kosztów, które zgodnie ze zwykłymi zasadami rachunkowości nie dotyczą bezpośrednio kosztów produkcji. Taka pomoc jest przeznaczona na pokrycie kosztów nadzwyczajnych, które powstają w związku z zamknięciem jednostek produkcyjnych. Aby uniknąć nieuprawnionego korzystania z takiej pomocy przez przedsiębiorstwa zamykające tylko część swoich jednostek produkcyjnych, przedmiotowe przedsiębiorstwa powinny prowadzić oddzielną księgowość dla każdej ze swoich jednostek produkcyjnych.
- (10) W celu realizacji swoich zadań Komisja Europejska powinna zagwarantować ustanowienie, utrzymanie i przestrzeganie normalnych warunków konkurencji. W szczególności w odniesieniu do rynku energii elektrycznej, pomoc dla przemysłu węglowego nie powinna wpływać na wybór podejmowany przez producentów energii elektrycznej w kwestii źródeł dostaw energii pierwotnej. W związku z tym ceny i ilość węgla powinny być swobodnie uzgadniane pomiędzy umawiającymi się stronami w świetle warunków panujących na rynku światowym.
- (11) Stosowanie niniejszego rozporządzenia nie wyklucza możliwości uznania pomocy dla przemysłu węglowego za niezgodną z rynkiem wewnętrznym z innych przyczyn.
- (12) Komisja powinna oceniać środki zgłoszone na podstawie niniejszego rozporządzenia i podejmować decyzje zgodnie z wymaganiami rozporządzenia Rady (WE) nr 659/1999 z dnia 22 marca 1999 r. ustanawiającymi szczegółowe zasady stosowania art. 93 Traktatu WE⁶.

⁶ Dz.U. L 83 z 27.3.1999, s. 1.

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

SEKCJA I

PRZEPISY WPROWADZAJĄCE

Artykuł 1

Definicje

Do celów niniejszego rozporządzenia stosuje się następujące definicje:

- a) „węgiel” oznacza wysokiej-, średniej- i niskiej klasy węgiel kategorii A i B, w rozumieniu międzynarodowej klasyfikacji ustanowionej przez Europejską Komisję Gospodarczą ONZ⁷;
- b) „zamknięcie” oznacza trwałe zaprzestanie produkcji i sprzedaży węgla;
- c) „plan zamknięcia” oznacza plan opracowany przez państwo członkowskie, przewidujący środki, których efektem jest ostateczne zamknięcie jednostek produkcyjnych węgla;
- d) „jednostka produkcyjna węgla” oznacza podziemne i odkrywkowe miejsce wydobycia węgla i powiązaną infrastrukturę, zdolną do produkowania węgla surowego niezależnie od innych części przedsiębiorstwa;
- e) „rok produkcyjny węgla” oznacza rok kalendarzowy lub inny dwunastomiesięczny okres, stosowany jako okres odniesienia dla umów w przemyśle węglowym;
- f) „koszty produkcji” oznaczają całkowite koszty związane z bieżącą produkcją, w tym z działaniami górniczymi, działaniami dotyczącymi przerobu węgla, w szczególności ze wzbogacaniem na mokro, klasyfikacją i sortowaniem oraz transportem do miejsca dostawy, normalną amortyzację i odsetki od pożyczonego kapitału naliczone na warunkach rynkowych;
- g) „bieżące straty produkcyjne” oznaczają dodatnią różnicę pomiędzy kosztem produkcji węgla a ceną sprzedaży w miejscu dostawy, swobodnie uzgodnioną pomiędzy umawiającymi się stronami w świetle warunków panujących na rynku światowym;
- h) „przywóz węgla” oznacza przesyłkę produktów węglowych pochodzących z państwa trzeciego i wwożonych na obszar celny Wspólnoty w celach innych niż tranzyt, które przeznaczone są do produkcji energii elektrycznej oraz zaopatrywania pieców koksowniczych państwa członkowskiego.

⁷ Międzynarodowy system kodyfikacji węgla wysokiej klasy i średniej klasy (1998); Międzynarodowa klasyfikacja węgla w złożach (1998) i Międzynarodowy system klasyfikacji węgla niskiej klasy (1999).

SEKCJA II

ZGODNOŚĆ POMOCY Z RYNKIEM WEWNĘTRZNYM

Artykuł 2

Zasada

1. W kontekście ostatecznego zamknięcia niekonkurencyjnych kopalń pomoc dla przemysłu węglowego może zostać uznana za zgodną z właściwym funkcjonowaniem rynku wewnętrznego, jeśli spełnia przepisy niniejszego rozporządzenia.

2. Pomoc pokrywa wyłącznie koszty związane z węglem do produkcji energii elektrycznej, skojarzonej produkcji ciepła i energii elektrycznej, produkcji koksu i opalania pieców hutniczych w przemyśle stalowym, w przypadku gdy takie zastosowanie ma miejsce w Unii.

Artykuł 3

Pomoc na zamykanie przedsiębiorstw

1. Pomoc dla przedsiębiorstwa przeznaczona konkretnie na pokrycie bieżących strat produkcyjnych jednostki produkcyjnej węgla może być uznana za zgodną z rynkiem wewnętrznym tylko wtedy, gdy spełnia następujące warunki:

- a) działalność odnośnych jednostek produkcyjnych musi stanowić część planu zamknięcia, którego termin przypada najpóźniej na dzień 1 października 2014 r.;
- b) odnośne jednostki produkcyjne muszą zostać ostatecznie zamknięte zgodnie z planem zamknięcia;
- c) notyfikowana pomoc nie może przekraczać różnicy między przewidywanymi kosztami produkcji a przewidywanymi przychodami za dany rok produkcyjny węgla; pomoc faktycznie wypłacona podlega corocznej korekcie, w oparciu o rzeczywiste koszty i przychody, najpóźniej do końca roku produkcyjnego węgla następującego po roku, na który pomoc została przyznana;
- d) kwota pomocy na jedną tonę przeliczeniową węgla nie może powodować, że ceny łącznie z dostawą węgla unijnego będą niższe niż ceny węgla podobnej jakości z państw trzecich;
- e) odnośne jednostki produkcyjne muszą już prowadzić działalność w dniu 31 grudnia 2009 r.;
- f) całkowita kwota pomocy na zamknięcie przyznanej przez państwo członkowskie dla danego przedsiębiorstwa musi mieć tendencję malejącą, a jej spadek pomiędzy

kolejnymi okresami piętnastomiesięcznymi nie może być mniejszy niż 33 % pomocy udzielonej w początkowym piętnastomiesięcznym okresie planu zamknięcia;

- g) całkowita kwota pomocy na zamknięcie kopalń dla przemysłu węglowego danego państwa członkowskiego nie może przekraczać, dla dowolnego roku po 2010 r., kwoty pomocy przyznanej przez to państwo członkowskie i zatwierdzonej przez Komisję zgodnie z art. 4 i 5 rozporządzenia (WE) nr 1407/2002 za rok 2010;
- h) państwo członkowskie musi przedstawić plan podjęcia środków mających na celu złagodzenie wpływu wykorzystywania węgla na środowisko naturalne, na przykład w dziedzinie wydajności energetycznej, energii odnawialnej lub wychwytywania i składowania dwutlenku węgla. Uwzględnienie w takim planie środków stanowiących pomoc państwa w rozumieniu art. 107 ust. 1 jest bez uszczerbku dla obowiązku powiadomienia o pomocy i wstrzymania przyznania pomocy, który w odniesieniu do tych środków nakłada na państwa członkowskie art. 108 ust. 3 TFUE oraz dla wymogu zgodności tych środków z rynkiem wewnętrznym

2. Jeśli jednostki produkcyjne, którym przyznano pomoc zgodnie z ust. 1, nie są zamknięte w terminie ustalonym w planie zamknięcia zatwierdzonym przez Komisję, odnośne państwo członkowskie odzyskuje wszelką przyznaną pomoc w odniesieniu do całego okresu objętego planem zamknięcia.

Artykuł 4

Pomoc na pokrycie kosztów nadzwyczajnych

1. Pomoc państwa przyznana przedsiębiorstwom, które prowadzą lub prowadziły działalność związaną z produkcją węgla, w celu umożliwienia im pokrycia kosztów powstających lub powstałych w wyniku zamknięcia jednostek produkcyjnych węgla i które nie są związane z bieżącą produkcją, może zostać uznana za zgodną z rynkiem wewnętrznym, pod warunkiem że wypłacona kwota nie przekracza tych kosztów. Taka pomoc może być wykorzystana na pokrycie:

- a) kosztów poniesionych przez przedsiębiorstwa, które przeprowadzają lub przeprowadziły zamknięcie jednostek produkcyjnych węgla, w tym przez przedsiębiorstwa korzystające z pomocy na zamknięcie;
- b) kosztów poniesionych przez kilka przedsiębiorstw.

2. Kategorie kosztów, których dotyczy ust. 1, są określone w Załączniku. Ustęp 1 nie ma zastosowania do kosztów wynikających z braku zgodności z przepisami o ochronie środowiska.

Artykuł 5

Kumulacja

1. Maksymalna kwota pomocy dopuszczanej na mocy niniejszego rozporządzenia ma zastosowanie niezależnie od tego, czy pomoc jest finansowana w całości ze środków państwa, czy jest częściowo finansowana ze środków Unii.
2. Pomoc dopuszczona na mocy niniejszego rozporządzenia nie może być łączona z inną pomocą państwa w rozumieniu art. 107 ust. 1 TFUE ani z innymi formami finansowania wspólnotowego na rzecz tych samych kosztów kwalifikowalnych, jeśli tego rodzaju nakładanie się prowadzi do tego, że kwota pomocy jest wyższa niż kwota dopuszczona na mocy przepisów niniejszego rozporządzenia.

Artykuł 6

Rozdzielenie księgowości

Całość pomocy otrzymanej przez przedsiębiorstwo jest wykazywana w rachunkach zysków i strat jako oddzielna pozycja przychodów, w odróżnieniu od przychodów ze sprzedaży. Przedsiębiorstwa korzystające z pomocy na podstawie niniejszego rozporządzenia prowadzą precyzyjną i oddzielną księgowość dla każdej jednostki produkcyjnej i dla każdego rodzaju działalności gospodarczej, która nie jest związana z wydobyciem węgla. Środkami tymi zarządza się w taki sposób, aby nie było możliwości przekazania ich innym jednostkom produkcyjnym, które nie są objęte planem zamknięcia, lub na rzecz innych rodzajów działalności tego samego przedsiębiorstwa.

SEKCJA III

PROCEDURY

Artykuł 7

Informacje przekazywane przez państwa członkowskie

1. Oprócz przepisów rozporządzenia Rady (WE) nr 659/1999 z dnia 22 marca 1999 r. ustanawiających szczegółowe zasady stosowania art. 93 Traktatu WE⁸, pomoc wymieniona w niniejszym rozporządzeniu jest przedmiotem szczególnych przepisów ustanowionych w ust. 2-6.
2. Państwa członkowskie, które zamierzają przyznać pomoc na zamknięcie przedsiębiorstw określoną w art. 4, zgłaszają Komisji plan zamknięcia odnośnych jednostek produkcyjnych. Plan zawiera co najmniej następujące informacje:

⁸ Dz.U. L 83 z 27.3.1999, s. 1.

- a) wskazanie jednostek produkcyjnych;
- b) rzeczywiste lub szacunkowe koszty produkcji dla każdej jednostki produkcyjnej na rok produkcyjny węgla;
- c) szacunkową produkcję, na rok produkcyjny węgla, jednostek produkcyjnych objętych planem zamknięcia;
- d) szacunkową kwotę pomocy na zamknięcie przypadającą na rok produkcyjny węgla.

3. Państwa członkowskie zgłaszają Komisji wszelkie zmiany planu zamknięcia.

4. Państwa członkowskie zgłaszają wszelką pomoc, jaką zamierzają przyznać na rzecz przemysłu węglowego na mocy niniejszego rozporządzenia w danym roku produkcyjnym węgla. Państwa te dostarczają Komisji wszelkie szczegóły istotne dla kalkulacji przewidywanych kosztów produkcji i ich związku z planami zamknięcia zgłoszonymi Komisji zgodnie z ust. 2.

5. Państwa członkowskie informują Komisję o kwotach i o kalkulacji pomocy faktycznie wypłaconej w danym roku produkcyjnym węgla najpóźniej sześć miesięcy po zakończeniu tego roku. W przypadku dokonywania korekt kwot początkowo wypłaconych podczas danego roku produkcyjnego węgla, państwa członkowskie informują Komisję o tym fakcie przed końcem następnego roku produkcji węgla.

6. Zgłaszając pomoc zgodnie z art. 4 i 5 oraz informując Komisję o faktycznie wypłaconej pomocy, państwa członkowskie przekazują Komisji wszelkie informacje potrzebne jej do sprawdzenia, czy przestrzegane są przepisy niniejszego rozporządzenia.

SEKCJA IV

POSTANOWIENIA KOŃCOWE

Artykuł 8

Środki wykonawcze

Komisja podejmuje wszelkie środki niezbędne do wykonania niniejszego rozporządzenia. Może ustanowić wspólne ramy przekazywania informacji, o których mowa w art. 7.

Artykuł 9

Wejście w życie

1. Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie dwudziestego dnia po jego opublikowaniu w Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej. Niniejsze rozporządzenie stosuje się od dnia 1 stycznia 2011 r.

2. Niniejsze rozporządzenie wygasa z dniem 31 grudnia 2026 r.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia [...] r.

*W imieniu Rady
Przewodniczący*

ZAŁĄCZNIK

Definicje kosztów określonych w art. 4

1. Koszty poniesione i rezerwy na koszty wyłącznie przedsiębiorstw, które zamykają jednostki produkcyjne

Wyłącznie następujące kategorie kosztów i tylko jeśli wynikają z zamknięcia jednostek produkcyjnych węgla:

- a) koszty wypłat świadczeń socjalnych, wynikające z przejścia na emerytury pracowników przed osiągnięciem ustawowego wieku emerytalnego;
- b) inne wydatki nadzwyczajne na pracowników, którzy tracą pracę;
- c) wypłata emerytur i świadczeń, poza systemem ustawowym, pracownikom, którzy stracili pracę oraz pracownikom uprawnionym do takich wypłat przed zamknięciem kopalni;
- d) koszty ponoszone przez przedsiębiorstwo na przekwalifikowanie pracowników, aby pomóc im w znalezieniu nowej pracy poza przemysłem węglowym, szczególnie koszty szkoleń;
- e) dostawa darmowego węgla dla pracowników, którzy tracą pracę i dla pracowników uprawnionych do takich dostaw przed zamknięciem kopalni, lub ekwiwalent pieniężny;
- f) pozostałe koszty wynikające z przepisów administracyjnych, prawnych lub podatkowych specyficznych dla przemysłu węglowego;
- g) dodatkowe podziemne prace zabezpieczające, wynikające z zamknięcia jednostek produkcyjnych;
- h) szkody górnicze, przy założeniu że zostały one spowodowane przez jednostki produkcyjne objęte planem zamknięcia;
- i) koszty związane z rekultywacją byłych terenów kopalń węgla, zwłaszcza:
 - koszty wynikające z opłat na rzecz instytucji odpowiedzialnych za dostawy wody i odprowadzanie ścieków,
 - inne koszty wynikające z dostaw wody i odprowadzania ścieków;
- j) koszty pokrywające ubezpieczenie zdrowotne byłych górników;
- k) koszty związane z rozwiązaniem lub zmianą bieżących umów (o maksymalnej wartości równej sześciomiesięcznej produkcji);
- l) nadzwyczajna rzeczowywista amortyzacja, pod warunkiem że wynika z zamknięcia jednostek produkcyjnych.

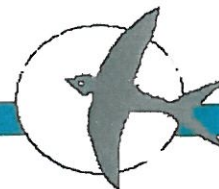
Wzrost wartości gruntów należy odliczyć od kosztów kwalifikowalnych wymienionych w lit. g), h), i).

2. Koszty poniesione i rezerwy na koszty kilku przedsiębiorstw

a) wzrost składek, poza systemem ustawowym, na pokrycie kosztów ubezpieczenia społecznego jako skutek spadku liczby wpłacających, w następstwie zamknięcia jednostek produkcyjnych;

b) wydatki na zaopatrzenie w wodę i odprowadzanie ścieków, wynikające z zamknięcia jednostek produkcyjnych;

c) wzrost opłat na rzecz instytucji odpowiedzialnych za dostawy wody i odprowadzanie ścieków, pod warunkiem że wzrost ten wynika z ograniczenia produkcji węgla stanowiącej podstawę do nakładania opłat, w następstwie zamknięcia jednostek produkcyjnych.

Rada Naczelna

Ruchu Autonomii Śląska

Wobec , nieudanych prób sprostowania kłamliwych informacji w Wikipedii

dotyczących procesu powstania Ruchu Autonomii Śląska i jego rejestracji domagamy się podania nam danych personalnych osoby lub osób odpowiedzialnych za zredagowanie kłamstwa, uniemożliwiających jego sprostowania i osób akceptujących nieprawdę.

Obrzydliwe zachowanie się osób biorących udział w tym, procederze powinno być potępione a osoby wyrzucone z organizacji.

Falszowanie historii własnej organizacji, gdy żyją jeszcze niektórzy jej założyciele, narażający swe życie i stanowiska pracy a jeden z założycieli (fundator sztandaru RAŚ) został skazany w fikcyjnym procesie a wszelkie odwołania się i próby kasacji wyroku zakończyły fiaskiem, jest czynem haniebnym'

Za Zarząd

Rybnik, dnia 30 czerwca 2010 r.

KANCELARIA PREZESA RADY MINISTRÓW

DEPARTAMENT SKARG, WNIOSKÓW
I OBSŁUGI RADY DO SPRAW UCHODźCÓW

Znak: DSWRU-571- 8981/09(8)/10/DZ

Warszawa, dnia 15 grudnia 2010r.

Pan Rudolf Kołodziejczyk
Koło Ruchu Autonomii Śląska
ul. Białych 7
44 – 200 Rybnik

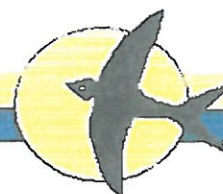
Szanowny Panie,

Departament dziękuje za „List otwarty” z dnia 11 grudnia 2010 roku zawierający stanowisko Koła Ruchu Autonomii Śląska Rybnik po wyborach samorządowych w Województwie Śląskim .

Departament rozumie potrzebę dzielenia się obywateli z przedstawicielami najwyższych władz państwowych swoimi przemyśleniami i spostrzeżeniami, także radami. Świadczy to o wrażliwości, zaangażowaniu i darze wnikliwego obserwowania życia społecznego, gospodarczego i politycznego Kraju przez autorów nadsyłanej korespondencji. Pan Premier przywiązuje dużą wagę do takich sygnałów społecznych, dają one bowiem istotny obraz aktualnej rzeczywistości i rzetelnie informują o problemach, nastrojach i oczekiwaniach społecznych.

Niestety – z przyczyn obiektywnych – Pan Premier nie jest w stanie osobiście udzielić odpowiedzi na tego typu korespondencję. Listów, imiennie adresowanych do Pana Premiera, wpływa miesięcznie bardzo wiele.

Dlatego też, do udzielania odpowiedzi na te listy stałe upoważnienie – nadane Regulaminem Organizacyjnym Kancelarii Prezesa Rady Ministrów – posiada Departament Skarg, Wniosków i Obsługi Rady do Spraw Uchodźców KPRM, który obok rozpatrywania i załatwiania skarg (w rozumieniu przepisów Kodeksu postępowania administracyjnego) zajmuje się również szeroko rozumianą korespondencją o treściach ogólnospołecznych. Korespondencja ta w Departamencie jest wnikliwie czytana i analizowana. Na jej podstawie Departament Skarg, Wniosków i Obsługi Rady do Spraw Uchodźców sporządza dla potrzeb Kierownictwa Rządu cykliczne opracowania, zawierające informacje o treści listów

**Stanowisko Koła RAŚ Rybnik do sytuacji
po wyborach samorządowych
w województwie Śląskim**

LIST OTWARTY

Sukces wyborczy Ruchu Autonomii Śląska, zarówno w wyborach do: sejmiku Wojewódzkiego, Rad Powiatów, Rad Miast; a także na stanowiska Prezydentów Miast, wywołał wielorakie reakcje. W szczególności wystąpili publicznie ludzie mający mgliste pojęcie o Śląsku i Ślązakach, w tym: Prezydent Rzeczypospolitej Polskiej, poseł Ziemi Śląskiej prof. Jerzy Buzek, liderzy centralistycznych partii politycznych i inni. Zbiegło się to, z ponownym nagłośnieniem sprawy związanej z tragiczną śmiercią Barbary Blidy, w tym za sprawą filmu na ten temat. Wobec elementarnego braku wiedzy historycznej, przypominamy wszystkim osobom szkalującym Ruch Autonomii Śląska i Ślązaków, o następujących faktach:

1. Patriotyczne i mądre elity polityczne odradzającej się Polski, doskonale zdawały sobie sprawę, że Rzeczpospolita bez silnego przemysłu, traktowana będzie jako państwo słabe, "sezonowe".
2. Mieszkańcy Śląska, znali swoją sytuację polityczną, społeczną, narodową i ekonomiczną.
3. W rezultacie powyższych uwarunkowań, zarówno strona polska jak i śląska, chciały wspólnie dokonać zespolenia obszaru Śląska oraz Polski.
4. Władze polskie, przymuszone istniejącą sytuacją militarno-gospodarczą oraz mając na uwadze korzyści, jakie mogą czerpać z bogatego Śląska, doprowadziły do uchwalenia przez Sejm RP, Ustawy Konstytucyjnej z dnia 15 lipca 1920 roku zawierającej statut organiczny Województwa Śląskiego w państwie polskim, Śląsk miał uzyskać własny Sejm i bardzo szerokie kompetencje ustawodawstwa i samorządu.
5. O silnej i niezłomnej woli Sejmu RP, w zakresie trwałego zagwarantowania samorządności województwa śląskiego, stanowią dwa artykuły wyżej wymienionej Ustawy Konstytucyjnej, a mianowicie: Art. 22 (...) „Naczelnik Państwa, może rozwiązać Sejm Śląski, w wypadku tym jednak winien równocześnie zarządzić nowe wybory, które muszą odbyć się w ciągu 75 dni od dnia rozwiązania”. Art. 44 (...) „Ustawa zmieniająca niniejszą ustawę konstytucyjną, a ograniczająca prawa ustawodawstwa lub samorządu śląskiego / artykuły 1,4 do 12,13 do 33, 36 do 42 i 44 / wymagać będzie zgody Sejmu Śląskiego”.
6. Również Niemcy podjęli stosowne działania o podobnym charakterze, wydając ustawę Reichstagu, w myśl której "Górny Śląsk będzie zupełnie samodzielny jak Bawaria".

7. W polskiej agitacji plebiscytowej wykorzystano fakt, że Uchwała Konstytucyjna, dawała Ślązakom więcej korzyści niż proponowali Niemcy. Wpłynęło to pozytywnie na liczbę głosów oddanych na Polskę.
8. W wyniku plebiscytu, Polsce należały się jedynie trzy powiaty :rybnicki. Pszczyński i tarnogórski oraz część katowickiego. Z takim wynikiem nie chcieli się pogodzić zarówno propolscy Ślązacy jak i Polacy.
9. Doszło do utworzenia Naczelnej Komendy Wojsk Powstańczych, która doprowadziła do wybuchu w nocy 2/3 maja 1921 roku III powstania śląskiego. Maksymalną liczbę żołnierzy śląskiej armii powstańczej szacuje się na 50-60 tysięcy, którzy generalnie poddani byli dowództwu nasłanych oficerów polskich. Niechlubną rolę w III Powstaniu Śląskim odegrał Grażyński, który z częścią oficerów "wstawił" się, jako uczestnik nieudanego puczu przeciwko dyktatorowi powstania Wojciechowi Korfantemu. Kilka tysięcy powstańców zginęło. Do walki szli śpiewając pieśni powstańcze, jedna z nich zawierała słowa: „wyzwolim swe Śląsko kochane”.
10. W październiku 1921r. na tajnej sesji Ligi narodów w Genewie, dokonano podziału obszaru plebiscytowego. Najbogatszą jego część, głównie za sprawą Powstańców Śląskich, W. Korfatego oraz Francuzów przyznano Polsce. 11.
11. W czerwcu-lipcu 1922r., Polska hucznie wkraczała na Śląsk. Zaczął się proces "polonizacji", jakiego nie oczekiwali najzagorzalsi zwolennicy zjednoczenia Górnego Śląska z Polska. Występowały gorszące zjawiska dyskryminacji Ślązaków, które doprowadziły do powołania Związku Obrony Górnos Ślązaków !
12. Działaniom anty śląskim przewodził "piłsudczyk" Grażyński. Jako mianowany wojewoda śląski, stosował wszystkie dostępne środki, jakie dawała mu władza, dla realizacji centralistycznych celów władz państwowych. Odbywało się to kosztem Ślązaków, nie wyłączając większości Powstańców Śląskich! Sanacja wraz z upływem lat stosowała coraz drastyczniejsze metody walki z demokracją, aż do uwięzienia przywódców opozycji, w tym Korfatego. Umizgi sanacji do hitlerowskich Niemiec znalazły wyraz w aresztowaniach antyhitlerowców, przykładem jest chociażby redaktor Trunhardt z Rybnika, który spędził w 1934 roku, aż 10 miesięcy w więzieniu polskim, za krytykowanie Hitlera. Polska zakładając brak reakcji ze strony Niemiec dokonała 2 października 1938r. zbrojnego zajęcia Zaolzia .Wtedy to w Cieszynie, wojewoda Grażyński stwierdził:" Dlatego odnosimy się z szacunkiem do lojalnych Czechów i Niemców, ale nie możemy tolerować żadnych typów pośrednich”, czyli śląskiej narodowości, zarówno tej w Polsce jak i w Czechosłowacji. Agresja na Zaolzie, była wzorem pod przyszły zdradziecki napad ZSRR na Polskę 17 września 1939r. Uzasadnienie agresji było to same. Nadarzała się okazja, aby skryształizować poglądy pod przyszły tajny pakt ZSRR i Niemiec.
13. Tuż przed wybuchem II wojny światowej, w wyniku otrucia wyziewami arszeniku, którym wysmarowane były ściany celi więziennej / patrz Protokół Komisji Rządu RP w Londynie 1940 rok/ umiera W. Korfanta, dzięki któremu najbogatsza część Śląska weszła w skład RP. Pogrzeb Korfatego w dniu 20 sierpnia 1939 roku, był kilkusettyśieczną manifestacją poparcia dla Jego czynów i postawy życiowej. Na pogrzebie, nie pojawił się ani jeden

dygnitarz ówczesnego reżimu. Polityka piłsudczyków doprowadziła do osłabienia zaufania do władz polskich. Zgorszona większość Ślązaków, była rozbita wewnętrznie. Biurokratyczny aparat państwowy, poprzez nepotyzm, arogancję itd. dawał Niemcom silne atuty propagandowe przeciw Polsce i Polakom.

14. W chwili wybuchu II wojny światowej, wojewoda Grażyński, natychmiast, haniebnie opuszcza Katowice i ucieka do Warszawy, zostawiając ludność miejscową na pastwę hord hitlerowskich.
15. Ślązacy pierwsi w Polsce doświadczyli, co to jest gestapo i terror całego aparatu państwowego Rzeszy. W Nieborowicach, obok drogi Gliwice-Rybnik, począwszy od 1 września 1939 roku, osadzano działaczy plebiscytowych, powstańców śląskich, aktywnych działaczy narodowych i społecznych, żołnierzy wojska polskiego. W nocy 5/6 września bestialsko zamordowano 18 aresztowanych, i tak to się zaczęło
16. Początki organizowania podziemnego ruchu oporu zaczęły się spontanicznie, jako oddolna inicjatywa zwalczania hitleryzmu już we wrześniu 1939 roku. Oznacza to, że walka Ślązaków z hitlerowcami trwała od samego początku niewoli, aż do wyzwolenia. Rozmiary i siła tej walki, nie odbiegała od tego co działo się na obszarach Macierzy. Od zakończenia wojny do chwili obecnej, chlubne karty walki Ślązaków z hitlerowcami, nie doczekały się należytego upowszechnienia.
17. W listopadzie 1939 roku, Niemcy przeprowadzili tzw. 'palcówkę' mającą określić narodowość. W wyniku propagandy szeptanej, działań biskupa S. Adamskiego i za zgodą gen. Sikorskiego, znaczny odsetek ludności określił się jako Ślązacy, używający na co dzień języka śląskiego. Policjanci niemieccy, odbierający stosowny formularz nie kwestionowali tych określeń.
18. Wobec braku możliwości precyzyjnego rozróżnienia „kto jest kto” wprowadzono w marcu 1941r. segregację w formie Deutsche Volkslista z powszechnie znanymi 4 grupami. Sławetne "podpisywanie Volkslisty" generalnie nie było działaniem indywidualnym. „Podpisywanie” wiązało się z pokwitowaniem urzędowego dokumentu, a odmowa była wyznaczeniem sobie, prostej i pewnej drogi do więzienia lub obozu koncentracyjnego. Oświęcim był blisko... Podkreślić należy, polski rząd londyński, kilkakrotnie ogłaszał przez radio BBC, że Polacy na Śląsku mogą podpisywać Volkslistę. W rezultacie zakamuflowany element polski, mógł trwać na Śląsku przez całą okupację. Do dzisiaj, władze polskie nie przeprowadziły kampanii, na rzecz rzetelnego przedstawienia tych problemów, w aspekcie uwarunkowań tamtych strasznych lat okupacji. Źródło: Śląskie studia historyczno-teologiczne, Katowice, nr 18/1985r., strona 229.
19. Wybiórcze szkalowanie Ślązaków oraz innych mieszkańców obszarów wcielonych do Rzeszy, jako Wehrmachtowców, a obecnie młodsze pokolenie obciążać modnym określeniem „miał dziadka w Wehrmachcie” jest perfidnym działaniem. Polacy, poszukajcie w swoich rodowodach do pra, pradziadków, a doszukacie się wielu żołnierzy w armii carskiej, w tym oficerów. Czym była armia carska i co robiła, nie trzeba wyjaśniać. Przypomnijmy, że po powstaniu listopadowym, tysiące uczestników walk, wcielono karnie do wojska rosyjskiego. Główna ich cześć była na Kaukazie, gdzie prowadziła ponad 20 lat walkę przeciwko

wolnościowym dążeniom miejscowych plemion pod wodzą Szamila. Wracając do nowszej historii, czym różnił się udział Polaków w armiach państw zaborczych w czasie I wojny światowej, od udziału Ślązaków w armii niemieckiej w czasie II wojny światowej? Odpowiedź jest prosta – niczym. Wcielono ich do tych armii poprzez przymusowy pobór.

20. Przysłowie mówi: „Nie ma nic złego, co by na dobre nie wyszło”. Volkslista oraz wcielanie Ślązaków do Wehrmachtu, doprowadziły do pozytywnych dla Polski zdarzeń, a mianowicie:
- Wojsko Polskie w ZSRR, a jeszcze w większym stopniu Polskie Siły Zbrojne na zachodzie, zostały zasilone kilkudziesięcioma tysiącami byłych żołnierzy Wehrmachtu. Wykrycie przez Niemców przejścia do tych armii, skutkowało natychmiastowym skierowaniem do obozu koncentracyjnego najbliższej rodziny;
 - w trakcie walk frontowych, w pasie między walczącymi armiami, Ślązacy w sposób uprzednio zaplanowany lub spontanicznie, opanowali kopalnie i inne zakłady, utrzymując gotowość do natychmiastowego uruchomienia wydobywania węgla oraz produkcji wszelakich wyrobów. Polska będąca w ruinie oraz Armia Radziecka, mogły bezzwłocznie korzystać z zachowanego potencjału gospodarczego Śląska.
21. Walki frontowe i pierwsze lata powojenne to dalszy ciąg gehenny Ślązaków. Na przełomie miesięcy styczeń / luty 1945r. przystąpiono do szeroko zaplanowanej akcji deportacji miejscowej ludności do ZSRR. Władze okupacyjne ogłosiły obowiązek stawiania się do pracy. Przychodzący do pracy ludzie, bezpośrednio spod bram zakładów prowadzeni byli do miejsc koncentracji lub bezpośrednio do bydzących wagonów towarowych. Szacuje się, że wywieziono około 25-30 tysięcy robotników, głównie górników. Powróciło niewielu skrajnie wyczerpanych i schorowanych. Źródło /podstawowe/: A.Faruga, czy Ślązacy są narodem? Radzionków 2004r. Nasuwa się pytanie: dlaczego nie stawia się znaku równości pomiędzy Zbrodnią Katyńską, a Tragedią /Zbrodnią / Górnosląską. Zbrodnie te mają wiele wspólnego – podobna liczba uśmierconych niewinnych ludzi, na obcej nieludzkiej ziemi. Społeczeństwo w dalszym ciągu oczekuje wyjaśnień, co do roli jaką odegrały w tym haniebnym działaniu władze polskie z pełnomocnikiem rządu w województwie śląskim /z dniem 21 stycznia 1945r./ generałem A. Zawadzkim na czele, który w późniejszym okresie do 1948r., był wojewodą śląsko-dąbrowskim. Pochodzący z Czerwonego Zagłębia, przedwojenny uczeń szkoły partyjnej pod Moskwą, w 1936 roku aresztowany i skazany na 15 lat więzienia za działalność na szkodę państwa polskiego, aktywny komunista w czasie wojny – przewodniczący Centralnego Biura Komunistów Polskich w ZSRR w okresie styczeń – sierpień 1944 r.; źródło: <http://www.zgapa.pl>. Podkreślenia wymaga fakt, że Instytut Pamięci Narodowej umorzył śledztwo w sprawie deportacji tysięcy Ślązaków do b. Związku Sowieckiego w 1945, bo osoby za nie odpowiedzialne z Józefem Stalinem na czele, już nie żyją. Źródło: Miesięcznik Śląsk, nr 133 str.2.
22. Z autopsji wiadomo, że obozy pracy /koncentracyjne?/ w Oświęcimiu, Łambinowicach, Świętochłowicach itd., w praktyce nie zostały rozwiązane, lecz przejęte przez nowych właścicieli, którzy stosowali podobne praktyki co ich poprzednicy. Zachodzi pytanie, czy słusznym było, aby za zbrodnie trzeciej Rzeszy odpowiadali Ślązacy, których udział w hitlerowskim aparacie władzy był prawie żaden?

23. Żyjąc, mamy obowiązek dochodzić prawdy. Oczekujemy od Instytutu Pamięci Narodowej, aby przedstawił społeczeństwu polskiemu, metody i skalę działań aparatu bezpieczeństwa i milicji na terenie Śląska, w pierwszych latach po drugiej wojnie światowej.
24. Trwała jeszcze wojna, a już 6 maja 1945 r. wydano Ustawę Konstytucyjną o zniesieniu statutu organicznego województwa śląskiego! Ustawę podpisali Prezydent Krajowej Rady Narodowej B. Bierut, Prezes RM i Ministrowie. Powyższe władze tak charakteryzuje Wikipedia: Krajowa Rada Narodowa /1 stycznia 1944 - 17 stycznia 1947/ - ciało polityczne utworzone podczas II wojny światowej w charakterze samozwańczego polskiego parlamentu, mające stanowić zaczątek polskiej władzy powojennej, reprezentujące ugrupowania komunistyczne i lewicowe, mające być według planów ZSRR przeciwwagą dla działalności rządu Stanisława Mikołajczyka... W dokumencie założycielskim KRN m.in. odmówiono Rządowi RP na uchodźstwie legitymizacji do reprezentowania narodu polskiego... 31 grudnia 1944 powołała zaś Tymczasowy Rząd RP... Oficjalnie KRN zakończyła działalność 19 stycznia 1947r. po sfałszowanych przez komunistów wyborach do Sejmu Ustawodawczego.
25. Zachodzi pytanie, czy wobec „powyższych umocowań prawnych” oraz obecnie uznawanej ciągłości władzy polskiej, poprzez prezydenta RP i rządu londyńskiego – wyżej wymieniona Ustawa ma moc prawną?!
26. Powołanie na stanowisko wojewody katowickiego Jerzego Ziętka, Powstańca Śląskiego, mającego praktykę w zarządzaniu oraz wielkie poczucie pracowitości i gospodarności oraz Edwarda Gierka na stanowisko I sekretarza KW PZPR, spowodowało wyciszenie antagonizmów wśród ludności województwa. Okazało się, że wspólnym wysiłkiem, w duchu wzajemnego poszanowania można zdziałać wiele. Przykładem niech będzie powołanie Uniwersytetu Śląskiego na bazie Filii Uniwersytetu Jagiellońskiego. Powołanie na G. Śląsku, państwowej uczelni wyższej w czasie trwania II RP, było dla ówczesnych władz wojewódzkich i państwowych, zadaniem zbyt trudnym czy niechcianym?! Faktem było, że Polska rosła w siłę, a ludziom żyło się dostatniej. Województwo katowickie zapłaciło za to ogromną cenę: praca górników w piątki, świętki i niedziele, niespotykana degradacja środowiska, dekapitalizacja majątku, brak wprowadzania na szerszą skalę innowacyjnych technologii, rabunkowa eksploatacja bogactw naturalnych, pogorszenie się zdrowia ludności itd. itd.
27. Rosło niezadowolenie społeczne, które uzewnętrzniło się w postaci strajków W Rybnickim Okręgu Węglowym, jako pierwsza strajkowała KWK Manifest Lipcowy /obecnie Zofiówka/, za jej przykładem, strajki objęły cały teren województwa. Paraliż gospodarczy Górnego Śląska był podstawową przesłanką zmuszającą władze państwowe do szukania konsensusu. Porozumienie jastrzębskie podpisano 3 września 1980 roku w KWK Manifest Lipcowy przez Komisję Rządową i Prezydium Międzyzakładowego Komitetu Strajkowego. Rola województwa katowickiego w obaleniu ówczesnego reżimu, umyka obecnie z uwagi polityki, mającym swoje, jedynie prawdziwe racje.
28. To tutaj na Ziemi Rybnickiej, po raz pierwszy od zakończenia II wojny światowej okazało się, że społeczeństwo miejscowe osiągnęło taki poziom integracji, że możliwym było

działanie wspólne przeciwko zniewalaniu i niesprawiedliwości społecznej oraz za demokracją.

29. W wyniku wzrostu stopnia demokracji, grupa społeczników zawiązała Komitet Założycielski Ruchu Autonomii Śląska w Rybniku. W skład Komitetu Założycielskiego... weszło: 4 inżynierów, 4 techników, 3 prawników, 2 muzyków, ksiądz, górnik, ekonomista – ogółem 16 osób. Przekrój społeczny wskazuje, że była to społeczna inicjatywa oddolna. Konkretnie zawody założycieli świadczą o realistycznym podejściu do realizacji postanowionych sobie celów. Autonomia = samorząd; prawo mieszkańców części terytorium państwowego lub określonej całości narodowo – terytorialnej wchodzącej w skład państwa do stanowienia w sprawach wewnętrznych.
30. Sąd w Katowicach, w dniu 19 lutego 1991 roku, postanowił zarejestrować stowarzyszenie pod nazwą Ruch Autonomii Śląska w Rybniku. Statut tego Ruchu... jest ogólnie dostępny. Wszystkim, którzy nie chcą zapoznać się z tym Statutem, prezentujemy postanowienia § 7 oraz § 9, oto one :

§ 7

Celem Ruchu jest działalność naukowa, naukowo-techniczna, oświatowa, kulturalna, w zakresie kultury fizycznej i sportu, ochrony środowiska, dobroczynności, ochrony zdrowia i pomocy społecznej, rehabilitacji zawodowej i społecznej inwalidów oraz kultu religijnego, a w szczególności:

1. Edukacja obywatelska, prowadząca do szerokiej akceptacji i w efekcie realizacji postulatu autonomii Śląska, jako dojrzałej formy decentralizacji.
2. Kształtowanie i rozwijanie wśród ludności Śląska aktywnej postawy obywatelskiej sprzyjającej powstawaniu poczucia pełnego włodarzenia i współodpowiedzialności za, swoją ojczyznę.
3. Współuczestniczenie we współczesnej integracji wszystkich zamieszkujących Śląsk grup ludności, bez względu na opcje etniczne oraz umacnianie różnorodności.
4. Powstrzymanie postępującej degradacji środowiska naturalnego oraz kultury materialnej i duchowej.
5. Upowszechnianie i ochrona wolności i praw człowieka oraz swobód obywatelskich, a także wspomaganie rozwoju demokracji.
6. Działanie na rzecz integracji europejskiej oraz rozwijania kontaktów i współpracy między społeczeństwami.
7. Utrzymywanie ze środowiskiem Ślązaków bez względu na miejsce zamieszkania, kontaktów kulturowych i ekonomicznych oraz podtrzymywanie wśród nich więzi emocjonalnych ze stronami ojczystymi.
8. Promocja i kształtowanie pozytywnego wizerunku Śląska.

§ 9

Działania Ruchu na rzecz autonomii Śląska nie zmierzają do zmiany granic państwowych.

31. Od momentu powstania Ruchu... można go było bezkarnie: atakować w sposób perfidny, wymyślać przeróżne bzdury począwszy od współpracy z niemieckimi rewizjonistami, KGB, "agentami" z Brukseli itd. itd., na dążeniach separatystycznych skończywszy. Zjawisko to trwa do chwili obecnej za sprawą: „urzędowych dyżurnych”, bełkoczących użytkowników internetu,

środków masowego przekazu, a ostatnio co jest nowością – licznej grupy polityków z górnej warszawskiej półki. Zdumiewa fakt, że prowokacyjne, separatystyczne wypowiedzi internautów nie są eliminowane. Zwracamy się do władz państwowych z prośbą o spowodowanie eliminacji wszystkich separatystycznych wypowiedzi w środkach masowego przekazu, jako niezgodnych z polską racją stanu, a także Statutem RAŚ.

32. Obiektywne spojrzenie na sprawę Śląska, w tym Ruch Autonomii... może nastąpić, gdy dyletanci w tym zakresie: - nabędą dodatkowej wiedzy historycznej, bo ta wyniesiona ze szkoły jest wybiórcza i niekorzystna dla prawidłowego pojmowania rzeczywistości; - przełamają stereotypy, charakterystyczne dla ludzi leniwych, nie chcący poznać Prawdy; - zapoznają się także: z książkami innymi niż te, które są przeznaczone do szkół, czasopismami opisującymi realia śląskie np. Jaskółką Śląską, programami Komitetu Wyborczego Ruchu... Programy te od początku podnoszą podstawowe cele: Sejm Śląski i Skarb Śląski, w aspekcie powrotu do zapisów Ustawy Konstytucyjnej z 1920 roku.
33. Brak pozytywnego rozwiązania przez władze państwowe problemu narodowości śląskiej lub chociażby śląskiej grupy etnicznej, wpływa i wpływać będzie jeszcze w większym stopniu na wizerunek Polski. Uśmiech politowania budzi fakt, że w Czechach są Ślązacy, jako grupa etniczna /narodowość/, a w Polsce - nie. Widocznie jest to cudowne działanie granicznej rzeki Olza. Zakłęcia tu nie pomogą. Według spisu ludności z 2002 roku, narodowość śląską zadeklarowało około 173 tysięcy osób i to pomimo oporu ankieterów. Kłania się tutaj uprzednio już cytowany Grażyński... - szacunek dla lojalnych Czechów i Niemców, brak tolerancji dla typów pośrednich – czyli Ślązaków.
34. Ślązaczką była Pani Poseł Barbara Blida, która porzuciła uczestnictwo w rozgrywkach "warszawki", a przez to pozbawiła się bezpośredniego wsparcia partyjnych kolegów. Wystarczyło to, że nie miała żadnych szans w starciu z "wybitnymi specjalistami" z Sosnowca, odnośnie wykazania bezpodstawności zarzutów. W toczącej się sprawie nie było żadnych nacisków, bo pracowali w... ścisłym koleśnictwie, których cel był wspólny, zgodny z oczekiwaniami ówczesnej władzy. Na bieżąco odczuwamy – bez możliwości udowodnienia – istnienie nieformalnych grup byłych i obecnych: funkcjonariuszy milicji, policji, prokuratorów i sędziów, działających zgodnie z wolą byłych i obecnych przełożonych oraz ich mocodawców. Bez uczciwego rozliczenia całego okresu powojennego, nie zlikwidujemy patologii w organach ścigania i w wymiarze sprawiedliwości.

Szanowni Radni Sejmiku Województwa Śląskiego !

Prosimy mieć na uwadze, że obrady Sejmiku Śląskiego odbywają się w Sali Sejmu Śląskiego, wybudowanej przez władze II Rzeczypospolitej, z myślą o wypełnieniu postanowień cytowanej już Ustawy Konstytucyjnej z 1920 roku. Obecność w Sali Sejmu Śląskiego zobowiązuje Was, do twórczej, pełnej zaangażowania pracy na rzecz wyborców, a nie centralistycznych partii.

z poważaniem:

Rudolf Kołodziejczyk
Paweł Helis

Rybnik, dnia 8 grudnia 2010 r.

Ligi okręgowe PZSkat - tabele końcowe

KATOWICE

Tabela końcowa

1	AMICUS KWK STASZIC Katowice III	45793
2	CHEMIK Siemianowice Śl. II	44722
3	HUTNIK Miasteczko Śl.	44018
4	BOLINA Giszowiec	41778
5	06 KLEOFAS Katowice II	41243
6	PZKS FENIKS Chorzów	40494
7	FERDYNAND Bogucice	39299
8	CHEMIK Siemianowice Śl. III	38811
9	KWK WUJEK Katowice	38400
10	AMICUS KWK STASZIC Katowice IV	37055
11	SK BARBARA Chorzów III	25172

17.09.2010, Gosp.: HUTNIK Miasteczko,

Sędzia: Brzoska H.

Wyniki 5 kolejk

1	HUTNIK Miasteczko Śl.	9811
2	PZKS FENIKS Chorzów	8983
3	FERDYNAND Bogucice	8732
4	CHEMIK Siemianowice Śl. III	8703
5	AMICUS KWK STASZIC Katowice III	8689
6	BOLINA Giszowiec	8605
7	CHEMIK Siemianowice Śl. II	8069
8	06 KLEOFAS Katowice II	7814
9	KWK WUJEK Katowice	6758
10	AMICUS KWK STASZIC Katowice IV	6740
11	SK BARBARA Chorzów III	0

RYBNIK

Tabela końcowa

1	WISUS Żory III	76	70472
2	DK CHWAŁOWICE Rybnik II	74	67745
3	ISKRA Rybnik II	73	68358
4	PIAST Leszczyny II	71	68289
5	ASY Żory II	64	65223
6	FORTECA Świerklany III	68	67777
7	JUBILAT Jastrzębie III	64	64080
8	ISKRA Rybnik	52	60682
9	U WALKA Rybnik-Gotartowice	50	57370
10	NSZZ SOLIDARNOŚĆ Rybnik-Chw	49	55297
11	AUTONOMIA Rybnik	44	50056
12	TKKF SZCZYGŁOWICE Knurów II	40	41134
13	WALET Pawłowice II	37	44130
14	TRAKCYJNIK Rybnik	9	9418

02.10.2010, Gosp. WISUS Żory,

Sędzia: Cebula Ł.

Wyniki 6 kolejk w grupach

	DK CHWAŁOWICE Rybnik II	16	12183
	WISUS Żory III	15	12145
1	PIAST Leszczyny II	11	10534
	ISKRA Rybnik II	10	10018
	ASY Żory II	8	8828
	JUBILAT Jastrzębie III	15	10889
2	FORTECA Świerklany III	13	10937
	ISKRA Rybnik	4	8305
	WALET Pawłowice II	13	10569
3	AUTONOMIA Rybnik	12	10929
	U WALKA Rybnik-Gotartowice	7	9167
	NSZZ SOLIDARNOŚĆ Rybnik-Chw	0	0
4	TKKF SZCZYGŁOWICE Knurów II	0	0
	TRAKCYJNIK Rybnik	0	0

ZABRZE

Tabela końcowa

1	LKS JEDNOŚĆ 32 Przyszowice III	51799
2	TUZY HALEMBA Ruda Śl.	51631
3	SK RSM Ruda Śląska II	50799
4	Skat SOLO Bykowina	50261
5	LKS JEDNOŚĆ 32 Przyszowice IV	49231
6	SK RSM Ruda Śląska I	46659
7	LWSM Knurów II	37121
8	Pokój Ruda Śl. IV	7589

02.10.2010, gosp.: SKAT SOLO Bykowina.,

Sędzia: Makselon Jerzy

Wyniki 6 kolejk w grupach

1	TUZY HALEMBA Ruda Śl.	8545
2	Skat SOLO Bykowina	9509
3	SK RSM Ruda Śląska II	7786
4	SK RSM Ruda Śląska I	9275
5	LWSM Knurów II	7885
6	LKS JEDNOŚĆ 32 Przyszowice IV	8046
7	LKS JEDNOŚĆ 32 Przyszowice III	7760
8	Pokój Ruda Śl. IV	0

OPOLE

Tabela końcowa

1	UNIA Kolonowskie	75	56785
2	SC. Piask-Mal Obrowiec	66	53024
3	LZS Kujawy	64	51992
4	LZS Ligota Dolna II	61	43536
5	SKAT Lubliniec II	60	49561
6	ODRZANKA Dziergowice	57	50498
7	STRZELEC DK Strzelce Op.	57	49239
8	UNIA Kolonowskie II	52	47235
9	SWORNICA Czarnowąsy	47	45267
10	LZS Tarnów Opolski II	47	44594
11	LZS Otmice	46	45386
12	VICTORIA TRANZYT Chróścice II	37	39622
13	GOK Tworóg	22	26609
14	OSP Dębska Kuźnia	3	12052
15	LZS NAPRZÓD Jemielnica	3	7126

12.09.2010, gosp.: LZS Kujawy,

Sędzia: Hejnosz Grażyna

Wyniki 5 kolejk

1	STRZELEC DK Strzelce Op.	15	9890
2	SKAT Lubliniec II	14	9559
3	LZS Kujawy	13	8970
4	ODRZANKA Dziergowice	12	8918
5	LZS Ligota Dolna II	11	8910
6	UNIA Kolonowskie	10	8633
7	SC. Piask-Mal Obrowiec	9	8523
8	LZS Otmice	8	7598
9	SWORNICA Czarnowąsy	7	6706
10	UNIA Kolonowskie II	6	5718
11	LZS Tarnów Opolski II	5	5159
12	GOK Tworóg		0
13	LZS NAPRZÓD Jemielnica		0
14	OSP Dębska Kuźnia		0
15	VICTORIA TRANZYT Chróścice II		0